5

6
9
6
14

Biblioteca nazionale centrale di Firenze

This page was intentionally left blank

*

Pagina lasciata intenzionalmente vuota

b 9. 6. 14

F

FLORÆ AUSTRIACÆ

VOLUMEN QUINTUM,

CONTINENS

ICONUM

CENTURIAM QUINTAM.

FLORÆ AUSTRIACÆ,

SIVE

PLANTARUM SELECTARUM

IN

AUSTRIÆ ARCHIDUCATU

SPONTE CRESCENTIUM,

ICONES,

AD VIVUM COLORATÆ, ET DESCRIPTIONIBUS,

AC

SYNONYMIS ILLUSTRATÆ.

VOL. V.

OPERA AC SUMPTIBUS

NICOLAI JOSEPHI JACQUIN.

VIENNÆ AUSTRIÆ,

TYPIS JOSEPHI MICHAELIS GEROLD,

AULÆ IMPERIALIS TYPOGRAPHI.

MDCCLXXVIII.

1872

In tabula tituli proponuntur montes cum arce templariorum diruta in vicinia oppidi Medling, rarioribus plantis divites.

TABULA QUADRINGENTESIMA PRIMA.

CYCLAMEN EUROPÆUM. *Linn. ſyſt. p.* 151.
Cyclaminus europæus. *Scop. carn.* 1. *pag.* 136.
Cyclaminus flore cernuo, ſegmentis ſurſum reflexis. *Hall. hiſt. helv. num.* 635.
Cyclaminus. *Cam. epit. pag.* 357.
Cyclaminus odorato purpureo flore. *Cluſ. hiſt. pag.* 264.

Radix rotundum ſiſtit depreſſulumque tuber, carnoſum, intus album, foris fuſcum, fibris emiſſis undique jubatum & perenne, ex quo intra terram veluti cauliculus brevior, & ex hoc cum folia tum pedunculi ſive ſcapi uniflori egrediuntur. Folia ſunt ex reniformi ſubrotunda, obtuſiſſima, obiter crénulata, ſupra ſaturate virentia maculataque, ſubtus plerumque ex rubro purpurea, glabra, donata petiolis longiſſimis teretibus & rubentibus. Pedunculi petiolis ſunt ſimiles, eriguntur in flore, in fructu ſpiraliter contorquentur ad tellurem usque. Flores cernui & ſuaveolentes calycem habent campanulatum viridem. Petalum eleganter purpureum cum collo ſaturatiore dividitur in lacinias obtuſiuſculas & planas. Filamenta inſiguntur fundo tubi corollæ. Antheræ magnæ flavent, inque conum circum germen connivent. Stylus albus tubum petali longitudine æquat. Capſula coriacea & purpuraſcens ad apicem primo, dein tota quanta multivalvis dehiſcit. Receptaculum hemiſphæricum, carnoſum, molle, albidumque, in centro capſulæ locatur, proprio pedicello ſuſtentatum. Eidem ſemina externe adhærent plurima, magna, rufa & ſubreniformia. Creſcit paſſim in ſylvis ſubalpinis, tum etiam quibusdam in aliis demiſſis; florens Aprili Majo & iterum Auguſto. Ad marginem tabulæ capſula expanſa cum receptaculo; dein ſemina repræſentantur.

TABULA QUADRINGENTESIMA SECUNDA.

DIPSACUS SYLVESTRIS. *Dod. pempt.* 5. *l.* 5. *c.* 16. *Blackw. t.* 50.
Dipſacus fullonum. *α. Linn. ſyſt. p.* 120. *Scop. carn.* 1. *p.* 97.
Dipſacus capitulis ovatis, caule foliis arcuatis circumvallato, ariſtis ſquamarum rectis. *Hall. hiſt. helv. num.* 198.

Dipſacus ſylveſtris aut virga paſtoris major. *Baub. pin.* 385. *Moris. hiſt.* 3. *p.* 168. *s.* 7. *t.* 36. *f.* 3.
Labrum Veneris ſponte proveniens. *Lob. ic. alt.* 18.
Labrum Veneris alterum. *Cam. epit.* 432.

Ex radice fuſiformi, digitum craſſa, perpendiculari, ſæpe vel pedem longa, foris & intus albida, lignoſa, & dura, primo anno ſola folia radicalia prodeunt, altero ſine his caulis unicus, quando planta poſt maturatum fructum emoritur. Folia ſunt oblonga, oppoſita, acuta, primi anni obtuſiora, obtuſe & inæqualiter crenato-ſerrata, glabra, majora pedalia; nervo medio antice pallente; ſubtus protuberante unaque cum paucis venis lateralibus in ſpinulas recurvas albidas & ſubtriangulares elevato. Folia ſumma ſunt ſeſſilia, integriora, lanceolata, & diſtincta; reliqua ſunt baſibus ſuis late connata; & hinc poſt pluvias aquam copioſe continent, aviculis in potum. Caulis erigitur ad humanam altitudinem, fiſtuloſus cum nodis imperviis, baſi teres, dein angulatus, tum ſtriatus, ſpinulis rectis, quales in foliis, totus horridus, ſuperne ex alis ramoſus, inque pedunculos longos erectos & unifloros terminatus. Flores colliguntur in capitulum denſum, ovatum, erectum; in ramis aut plantis magis pumilis quandoque ſubrotundum. Squamæ ſub floſculis carinatæ, albæ, ſuperne ciliatæ & vireſcentes, atque hinc excurrentes in mucronem ariſtatum rectum & vix pungentem. Involucri foliola a decem ad viginti, rigidula, ſubulata, mucronata, integerrima, magis minusve ſurſum arcuata, dorſo & ad oras inferne ſpinuloſa, longitudine omnino valde inæqualia, extima quædam longiſſima. Floſculi numeroſiſſimi, æquales, florent, qui in medio ſunt, primi, atque dein ſuperiora & inferiora verſus ſucceſſive proximi. Perianthium proprium tetragonum, campanulato-patentiſſimum, ore ciliatum, virens, exiguum, medio germini inſidet. Hoc itaque eſt inferum, tetragonum, villoſulum, oblongum, album, ore multicrenato. Petali tubus longe infundibuliformis, albus; limbus quadrifidus, patens, brevis: laciniis ſubrotundis, obtuſis, integris, purpureis, infima longiore. Antheræ cæruleæ. Semina receptaculo communi oblongo inſident, columnaria, ſtriata, fuſca, glabra. Creſcit in herbidis ad ſcrobes, rivulos. Floret a fine Julii ad Septembrim. Vel in culta ſetæ capituli rectæ perſtant; quare a Dipſaco fullonum ſeparavi.

TABULA QUADRINGENTESIMA TERTIA.

DIPSACUS LACINIATUS. *Linn. ſyſt. pag.* 120. *Hall. hiſt. helv. num.* 198. *β.*
Dipſacus folio laciniato. *Baub. pin.* 385. *Moris. hiſt.* 3. *p.* 158. *s.* 7. *t.* 36. *f.* 4.

Planta biennis cum priore Dipſaco creſcit & floret, ab hoc tamen vere diverſa, & culta non mutabilis, cujus ſufficiat ſola adducere diſcrimina. Folia caulina ſunt pinnatifide laciniata, laciniis oblongis vel lanceolatis. Summa tamen integra, & hi magis connata. Petali laciniæ non purpureæ, ſed conſtanter pallide carneæ ſunt; & antheræ pallent.

TABULA QUADRINGENTESIMA QUARTA.

ARENARIA VERNA. *Linn. ſyſt. pag.* 313.
Alſine alpina glabra tenuiſſimis foliis, floribus albis. *Herm. par. pag.* 12. *tab.* 12.

Frequentiſſima in collibus gramineis ſiccis occurrit, florens Majo & Junio. Radix perennis, longa, ſubamara, pallida, ramoſa, & multiceps, plurimos annuatim cauliculos promit herbaceos, teretes, erectiuſculos, graciles, a tribus ad ſex uncias altos, inferne gla-

glabros, ſuperne denſe hirſutulos perque plures dichotomias paniculate ramoſos. Pedunli hirſuti terminant ramulos, & ſolitarii etiam alii in dichotomiis locantur. Folia radicalia & caulina ſunt ſetacea, acuta, glabra, oppoſita, & recta. Ad ramos autem lanceolata, acuta, concava, & breviora. Calycis foliola ſunt lanceolata, acuta, concava, pilis ſubcapitatis hirſutula, lineis albidis interne magis conſpicuis notata. Petala ſubovata, obtuſa, patentiſſima, calycem ad unam tertiam partem ſuperant. Filamenta ſubulata, alba. Antheræ badiæ. Germen ovatum. Styli albi. Capſula conica, glabra, ſubacuta, longitudine calycis. Semina reniformia, compreſſa, fuſca, ad octodecim. Pilos, nudo oculo ægre notandos, ſculptor in icone omiſit.

TABULA QUADRINGENTESIMA QUINTA.

LEONURUS MARRUBIASTRUM. *Linn. ſyſt. pag.* 396. *Scop. carn.* 1. *p.* 409.
Marrubiaſtrum foliis cardiacæ. *Bocc. muſ.* 2. *p.* 120. *t.* 98.

Planta biennis vel annua, exiguo lamii odore, ex radice ramoſa fibroſa & albida caulem unum alterumve attollit tripedalem (culta etiam duplo altiorem) tetragonum, erectum, folioſum & ramoſum. Folia ſunt lanceolata, oppoſita, petiolata, acuminata, ſerrata, venoſa; caulina inferiora in culta rotundato-ovata & ampla. Caulis, rami, calyces, corollæ, foliorumque pagina adverſa villis mollia ſunt, ad ſolum microſcopium bene conſpicuis. Verticilli circiter vigintiflori, ſuffulti involucro polyphyllo, bracteis ſetaceo-ſpinoſis. Flores ſunt parvi. Calycis virentis denticuli in ſpinulam rigidam abeunt. Petali carnei faux longa ſupra tubum valde incurvatur. Galea rotundata. Labii inferioris laciniæ laterales ſemiovatæ; intermedia duplo amplior & ſubrotunda. Antheræ ſubovatæ, ſordide virentes, didymæ, teretes, nullis punctis adſperſæ. Reliqua ad characterem Linnæanum. Creſcit haud frequens in ruderatis, ad pagos. In Hungaria frequentior. Floret a Julio ad Septembrim.

TABULA QUADRINGENTESIMA SEXTA.

POTENTILLA SUPINA. *Linn. ſyſt. pag.* 350. *Gmel. it.* 1. *p.* 149. *t.* 27. *f.* 2.
Fragaria ſupina. *Crantz. faſc. pag.* 73.
Pentaphyllum ſupinum, Potentillæ facie. *Cluſ. hiſt. p. CVIII.*
Pentaphyllum ſupinum, Tormentillæ facie. *Lob. ic.* 692.
Pentaphyllum alpinum minus ſupinum. *Plukn. alm.* 285. *t.* 106. *f.* 7.
Quinquefolio fragifero affinis. *Baub. pin.* 326.

Ex radice ſæpe plus quam annua, ramoſa, longa, foris fuſceſcente & intus alba caules in ambitum ſparguntur herbacei, proſtrati, ſemipedales vel duplo longiores, teretes, ſupra rubentes, hirſutuli, dichotomi. Folia radicalia & caulina ſunt pinnata & petiolata; ramea ternata & ſæpe ſubſeſſilia: foliolis ad lentem hirſutis, oblongis vel ovatis, obtuſis, ſerratis, utrinque virentibus, dorſo pallidius. Stipulæ ovatæ, acutæ, integerrimæ vel rariter ſerratæ. Pedunculi ſolitarii & uniflori in dichotomiis, in floribus ſuberecti, in fructibus terram verſus reflexi. Calycis ſubpiloſi foliola decem ſubæqualia virent. Petala calycem vix ſuperantia, obtuſiſſima, & verſus baſin anguſtata, flavent. Genitalia corollæ ſunt concoloria. Semina ex ovato ſubrotunda, rugoſa. Creſcit in cultis, ad aggeres, prata, & alibi. Primo ætatis anno floret ab Auguſto ad Octobrim, altero jam Majo.

TABULA QUADRINGENTESIMA SEPTIMA.

GYPSOPHILA REPENS. *Linn. ſyſt. pag.* 306.
Saponaria radice lignoſa, maxima; foliis glaucis, pulpoſis; floribus emarginatis. *Hall. hiſt. helv. num.* 905.
Caryophyllus ſaxatilis, foliis gramineis, minor. *Bauh. pin.* 211. *Burs.* 11. 126.

Tota glabra eſt. Ex radice ſublignoſa, ſubfuſiformi, longiſſima, digitum minimum craſſa, intus albida, foris ſordente, inſipida, fibris aucta, & admodum multicipite, caules exoriuntur numeroſi, denſe ceſpitoſi, proſtrati, perennantes; ex quibus annuatim enaſcuntur rami herbacei, erecti, a tribus ad ſex uncias alti, ſimplices, ad genicula purpuraſcentes, ſuperne in paniculam imperfecte trichotomam ſoluti. Folia ſunt ex lanceolato linearia, acuta, glauca, craſſa, ſeſſilia, oppoſita, uncialem longitudinem rariſſime attingentia. Calycis foliola ſunt lanceolata, acuminata, concava, cum linea media longitudinali atrovirente vel purpuraſcente, cumque oris membranaceis albidis. Corollæ ſubcampanulatæ cum limbo patentiſſimo petala ſunt verſus baſin paulatim attenuata, plana, magis minusve emarginata, utrinque nivea, & calycem ſuperantia ad duplum. Filamenta alba patent, petalis haud multo breviora. Antheræ didymæ, ſubrotundæ, initio albidæ, tandem ſubviolaceæ. Creſcit in alpibus. Floret Septembri. Clariſſimus Schivereck ex alpibus Tyrolenſibus mihi plantam miſit, floribus donatam roſeis, quam nullo alio potui momento ab illa diſtinguere. An alterutra ſit Gypſophila proſtrata Linnæi? Et alterius forte mera varietas?

TABULA QUADRINGENTESIMA OCTAVA.

SALIX ARBUSCULA. *Linn. ſyſt. pag.* 648. *flor. ſuec. pag.* 348. *flor. lapp. num.* 352. 356. & 360. *Gmel. ſib.* 1. *num.* 21. *p.* 166.

Frutex difformis, ramoſus valde, decumbens partim, partimque adſcendens aut erectus, pedem unum alterumve altus, trunco digitum craſſus, cortice ex fuſco cineraſcente obductus, etiam ex ramis, qua terram tangunt, radices agens. Folia ſunt obverſe ovata, acuta vel obtuſa, breviter petiolata, tenuia, facie læte virentia & ſplendentia, ſubtus venoſa cinerea nitidaque, utrinque glabra, leviter ſerrata ſerraturis ad lentem cartilagineis rotundatis ac fuſcis, iisque ſæpe perpaucis, aut, ut vix appareant, exiguis, raro alias integerrima. Petioli quandoque raros pilos habent. Ad novellos ramulos ſtipula adſtat firma, badia, nitida, lata, emarginata, amplexans, tandem decidua. Pedunculi hirſutuli amenta ſuſtinent cylindrica. Flores diandri. Calycis ſquama ovata dorſo nigreſcit, pilis albis longisque ſubtus hirſuta & ad oras ciliata. Creſcit in alpibus, ubi floret Junio. Exſiccatus odorem aliquem habet. Cum trunci ramoſi parte ex ſtirpe fæminea exhibetur etiam pars ramuli maſculini; tum ſeorſim ſtipula vi expanſa; & aucta calycis ſquamula. In icone ſerratura quibusdam in foliis manifeſta nimis eſt, quum oculis haud ita percipiatur; ſed ſculptor hoc vitium vix evitat in foliis minimum ſerrulatis; nam aut integerrima illa ſculpat, oportet, qualia, eminus vel oſcitanter ſpectata, credi poſſent; aut nimis illa profunde ſecabit.

TABULA QUADRINGENTESIMA NONA.

SALIX FUSCA. *Linn. ſyſt. pag.* 649.
Salix pumila, folio utrinque glabro. *Bauh. hiſt.* 1. *p.* 217.

Radix lignosa, longa, digitum minimum crassa, intus albida, foris ex rufo fusca, caules spargit plures, glabros, nigrescentes, ramosos, procumbentes & fruticosos. Rami juniores breves & valde hirsuti virent. Folia sunt lanceolata vel obverse ovata, acuta vel acuminata, rarius obtusa, integerrima, alterna, breviter petiolata, versus petiolum attenuata, utrinque lucida, facie glabra, dorso glabra vel tantisper pilosa, idque imprimis ad nervum medium, venisque reticulata minutissimis, ad oras lanuginosa, læte virentia. Pedunculi pilis albis mollibusque dense vestiuntur. Amenta sunt cylindrica, erecta, & ad basin foliis minoribus instructa. Squamæ sunt lanceolato-acuminatæ & pilosissimæ. Capsulæ acutæ & rufæ. Maribus flores diandri. Tota planta sapore pollet valde adstringente. Crescit in alpibus. Floret Majo. Fructescit Julio. Fæmineæ fructescentes sistuntur duæ varietates, altera minor, altera foliis iulisque majoribus, utraque sylvestris; tum ramulus masculus.

TABULA QUADRINGENTESIMA DECIMA.

HIERACIUM AURANTIACUM. *Linn. syst. pag.* 523.
Hieracium caule subnudo; foliis ovatis, integris; floribus umbellatis, aurantiis. *Hall. hist. helv. num.* 50.
Hieracium germanicum. *Col. ecphr.* 2. *p.* 28. *t.* 30.
Hieracium non laciniatum alpinum, flore fusco. *Bauh. pin.* 128. *prodr.* 65.
Pilosella polyclonos repens major syriaca, flore amplo aurantiaco. *Moris. hist.* 3. *p.* 78. *s.* 7. *t.* 8. *f.* 7.

Lactescit tota. Radix perennis, ramosa, per stolones infra terram repentes novas plantas producit. Folia radicalia plura, in orbem posita, lanceolata, acuta, viridia, denticulata, pilis rigidulis & incanis utrinque dense vestita. Caules pauci, erecti, lineati, teretes, plus minus pedales, uno alterove folio simili instructi, quandoque plane aphylli, pilis etiam ex atro bulbillo ortis hirsuti, superne in pedunculos aliquot corymbose dividuntur. Flores suavi odore violarum pollent, atque adamussim cum charactere Linnæano congruunt. Calyx atris pilis totus obducitur. Corollulæ profunde quinquedentatæ colore conspicuæ sunt utrinque saturate & eleganter aurantiaco. Antheræ & styli flavent. Semina striata & nigra pappo coronantur piloso. Crescit in subalpinis. Floret Majo & Junio.

TABULA QUADRINGENTESIMA UNDECIMA.

CAMPANULA THYRSOIDES. *Linn. syst. p.* 160. *Jacq. vind. pag.* 211. *Obs. bot. part.* 1. *pag.* 33. *tab.* 21. *Scop. carn.* 1. *pag.* 148.
Campanula foliis lingulatis, asperis; floribus hirsutis, densissime spicatis. *Hall. hist. helv. num.* 688.
Campanula foliis echii. *Bauh. pin.* 94.
Trachelium thyrsoeides. *Clus. hist. pag.* CLXXII.
Alopecurus alpinus quibusdam, Echium montanum Dalechampii. *Bauh. hist.* 2. *pag.* 809.

Radix albida, digitum minimum crassa, aliquot uncias longa, ramis emissis aucta, primis annis folia numerosa in elegantem rosam expansa promit, tandem caulem, quando post fructus maturatos perit. Folia omnia sunt oblongo-linearia, integerrima, sessilia, aspera, pilosa, ciliata, tres quatuorve uncias longa, superiora successive breviora magisque acuta, tandem squamas referentia, dum omnes flores ad apicem spicæ usque comitantur. Caulis erectus, simplicissimus, unicus, a dimidio pede ultra sesquipedem longus in diversis individuis,

duis, totus foliis veſtitus denſiſſime, angulatus, purpureus, & pilis candicantibus hirſutus, in ſpicam folioſam longam abit. Bracteæ ad flores geminæ, pallidæ, acutæ, ciliatæ, elongato-lanceolatæ. Flores ſeſſiles, omnino numeroſi, axillares, grate ſubodorati, ſolitarii, & in inferioribus foliis quandoque bini vel terni. Calyx viridis, piloſus, tubo corollæ brevior vel æqualis, in lacinias quinque lanceolatas dividitur. Corolla alba, intus & ad oras lanuginoſa; laciniis ſemiovatis. Nectarii valvulæ lanuginoſæ. Germen inferum. Stylus ſuperne hirſutus. Stigma trifidum vireſcit. Capſula obverſe ovata & trilocularis eſt. Creſcit in pratis ſubalpinis. Floret Julio. Fructus Auguſto matureſcit. Icon plantam ſylveſtrem majorem ſiſtit, Auguſto ineunte lectam, quando medii flores jam in fructum abeunt, & ſoli adhucdum pauci in vertice & in infima ſpicæ parte vigent. Ad latus habetur flos ſingularis cum bracteis ſuis.

TABULA QUADRINGENTESIMA DUODECIMA.

POLYGALA AMARA. *Linn. ſyſt. p.* 470. *Scop. carn.* 2. *p.* 48. *Crantz. faſc. p.* 438.
Polygala procumbens, foliis imis ſubrotundis, ſupremis linearibus. *Hall. hiſt. helv. num.* 343.
Polygala buxi minoris folio, flore cæruleo. *Vaill. par. p.* 161. *t.* 32. *f.* 2.
Polygala vulgaris, foliis circa radicem rotundioribus, flore cæruleo, ſapore admodum amaro. *Baub. pin.* 215.

Tota planta glabra eſt, & prata atque paſcua, imprimis alpina, incolit. Radix perennis, lignoſa, tenuis, ſemipedalis, ex fuſco pallens, & fibris aucta, ſapore gaudet ſubaromatico & amaro, odore autem vix ullo. Multiceps in cauliculos breves procumbentes plures in ceſpitem ſæpe denſum diſpeſcitur, roſulam gerentes foliorum, quæ ſunt obverſe ovata, etiam acutiuſcula, firmula, craſſula, verſus baſin attenuata, amarore prædita intenſo, diuque ori inhærente. Caules herbacei, ſuberecti, ſemipedales vel breviores, etiam ſeſcunciales, angulati, foliis veſtiti ſparſis, anguſte ſublanceolatis, acutis, ſaporis ejusdem; cæterum ſimpliciſſimi, rariſſime ramoſi, terminati racemo florum plerumque ex cæruleo violaceorum, paucioribus in individuis ex purpureo rubentium. Calycis, corollæ concoloris, foliola ſunt ferme æqualia, oblonga, concava, petalis fere duplo breviora. Corolla ut in vulgari. Fructus etiam ſimilis.

TABULA QUADRINGENT. DECIMA TERTIA.

POLYGALA MAJOR. *Baub. pin.* 215.
Polygala vulgaris major. *Cluſ. hiſt. pag.* 324.

Cum Cluſio hanc plantam a Polygala vulgari ſeparo; quæ per totam Auſtriam vulgatiſſima, præterquam quod colore florum valde variet, ſemper conſtans in habitu ſuo, nunquam ad majorem illam accedit, montanam plantam, elegantiſſimam, ſabuloſa cretacea & ſicca loca amantem. Si tamen varietatem quis velit, nam certe nullam (ſi ſtaturam & magnitudinem partium excludas,) diſcriminis notam, aliam adferre poſſum, ſpectabilis tamen varietas ſeorſim tradi meretur. Tota eſt glabra. Ex radice lignoſa, perenni, calamum & ultra craſſa, ſordide pallente, ſubodorata, & ſapore prædita aromatico forti ac ſingulari, plures annuatim caules herbacei exſurgunt, plerumque ſimpliciſſimi, a dimidio ad totum pedem alti, denſe folioſi, teretes, ſuberecti, in racemos longos terminati. Folia ſunt craſſula, lineari-lanceolata, ſeſſilia, acuta, integerrima, ſparſa, ſuberecta, ſaporis herbacei. Flores inodori, toti quanti una cum pedicellis eleganter rubropurpurei, ante explicationem

eri-

eriguntur, dein patent, tandem in fructu penduli. Calyx & alæ in fructu virent cum ſtriis purpureis. Calycis foliola obtuſiuſcula ciliis ad oras albis gaudent. Vexilli diphylli laminæ ſunt ovales, mutuo incumbentes in formam ovato-concavam; ungues auguſti longiſſimi & tubo carinæ arcte appreſſi. Carina tubuloſa cum appendice multifida. Germen pedicellatum. Capſula obverſe cordata, compreſſa, bilocularis, lateribus dehiſcens. Semina ſolitaria, teretia, fuſca, pilis albis retrorſum hiſpidula, tecta in apice hilo albo trifido. Floret Majo & Junio. Ad latus tabulæ exhibentur ala, capſula, ſemen; idemque auctum.

TABULA QUADRINGENT. DECIMA QUARTA.

MYAGRUM PERENNE. *Linn ſyſt. p.* 431. *Scop. carn.* 1. *p.* 10.
Myagrum biarticulatum. *Crantz. faſc. pag.* 6.
Myagrum ſiliculæ articulo primo ſtricto, altero globoſo ſtriato. *Hall. hiſt. helv. num.* 525.
Rapiſtrum monoſpermum. *Bauh. pin.* 95. *prodr.* 37. *Mapp. alſ. p.* 266.

Inter ſegetes inque pratis Danubio vicinis creſcit, florens Junio, perficiens Julio ſemina. Radix perennis, digitum vel pollicem craſſa, teres, longiſſima, ſordide pallens, intus alba, ſapore gaudet rapæ, ſed ſimul valde acri. Caulis annuus, bipedalis & ultra, angulatus, medulla alba farctus, ſuberectus, inferiora verſus pilis albis reflexiſque hiſpidus, ſupra medium in ramos quam maxime eſt paniculatus. Folia ſunt pinnatifida, acuta, petiolata, dentata, utrinque aſpera; laciniis acutis. Flores numeroſiſſimi. Calycis foliola oblonga, obtuſa, concava, & erectiuſcula, cum flavedine virent. Petala lutea, patentia, obverſe ovata, obtuſiſſima, & calyce duplo longiora, paulatim abeunt in unguem tenuem. Filamenta & antheræ colorem calycis habent; hæ oblongæ, tandem fuſcæ. Siliculæ rugoſæ articulus ſuperior eſt ovatus ſtyloque roſtratus. Inferior oblongus, angulatus, tenuior. Uterque unilocularis & monoſpermus.

TABULA QUADRINGENT. DECIMA QUINTA.

PRIMULA AURICULA. *Linn. ſyſt. p.* 150. *Scop. carn.* 1. *p.* 133.
Primula umbellifera; foliis ſerratis, glabris, carnoſis. *Hall. hiſt. helv. num.* 612.
Auricula urſi. *Cam. epit. p.* 706.
Sanicula alpina lutea. *Bauh. pin.* 242.

In alpibus Auſtriacis frequens planta, ſemper occurrens ibidem floribus luteis & odoratis, nunquam cæruleis aut purpureis, luteumque etiam colorem, culta jam per plurimos annos in horto, ſervans conſtantiſſime. Radix perennis rupium fiſſuris & ſaxoſis innaſcitur, calami vel digiti craſſitie, foris fuſca, fibrillis albidis craſſiſque aucta, ſæpe multiceps. Folia promit plura, obverſe ovata, verſus baſin anguſtata, obtuſa, ſeſſilia, craſſa, ratione plantulæ ſeſcuncialia vel ſemipedalia, tota glaberrima vel ſubtiliſſime villoſula, ſimulque pulvere albido veluti adſperſa, magis minuſve ſupra medium dentato-ſerrata. Scapus axillaris, ſubteres, erectus, glaber, terminatus umbella florum a quatuor ad duodecim. Foliola involucri ſunt pauca, ovata, brevia. Perianthium ſubovatum, teres nec angulatum, breviſſimum. Corollæ tubus calyce multo longior, cylindricus abſque ullo peculiari collo. Limbi ſubinfundibuliformis & ultra medietatem diviſi laciniæ ſunt magis minuſve profunde emarginatæ. Antheræ luteæ. Capſula globoſa, magnitudine calycis. Semina numeroſa matureſcunt ſub finem Auguſti. Floret Junio.

TABULA QUADRINGENT. DECIMA SEXTA.

THESIUM ALPINUM. *Linn. syst. pag.* 188. *Jacq. vindob. pag.* 213. *Scop. carn.* 1. *p.* 114.
Thesium caule diffuso, floribus alaribus, foliis linearibus. *Hall. hist. helv. num.* 1574.
Thesium floribus subsessilibus, pedunculis foliosis, foliis linearibus. *Ger. gallopr. pag.* 442. *t.* 17. *f.* 1.
Alchimilla alpina linariæ foliis, calyce florum albo in foliorum alis. *Till. pis.* 6.
Linophyllum alpinum, flore fructuque per ramulos perbreves cauli adhærentibus. *Ponted. anth.* 262.

Ex radice sordide albicante, nec crassa caules generantur plures, herbacei, procumbentes, rarius erectiusculi, a tribus ad novem uncias longi, teretes, & frequentius simplices. Hos inferne folia ornant sine ordine sparsa, sessilia, ex lanceolato linearia, plana, acuta, integerrima, plus minus uncialia. Superior caulium pars in racemos simplices elongatur, quorum proprii pedunculi teretes breves foliolisque tribus sessilibus terminati hos inter florem unicum sessilem (rarissime gemellos) gerunt. Ex foliolis illis lateralia opposita duo sunt tertio multo breviora. Perianthii persistentis tubus est infundibuliformi-oblongus & obsolete angulatus. Laciniæ virent foris, intus niveæ, crassulæ, subovatæ, patentissimæ, tandem se erigentes & conniventes. Filamenta alba tubum vix superant, antheris donata ochroleucis. Fructus est breviter pedunculatus. Flores in hac specie sunt plerique tetrandri, rariores triandri, omnium rarissime pentandri; quem numerum laciniæ calycis sequuntur. Tota planta glabra est. Crescit passim in pratis subalpinis; tum etiam in aliis herbidis editis locis, nec hic variabilis, quin primo intuitu a Thesio Linophyllo dignoscas. Floret Junio & Julio.

TABULA QUADRINGENT. DECIMA SEPTIMA.

TEUCRIUM SUPINUM. *Linn. syst. p.* 388.
Polium montanum supinum minimum. *Lob. ic.* 488.
Polium montanum repens. *Bauh. pin.* 220.
Polium pannonicum septimum cum semine. *Clus. hist. pag.* 363.

Trita inter digitos tota planta aromatica gratique est odoris; sapore prædita amaro & parumper aromatico. Radix perennis, lignea, calamum & ultra crassa, fusca vel nigrescens, cauliculos in orbem plures spargit, fruticosos, ramosos, perennantes. Rami teretes, annui, adscendentes, semipedales, ad lentem villosuli. Folia sunt opposita, lanceolato-linearia, acutiuscula, integerrima, subsessilia, facie viridia & glabra, dorso subrugosula & villoso-incana, ad oras leviuscule revoluta. Capitula florum densa, terminalia & erecta, fiunt ex foliis minoribus numerosis confertissimis, floribusque totidem axillaribus & brevissime pedunculatis; in fructu magis elongata & spicæformia. Calyx longe mucronatus viret cum suffusa sæpe purpura. Petali albi fissum labium superius venas monstrat ad lentem eminentes & fuscas orasque ciliatas. Antheræ ovatæ, subdidymæ, punctatæ, bivalves; post dehiscentiam badiæ, & polline pellucido egrediente veluti globulis glandulosis adspersæ. Crescit in sylvaticis montosis; in rupibus; & alibi. Floret Julio & Augusto.

TABULA QUADRINGENT. DECIMA OCTAVA.

LINUM AUSTRIACUM. *Linn. syst. pag.* 224. *Scop. carn.* 1. *p.* 231.

Li-

Linum ſylveſtre quartum anguſtifolium. *Cluſ. hiſt. p.* 318.

Ex radice perenni, lignoſa, calamum craſſa, ſordide pallente, aliquot uncias longa, & breviter multicipite, caules annuatim prodeunt herbacei, a dimidio ad ſesquipedem longi, teretes, ſimplices, ſuperne tantum breviter ramoſuli, modo procumbentes maximam partem, modo magis erecti. Folia ſunt ſparſa, ſubſeſſilia, ſublanceolato-linearia, integerrima, acuta, erecta magis minusve. Pedunculi uniflori, filiformes, axillares, ſolitarii, in fructu penduli. Calycis foliola obtuſa. Petala ampla, ſtriata, cum quadam purpura cærulea vel violacea, ungue flavo. Filamenta & ſtyli cæruleſcunt. Antheræ pallent. Stigmata cum virore flaveſcunt. Fructus congenerum. Semina fuſca. Tota planta glabra eſt. Folia latitudine variant; ut depicta ſint ex latioribus. Creſcit paſſim ad vias regias, in collibus herbidis ſiccioribus, & alibi. Floret Majo & Junio. Semina perficit Julio.

TABULA QUADRINGENT. DECIMA NONA.

THALICTRUM MINUS. *Linn. ſyſt. p.* 377. *Scop. carn.* I. *p.* 390. *Crantz. faſc. p.* 107. *Bauh. pin.* 335. (non *Flor. dan. t.* 244.)

Thalictrum foliis patulis, imis obtuſe trilobis, ſupremis acutis; paniculis diffuſis; floribus nutantibus. *Hall. hiſt. helv. num.* 1139.

Thalictrum alpinum minus ſaxatile, rutæ folio, ſtaminibus luteis. *Seg. ver.* I. *p.* 476. *t.* II.

Ex radice perenni, horizontali, fibris deorſum tendentibus jubata pluribus, foris fuſca, intus crocea, ſaporis pauci atque ingrati, caulis annuatim promitur novus, plerumque unicus, alius ſerie longitudinali poſt alium, ab unico ad duos cum dimidio pede altus, ſupra radicem aphyllus & dumtaxat vaginantibus aliquot membranis inſtructus, ſuperne in pedunculos ramoſos diffuſosque paniculatus, magis minusve flexuoſus, ſubteres, obſolete ſtriatus, fiſtuloſus, hic illic purpuraſcens, nitidusque. Coſtæ foliorum ad originem in parvas auriculas membranaceas producuntur. Folia ſunt multiplicato-pinnata; foliolis breviſſime petiolatis vel ſeſſilibus, venoſis, ad apicem bis terve inciſis aut integerrimis, obtuſis vel acutis, ſupra virentibus, ſubtus pallide; coſtis antice planis. Floribus pendulis petala ſunt quatuor, purpuraſcentia vel magis flava. Filamenta circiter viginti. Antheræ cum virore aliquo flavent. Piſtilla ut plurimum tria vel quatuor in totidem abeunt ſemina fuſca, ovata, ſulcata & acuta. Rami in paniculæ diviſionibus plerumque ex iisdem axillis ſolitarii. Creſcit in ſaxis montoſis apricis. Floret Junio & initio Julii. Semina matureſcunt Auguſto. Tabula exhibet plantam minorem, ut integra ſiſti potuerit. Dein partem folii ex individua majore.

TABULA QUADRINGENTESIMA VIGESIMA.

THALICTRUM MAJUS. *Crantz. faſc. pag.* 108.

Creſcit iisdem in ſaxoſis locis cum priori Thalictro minori; tum etiam in pratis; vere diſtinctum ab eodem, ad Thalictrum ſibiricum accedens. Floret fere integro menſe præcocius quam Thalictrum minus, adeo ut ante jam perdiderit hoc majus flores omnes, quam minus explicare primos incipiat. Radix longa, obliqua, fibrisque longis & teretibus aucta, extus fuſca, intus flaveſcens, perennat, & caulem unum alterumve quotannis producit. Hic flexuoſe ad duorum triumve pedum altitudinem erigitur, folioſus, paniculatus, teres, ſtriatus, vireſcens cum ſuffuſa purpura, ramis diverſæ longitudinis exeuntibus fere

ſemper pluribus ex iisdem axillis. Folia inferiora componuntur ex petiolis communibus utrinque ſex cum impari, his ipſis bipinnatis vel pinnatis; decreſcente numero diviſionis verſus ſuperiora. Foliola ſunt parva, ovata vel magis ſubrotunda, pleraque ſuperne trifida aut bifida, obtuſa, breviter petiolata, vel ſeſſilia, facie ex glauco virentia, dorſo quam maxime glauca. Petioli ad baſin membranacei, ad diviſuras membranula carent. Flores ſunt penduli & odorati. Petala quatuor, oblonga, obtuſa, concava, e viridi purpuraſcentia cum ſtriis elevatis. Filamenta pallida, a quindecim ad viginti. Antheræ flavæ & oblongæ. Piſtilla a quatuor ad ſeptem mutantur in totidem ſemina lanceolata, ſulcata, acuta & fuſca. Duo momenta obſervo conſtantiſſima, quibus a Thalictro minori diſtinguo. Fere ſemper ex eodem caulis & ramorum principum nodo bini vel terni egrediuntur rami; qui in minori fere ſemper ſolitarii ſunt. Et foliorum prona facies in majori magis ſaturate veluti ex atro viret, poſtica autem intenſe & ex albo glauca eſt; dum illa in minori viret lætius, hæc vero pallet quidem, vix tamen, ut glauca dici mereatur. Quibus addi poſſet longe major in majori ramoſitas; quam maxime autem tempus florendi conſtantiſſime diverſum, etiam quando juxta invicem coluntur in horto. Majus etiamſi cultum perpetuo, ferme ad unam tertiam partem, altitudine ſuperet minus, in ſaxoſis quandoque a minori attingitur. Cæterum ſtriæ, rectitudo, nitiditas, ſulci in coſtis, craſſities nodulorum, & alia variant ita in utroque, ut nihil certi determinent.

TABULA QUADRINGENT. VIGESIMA PRIMA.

THALICTRUM NIGRICANS. *Scop. carn.* 1. *pag.* 391.
Thalictrum flavum. *Crantz. faſc. pag.* 106.
Thalictrum foliis erectis, lobulis acute trilobis, ſpica adſcendente. *Hall. hiſt. helv. num.* 1138. *β.*

Æque dubius, quam clariſſimus Scopoli, propono hanc plantam ceu diſtinctam a Thalictro flavo ſpeciem. Ab anguſtifolio differt certe, quod hoc floreat nigricante præcocius; folia habeat omnino omnia, etiam radicalia & caulina infima, æque anguſtiſſima, circumſcriptione etiam ampliora, foliolaque multo numeroſiora; tum flores pallidiores. Nigricans ex radice ex fuſco flaveſcente, perenni, longisque fibris donata, annuatim caules promit tres quatuorve pedes altos, erectos, ſtriatos, fiſtuloſos. Petiolorum baſes ſtriatæ dilatantur in membranas. Foliola ſunt lanceolata, acuta, facie ſaturate virentia, ſubtus pallidiora venisque emicantibus rugoſula, utrinque glabra nec aſpera; alia integerrima, alia ter vel bis inciſa, idque imprimis in foliis inferioribus, ubi etiam latiora ſunt quam in ſuperioribus. Panicula denſa, terminalis, erecta. Flores luteoli, odori, non cernui. Petala quatuor, parva, minus colorata. Stamina a ſedecim ad triginta. Piſtilla a duobus ad quinque ut plurimum. Semina totidem, fuſca, ſubovata. Creſcit in pratenſibus ſylvaticis udis.

TABULA QUADRINGENT. VIGESIMA SECUNDA.

GALIUM SCABRUM.

Ad nullam Linnæanam ſpeciem referre potui. Radix perennis, teres, ramoſa, & cum rubedine aliqua fuſceſcens, plurimos tenuiſſimos ad telluris ſuperficiem cauliculos ſpargit perennantes, ex quibus annuatim plures caules herbacei prodeunt, erecti, ipſis hisce cauliculis multoties craſſiores; ſubteretes, ita ut ad lentem aliqua ſui parte ſint magis plani, ad aliam obſoletiſſime angulati; inferne brevibus albidisque villis denſe tecti & aſperi; ſuperne

ne glabri nitidique, & per ramos paniculati. Folia ſeptena vel octona, in ramis pauciora, linearia, utrinque ſulcata, mucronata, patentiſſima, iisdem villis obſita & aſpera, ſuperiora autem minus. Pedunculi plus minusve triflori. Flores valde odorati. Corolla alba, patentiſſima, quadrifida, rarius trifida, laciniis lanceolatis & acutis. Antheræ flavæ. Fructus parvi & glabri. Creſcit in ſylvaticis. Floret Junio.

TABULA QUADRINGENT. VIGESIMA TERTIA.

ALLIUM ANGULOSUM. *Linn. ſyſt. p.* 239.
Allium ſeneſcens. *Jacq. en. vindob. p.* 57.
Allium radice ſeneſcente lignoſa transverſa; foliis radicalibus gramineis; floribus umbellatis. *Hall. hiſt. helv. num.* 1227.
Allium ſive Moly rariſſimis foliis primum & alterum. *Cluſ. hiſt. p.* 195.

Ob incertitudinem reliqua ſynonyma omitto, quæ univerſa apud Hallerum loco citato videri poſſunt, ubi etiam Allium Linnæi ſeneſcens cum hoc anguloſo ceu varietas conjungitur, dum tamen Gmelini adducta a Linnæo figura Allii ſeneſcentis foliis multum differat, ut variare quam maxime hæc planta variis in regionibus debeat. Apud nos haud ita ludere ſuevit. Tota glabra eſt odorisque alliacei. Bulbus ex ovato oblongus & albus ætate verſus baſin lignoſam indolem acquirit, diverſamque induit formam, cui tunc plures bulbi junctim innaſcuntur. Folia radicalia ſunt linearia, plura, anguſta, erecta, pedalia vel breviora, obtuſa, ad dorſum protuberans argute angulata, facie canaliculata vel plana. Scapus ſtriatus & anceps vel quandoque magis tetragonus erigitur foliis altius. Spatha membranacea, albida, bivalvis, nec caudata, pedunculis duplo brevior eſt. Hi firmuli umbellam formant hemiſphæricam denſamque. Flores ſuave olent. Petala ovata, acuta, patentiſſima, & modo æqualia omnia, modo alterna tria multo anguſtiora, pallide purpuraſcunt. Filamenta corollam æquant, ſubulata omnia. Antheræ virent, effœtæ nigreſcunt. Germen triquetrum albet.

TABULA QUADRINGENT. VIGESIMA QUARTA.

ACONITUM CAMMARUM. *Linn. ſyſt. edit.* 13. *pag.* 419.
Aconitum caule ramoſo, paniculato; petiolis multifloris; caſſidis mucrone longiori. *Hall. hiſt. helv. num.* 1198.
Aconitum lycoctonum novum Judenburgenſe. *Cluſ. hiſt. p. XCVII.*
Aconitum cæruleo purpureo flore maximo, ſive Napellus quartus. *Bauh. pin.* 183.

Ab Aconito Napello diverſiſſima planta, ut a perito vel eminus diſtinguatur, in quibusdam ſubalpinis pratis ad ſylvarum margines non minus frequenter occurrit, quam Napellus in aliis. Habitus cum Napello idem; eadem ſtructura floris; piſtilla & capſulæ ſimili numeri varietate ludunt; nec alias diverſa radix, niſi quod ex caulis geniculo inferiore bulbillum quandoque enatum viderim, uti icon habet Cluſiana. Diſcrimina itaque ſola adferam. Folia in ſuperiore pagina nec nitent, nec atrovirent, in lacinias diviſa latiores. Racemus caulem terminans brevior eſt, ſemper magis minusve folioſus, & rarior. Pedunculi longiores magisque patuli. Flores minus profunde cærulei, (qui in Napello fere ſunt atroviolacei,) hic dilutius cyanei, pallide cærulei, quin imo interdum pene excolores. Petalum galeatum multo longius, villis plane deſtitutum, inque roſtrum acutum notabilius protrahitur. Floret Auguſto.

TABULA QUADRINGENT. VIGESIMA QUINTA.

ASTER AMELLVS. *Linn. syst. p.* 554. *Scop. carn.* 2. *p.* 170.
After caule foliofo; foliis fcabris, ciliatis, lanceoliatis, obtufis; calycis fquamis ovatis, ciliatis. *Hall. hist. helv. num.* 83.
After octavus, Italorum & Fuchfii. *Cluf. hist. p. XV.*
After atticus. *Dod. pempt.* 2. *l.* 3. *c.* 24.
After atticus five inguinalis. *Blakw. t.* 109.
After atticus cæruleus vulgaris. *Bauh. pin.* 267.

Ad margines fylvarum, ad vineas, aliisque in locis crefcit; florens Augufto & Septembri. Radix perennis, fufca, multiceps, fibrisque numerofis jubata, caules gignit annuatim plures, erectos vel bafi adfcendentes, a dimidio pede ad duos pedes altos, fcabros villofos, teretes, fubftriatos, plerumque fupra medium, modo etiam totos ramofos. Folia ponuntur alternatim, lanceolato-oblonga, fcabra, ad oras villofula, integra, obtufiufcula, caulina infima & radicalia petiolata, reliqua feffilia. Calycis virentis fquamæ funt oblongæ, obtufæ, ad oras villofulæ; interiores erectæ & ad apicem purpureæ. Corollulæ radii cum levi purpura cærulefcunt. Difcus eft luteus. Seminum pappus eft pilofus & feffilis.

TABULA QUADRINGENT. VIGESIMA SEXTA.

DAPHNE CNEORUM. *Linn. syst. p.* 272.
Thymelæa Cneorum. *Scop. carn.* 1. *p.* 276.
Thymelæa foliis glabris, linearibus, ariftatis; floribus feffilibus umbellatis. *Hall. hist. helv. num.* 1027.
Thymelæa minor, vel Daphnoides alpinum. *Gefn. fafc. num.* 6. *pag.* 5. *tab.* 3.
Thymelæa alpina linifolia humilior, flore purpureo odoratiffimo. *Tourn. inst. p.* 594. *Duham. arbr.* 2. *p.* 326. *tab.* 94.
Thymelææ affinis facie externa. *Bauh. pin.* 403.
Cneorum Matthioli. *Cluf. hist. pag.* 89.

Fruticulus acris totus, glaber, dumque floret, fpeciofus, ex radice longa, lenta, terete, calamum, digitumve craffa, fimplice vel ramofa, intus albicante, & foris aut flavefcente, aut magis fufca, caules generat plures lignofos, perennantes, breves, fufcos, lentos, debiles, adfcendentes, graciles, & ipfos interdum radices agentes. Rami juniores virent, foliofi, & in fummitate umbellam florum feffilium confertam gerentes. Folia funt ex oblongo lanceolata, fparfa, integerrima, firmula, virentia, & breviffimo vixque confpicuo mucrone prædita. Flores funt rubri & fuaveolentes. Tubus externe eft villofus, & cylindricus totus cum limbo patentiffimo, ut fit corolla hypocrateriformis. Laciniæ funt obtufæ vel acutæ. Filamenta altiora fubjiciuntur ipfi fauci. Antheræ funt luteæ. Germen hirfutum tranfit in baccam albidam & monofpermam. Crefcit in montofis, florens Aprili & Majo.

TABULA QUADRINGENT. VIGESIMA SEPTIMA.

CHONDRILLA JUNCEA. *Linn. syst. edit.* 13. *pag.* 594. *Hall. hist. helv. num.* 17.
Chondrilla juncea, viminea, arvenfis. *Tabern. ic.* 178.
Chondrilla juncea vifcofa arvenfis. *Bauh. pin.* 130.

Chondrilla.

Chondrilla viminalibus virgis. *Cluſ. hiſt. pag. CXLIII.*
Chondrilla viminea. *Bauh. hiſt.* 2. *p.* 1021.

Radix perennis, calamum & ultra craſſa, albida vel nigra, longa, fibriſque emiſſis prædita, caulem promit unicum vel plures, erectos, teretes, herbaceos, glaucos, bi-vel tripedales, in ramos numeroſos virgatoſque ſolutus, medulla nivea farctos; lacte, uti tota planta, viſcido ſcatentes; in infima ſui parte pilis rigidis, nec tamen pungentibus, denſiſſime hirtos; cæterum glaberrimos. Folia radicalia plura, in orbem ſparſa, longe petiolata, tenuia, ſuperne lateſcentia, runcinata, acuta; caulina ſubſequa ſimilia; ſenſim altiora magis integra; tandem integerrima, acuminata, longe lanceolata, ſumma linearia & ſeſſilia. Radicalia autem illa, & caulina inferiora, in adulto caule, marceſcere & perire ſolent, ut tunc caulis inferne ſæpe longe aphyllus ſit. In foliorum infimorum nervo dorſali quandoque etiam pili rigentes adſunt. Pedunculi flores ſuſtinent breviſſimi; vel nulli. Calyx cylindricus, ſtriatus, viridis, fit ex foliolis acutis, ſublinearibus, pluribus, uno ordine poſitis; auctus ad baſin foliolis paucis breviſſimis; poſt corollæ lapſum ventre turgidulus; in fructu maturo patentiſſimus. Corollulæ plures, ligulatæ, ſtriatæ, quinquedentatæ, flavæ. Anthera luteola. Stigmata flavent. Semina linearia, ſtriata, & aſpera, inſtruuntur calyculo proprio pentaphyllo, tum pappo ſtipitato & piloſo. Floret a Julio ad Septembrim. Semina matureſcunt Auguſto & menſibus ſubſequis. Creſcit in collibus apricis, in arvis, ad vias.

TABULA QUADRINGENT. VIGESIMA OCTAVA.

DICTAMNVS ALBUS. *Linn. ſyſt. pag.* 292. *Scop. carn.* 1. *p.* 284. *Bauh. pin.* 222. *Blackw. tab.* 35. *Mill. ic.* 123.
Fraxinella. *Hall. hiſt. helv. num.* 1029. *Cluſ. hiſt. p.* 100.

Specioſa planta in montoſis fruticoſis creſcit, florens Majo, ſemina perficiens Auguſto, & tota quanta odore prædita aromatico, forti, gravi, nec ingrato. Radix perennis, lignoſa, tortuoſa, pollicem & ultra craſſa, cortice veſtitur craſſo, ſæpe fiſſo, albicante, & ipſo ſublignoſo, vix odorato, ſed qui ſapore pollet aromatico, acri, parumper amaricante, & ingrato. Caulis unus alterve, erectus, teres, annuus, bipedalis, ſimplex, racemo florigero terminatur. Folia ſunt pinnata, alterna, petiolata, ex foliolis utrinque circiter quinis, ovatis, ſubſeſſilibus, leviſſime ſerratis, obtuſis, firmulis, in vegeta ætate viſcidis; cum terminante impari; quandoque abrupte pinnata; coſta antice ſulcata. Caulis ſuperior & foliolorum pagina adverſa ad microſcopium villoſa ſunt. Perianthii pentaphylli & decidui foliola ſunt viſcida, hirſuta, ex rubro virentia, parva, lanceolata, & acuta. Petala quinque, rubella, lanceolata, utrinque acuta, plana, magna, patentiſſima, duo ſurſum flexa, duo lateraliter, & infimum deorſum propendens. Filamenta decem, diſtincta, inæqualia, rubella, inferne hirſuta, ſuperne glandulis ſeſſilibus ſubrotundis aut pyriformibus rubriſque cum vertice fuſco adſperſa. Antheræ vireſcunt. Germen ovatum, hirſutum, breviter & craſſe pedicellatum, pentagonum, atrovirens. Stylus filiformis, glaber, ſitu ſtaminum. Stigma ſimplex. Capſulæ quinque, aſperæ, pallide fuſcæ, oblongæ cum apice truncato & utrinque breviſſime acuminato, compreſſæ, uniloculares, introrſum & apice dehiſcentes. In qualibet capſula arillus eſt bivalvis, elaſtice diſſiliens. Semen unum alterumve, atrum, nitidum. In tabula ſeorſim exhibentur fructus integer dehiſcens, uterque arillus, ſemen; & auctum ſtamen.

TABULA QUADRINGENT. VIGESIMA NONA.

HIERACIUM CHONDRILLOIDES. *Linn. ſyſt. pag.* 523. *Jacq. vind. p.* 273. *t.* 7.

Hiera-

Hieracium alpinum pumilum, chondrillæ folio. *Bauh. pin.* 64.

Ex radice nigra, calamum craſſa, incurvata, præmorſa, perenni, fibriſque longis craſſisque aucta, caulis recta attollitur ſemipedalis, vel paulo longior, plerumque unicus, ſuperne in paucos pedunculos ramoſus. Folia radicalia plura, longe petiolata, anguſte lanceolata, acuta vel obtuſiora, integerrima, vel dentibus eo inciſa magis, quo ſunt cauli propiora & caulina dicenda magis. Caulina ſunt alterna, longa; varie & profundiſſime pinnatifida, ut vix duo ſpecimina ſimillima reperire liceat; extremitate longe lanceolato-lineari & acuminata; laciniis linearibus acutis & diſtantibus; inferiora petiolata; ſumma ſæpe ſeſſilia. Ligulæ ad pedunculos anguſtæ & integerrimæ. Calycis atrovirentis foliola breviſſime hiſpidula ſunt. Corollæ, antheræ, & ſtyli flavent. Pappus ſeſſilis, piloſus, & ad lentem denticulatus eſt. Caulis, pedunculi, & folia pauca ſuperiora, microſcopio ſpectata, villos monſtrant. Folia reliqua glaberrima ſunt. Creſcit in ſaxoſis alpinis; florens ſub finem Julii & Auguſto.

TABULA QUADRINGENTESIMA TRIGESIMA.

MENTHA AUSTRIACA.

Hæc nova, uti arbitror, Menthæ ſpecies creſcit in inſulis Danubialibus & aliis in locis udis, Menthæ arvenſi maxime ſimilis, ut pro eadem primo intuitu haberi poſſet, conſtanter diverſiſſima ſtatura minore, odore, brevitate ſtaminum, majore hirſutie, aliiſque momentis. Ex radice repente & perenni caules gignit annuos, ſemipedales & ultra, tetragonos, erectos, fere ſimplices. Et hi, & folia utrinque, & calyces, breviſſimo villo obducuntur. Folia ſunt breviter petiolata, infima ovata, reliqua lanceolata, acuta, ſerrulata, nervo medio ſubtus piloſo. Florum parvorum verticilli denſi. Calycis denticuli æquales. Corollæ pallide violaceæ labium ſuperius emarginatum vel ſemibifidum, & duplo latius laciniis tribus labii inferioris. Faux pilis albis clauditur. Filamenta breviſſima ſimul cum antheris abſcondita in inferiore parte tubi corollæ, ut plane non appareant. Floret Julio & Auguſto.

TABULA QUADRINGENT. TRIGESIMA PRIMA.

HIPPOCREPIS COMOSA. *Linn. ſyſt. pag.* 492. *Scop. carn.* 2. *p.* 74. *Crantz faſc.* 429.
Ferrum equinum ſiliquis umbellatis, undulatis. *Hall. hiſt. helv. num.* 391.
Ferrum equinum comoſum. *Riv. irr. tetr. tab.* 93.
Ferrum equinum comoſum ſeu capitatum. *Col. ecphr.* 1. *p.* 302. *t.* 301.
Ferrum equinum germanicum, ſiliquis in ſummitate. *Bauh. pin.* 346.

Planta tota glabra eſt. Radix lignoſa, ramoſa & perennis, annuatim plures in ambitum cauliculos ſpargit herbaceos, ramoſulos, procumbentes, ſtriatos, & ſemipedales. Stipulæ ad folia ovatæ, acuminatæ, concavæ & patentiſſimæ. Folia petiolata, pinnata; foliolis oblongis, obtuſis cum exiguo mucrone, integerrimis, breviſſime petiolatis. Pedunculi teretes, ſtriati, elongati, in ſummitate adſcendentes, apice flores gerunt in coronulam umbellatos. Calyx viridis, ad duas tertias profunde diviſus, atra purpura ſtriatus; denticulis acuminatis. Corolla flava. Alæ obverſe ovatæ, obtuſiſſimæ. Carina in acuminatum roſtrum deſinit. Legumen anguſtum, acutum, glabrum, huc illuc undulatum, ad ſemina toroſum, inter illa planum. Semina oblonga, incurva. Reliqua ſunt ad chara-

cterem

ĉterem Linnæi. Creſcit in pratis alpinis. Floret Majo & Junio. Semina matureſcunt Julio & Auguſto.

TABULA QUADRINGENT. TRIGESIMA SECUNDA.

DRABA HIRTA. *Linn. ſyſt. pag.* 432. an *flor. dan. t.* 142.?
Draba ſtellata. *Jacq. vindob. pag.* 256. *tab.* 4. *f.* 3.
Draba auſtriaca. *Crantz faſc. pag.* 12. *t.* 1. *f.* 4.
Draba caulibus ſubnudis; foliis tomentoſis, ovatis. *Hall. hiſt. helv. num.* 497.
Draba foliis lanceolatis, integris; caulibus ſubfolioſis; ſiliculis oblongis. *Ger. prov. pag.* 345.
Burſa paſtoris alpina hirſuta. *Bauh. pin.* 108. *prodr.* 51.
Burſa paſtoris alpina minor hirſuta, foliis infimis integris, ad genicula vero crenatis, loculo oblongo. *Moris. hiſt.* 2. *p.* 306. *s.* 3. *t.* 20. *f.* 8.
Burſa paſtoris minima ex monte Splügel. *Bauh. hiſt.* 2. *p.* 938.

Floræ Danicæ icon minus repræſentat noſtratem plantam, caulibus imprimis in ſua nudis, foliisque omnino omnibus integerrimis, quæ in noſtratem ægre quadrant, ut denuo proponendam hanc cenſeam, quo certius ſtatui aliquid ab utriusque autoptis poſſit. Radix fuſceſcens, tenuis, valde longa, perennis, & multiceps, ſaxorum fiſſuris innaſcitur in ſummis alpium jugis, denſosque non raro caulium ceſpites generat. Hi a foliis præteritis emarcidis veſtiti, terminantur in roſulas foliorum denſas, e quarum centro cauliculi exeunt. Folia ſunt lanceolata, baſi attenuata, ciliata & adſperſa utrinque pilis albidis & apice ſtellatis, facie tamen glabriora, obtuſiuſcula vel acuta, craſſula, ſubincana, integerrima (idque rariſſime omnia) vel utrinque uni- vel bidentata. Cauli, nunquam a me viſo plane aphyllo, ſimile folium unicum inſidet, raro bina, ut plurimum denticulo aliquo notatum, ſeſſile, quandoque tam demiſſum, ut inter roſulæ folia abſcondatur. Caulis ab una ad quatuor uncias altus exit in racemum floribus a duobus ad decem onuſtum. Calyx cum virore flavet, obtuſiſſimus concavus & erectus. Petala ſunt nivea, integra, plana, obverſe ovata, cum unguibus erectis, brevibusque, ampla, ſuperne patentiſſima & calyce duplo longiora. Filamenta albent, calycem parum ſuperantia. Stylus brevis perſiſtit. Silicula eſt ovalis, compreſſa, glabra, recta, aut parum incurva, ſemina plura continens flaveſcentia. Vidi etiam ſpecimen majus ex alis ramoſum, quatuor hinc folia in caule gerens, eaque integerrima. Floret Majo & Junio. Semina perficit Julio. In tabula exhibetur planta major cum fructu maturo, & minor florens.

TABULA QUADRINGENT. TRIGESIMA TERTIA.

TRIFOLIUM ALPESTRE. *Linn. ſyſt. pag.* 502. *Jacq. obſ. part.* 2. *pag.* 14. *tab.* 64. *Crantz faſc. pag.* 407.
Trifolium foliis ovatis, nervoſis; ſupremis conjugatis, vaginis lanceolatis. *Hall. hiſt. helv. num.* 376.
Trifolium majus ſecundum. *Cluſ. hiſt. CCXLV.*
Trifolium ſpica longiore, flore purpureo. *Riv. irr. tetr. tab.* 12.
Trifolium montanum purpureum majus. *Bauh. pin.* 328.
Trifolium majus Cluſii ſecundum, non album, ſed rubrum. *Bauh. hiſt.* 2. *p.* 375.

Ex radice perenni, tenui, ramoſa, longa & infra tellurem repente, plures enaſcuntur caules, ſemper erecti, dimidium vel & totum & ultra pedem alti, teretes; plerum-

que ſimpliciſſimi ſine ramo ullo, qui ſi ex alis foliorum inferiorum adeſt aliquis, vix florem producit; villis oculo nudo ægre conſpicuis veſtiti, & hinc ad tactum parumper rudes, firmuli, nec flexuoſi. Stipulæ anguſte lanceolatæ, acutæ, villoſæ & ciliatæ, erectæ, virides, infra petiolum ſtriatæ cum ſtriis quandoque rubentibus. Petioli villoſi. Foliola longe lanceolata, ſubſeſſilia, acuta vel obtuſiuſcula, ad oras tenuiſſime ſerrulata, facie glabra, dorſo manifeſtius villoſa. Summi folii ſtipula latior eſt; cui capitulum incumbit terminale, ſeſſile, ſubrotundum, ex floſculis inodoris & ex rubro ſaturate purpureis denſe compactum. Atque hoc modo ſolitarium eſt, modo, idque multo frequentius, duplex, quorum tunc alterum ad totam fere floreſcentiam præcocius altero eſt, quod a primario deprimitur, breviſſimoque pedunculo proprio inſiſtit, in proprio etiam folio, ſæpe imperfecto, ſeſſile. Perianthii albidi & omnino villoſiſſimi dens infimus longiſſimus & ſetaceus eſt, quatuor reliqui breviſſimi. Corollæ monopetalæ carina coloratior eſt alis vexilloque paulo brevior. Legumen fere compreſſum & monoſpermum in calyce occultatur. Creſcit paſſim ad margines ſylvarum, in fruticoſis, pratis montanis, & alibi. Floret Junio.

TABULA QUADRINGENT. TRIGESIMA QUARTA.

SIDERITIS MONTANA. *Linn. ſyſt. pag.* 391. *Crantz faſc. pag.* 248.
Sideritis montana, parvo flore nigropurpureo, capite medio croceo. *Col. ecphr.* 1. *p.* 198. *t.* 196.
Sideritis montana, parvo varioque flore. *Bauh. pin.* 233.

Annua planta in agris, arvis, glareoſis & aſperis locis, haud infrequens, ex radice pallida & terete caulem profert ſupra ipſam mox terram plus minusve depreſſum, hinc erectum, ſemipedalem, etiam ſeſquipedalem, ſæpe ramoſum, obtuſe tetragonum, totum folioſum, & una cum foliis calycibusque hirſutum. Folia ſunt oppoſita, lanceolata, baſi inferiora longe anguſtata in petiolum, acuta, ſupra medium rariter ſerrata, ſumma integerrima, nervoſa. Flores verticillati, ſeſſiles; occupantes totum fere caulem, ramosque, tandem admodum elongatos; terni in qualibet axilla folii. Perianthii rigiduli & virentis tubus eſt turbinatus. Limbi bilabiati, nervoſi, & patuli, laciniæ quinque, lanceolatæ, valde mucronatæ, ferme æquales, ut duæ inferiores ſint dumtaxat paulo anguſtiores. Corolla calyce minor tubum habet longitudine tubi calycis, flaveſcentem. Faux paulo amplior, externe villoſa. Limbi lacinia ſuperior ferruginea, brevis, lata, obtuſiſſima, erecta, integerrima, vel leviter emarginata cum denticulo medio. Labii inferioris, in diſco flavi, & antrorſum porrecti, laciniæ ſubrotundæ, etiam ferrugineæ; intermedia latiore. Antheræ fuſcæ. Floret totam æſtatem. Additur petalum auctum.

TABULA QUADRINGENT. TRIGESIMA QUINTA.

EUPHORBIA CYPARISSIAS. *Linn. ſyſt. pag.* 334.
Tithymalus Cypariſſias. *Scop. carn.* 1. *p.* 339. *Cam. epit.* 964. *Bauh. pin.* 291.
Tithymalus foliis linearibus, ſtipulis numeroſis, floralibus cordiformibus, petalis lunatis. *Hall. hiſt. helv. num.* 1047.

Radix perennis, calamum, vel digitum minimum craſſa, foris fuſca, inæqualis, longisque fibris horizontalibus aucta, plures annuatim caules emittit herbaceos, erectos, dimidium vel integrum pedem altos, teretes, totos folioſos, in fructeſcentia autem foliis deciduis nudatos, pallide virentes, inferne ſimpliciſſimos, ſuperne ramis ſterilibus patulisque ornatos. Folia ſunt ſparſa, ſubſeſſilia, linearia, obtuſiuſcula, integerrima, glauca, numeroſa,

rosa, plerumque adscendentia, plana cum nervo medio subtus protuberante. Folia ramorum sunt duplo angustiora, sæpe vel setacea. Umbella terminalis, erecta, ex radiis a decem ad viginti. Atque hi sunt bis bifidi, ita ut plerumque singuli sustineant septem flores, per geminatam scilicet dichotomiam, quæ in ipsa sua divisione flosculum simul gerit solitarium. Tota umbella flavet. Flores sunt odorati. Involucri ad umbellam universalem foliola sunt plura, caulinis æmula. Involucella vero cordata, integra, acutiuscula, in planta fructescente magis minusve in rubedinem tendentia. Flos medius in divisione radii principe infima est hermaphroditus, sed nescio ob quem defectum sterilis & abortans. Reliqui sunt fœminei & fertiles; ut adsit hic polygamia necessaria. Fœminis est calyx campanulatus, intus hirsutulus, & quadridentatus; denticulis erectis, ad germen adpressis, ad apicem bifidis; illo, qui inter petala distantia stat, plane fisso. Petala quatuor, acute lunata, patentissima. Stamina nulla. Germen ovatum, erectum, extra calycem elevatum proprio pedicello. Styli bifidi, obtusi. Hermaphroditis est calyx quinquedentatus; corolla pentapetala; stamina circiter octo, articulata, erecta; antheræ geminæ; germen ad latus extra calycem pendulum. Capsula triquetra, muricato-rugosa. Semina glabra, albida. Tota planta glabra est, & lacte abundat acri, vesicas in cute excitante. Crescit passim & copiose in pratis, collibus herbidis, & alibi. Floret a medio Aprili ad finem Maji. Semina perficit Junio. Julio mense involucra utraque decidunt, dein etiam radii totaque umbella; atque pergunt tunc adhucdum diu læte vegetare rami steriles. Obnoxia sunt folia hujus plantæ fungulis, qui partem eorum posticam obsident densissime, pulverem mentientibus luteum. Tunc totus caulis aliam formam induit, rosula terminatus foliosa, & rarissime flores producit; cujusmodi ad latus tabulæ caulis adstat. Vocata sic planta ab auctoribus fuit *Esula degener.* Conspectus ille pulvis ad lentem exhibet fungulos concavos, orbiculares, intus luteos cum ora alba. Talis aucti folii portio etiam exhibetur in tabula. Tandem auctus flos hermaphroditus & fœmineus.

TABULA QUADRINGENT. TRIGESIMA SEXTA.

EUPHORBIA GERARDIANA.

Tithymalus umbella multifida, bifida: involucellis triangulari-cordatis; foliis superioribus latioribus. *Ger. prov. pag.* 540.

Tithymalus amygdaloides, angustifolius. *Tabern. ic.* 591.

Tithymalo maritimo affinis, linariæ folio. *Bauh. pin.* 201.

Copiose & passim reperitur in arenosis siccioribus pratis, ad ripas Danubii. Tota glabra est, & lacte turget candido & acri. Radix calamum & ultra crassa, fusiformis, semipedalis, fibris crassioribus aucta, foris nigra, intus albida, tenax, & perennis, annuatim plures caules promit herbaceos, fere erectos, teretes, plus minus pedales, modo simplicissimos, modo ex alis plures vel pauciores pedunculos radiis similes emittentes, inferne purpureos & in adulta ætate cicatriculis a foliis deciduis tuberculatos, plerosque florigeros. Folia per totum caulem dense sparguntur sessilia, sublinearia, acuta, plana, integerrima, glaucescentia. Umbella multifida ex radiis decem vel pluribus convexula. Involucri polyphylli foliola foliis caulinis similia, sed paulo breviora & latiora. Involucella late subrotunda, acuta vel obtusa, sessilia, plana, cum suffusa flavedine virentia. Radii bis vel ter bifidi cum dichotomiis modo flore oneratis, modo destitutis. Flores omnes sunt sessiles, hermaphroditi, fertiles, & inodori. Calyx glaber. Petala quatuor, ex flavo fuscescentia, subrotunda, integerrima. Antheræ flavæ. Capsula glabra. Semina pallida. Floret Junio & Julio. Ad marginem tabulæ sistitur flos auctus.

TABULA QUADRINGENT. TRIGESIMA SEPTIMA.

PHYTEUMA ORBICULARE. *Linn. syst. pag.* 163.
Rapunculus orbicularis. *Scop. carn.* 1. *pag.* 150.
Rapunculus comosus. *Scop. carn.* 1. *pag.* 151.
Rapunculus foliis imis longe cordatis, caulinis sessilibus, acutis, bracteis ovato-lanceolatis. *Hall. hist. helv. num.* 681.
Rapunculus corniculatus. *Riv. mon. irr. tab.* 109.
Rapunculus cæruleus italicus major. *Barr. rar. ic.* 526. & minor *ic.* 525.
Rapunculus sylvestris umbellatus. *Thal. herc. pag.* 94. *tab.* 8. *f.* 1. & 2.
Rapunculus umbellatus latifolius; & angustifolius. *Bauh. pin.* 92.
Rapunculus folio oblongo, spica orbiculari. *Bauh. pin.* 92. *Moris. hist.* 2. *p.* 463. *s.* 5. *t.* 5. *f.* 47.
Rapuntium montanum, rarius corniculatum. *Col. ecphr.* 1. *p.* 223. *t.* 224.

Ex radice perenni, sordide albente, subfusiformi vel magis in toto decursu cylindrica, sæpe longa, caulis annuatim plerumque solitarius excrescit, erectus, simplicissimus, foliosus, teres, substriatus, & spica florum unica terminatus. Crescit in Austria copiose; at illa planta, quæ ad ipsos primos a planitie pedes montium, locis plerumque siccioribus & saxosis frequens reperitur, ita differt habitu ab alpina planta, ut dubius hæserim diu, pro diversisne, an pro eadem specie proponerem? Cultura eandem demonstravit. Barrelierus in figuris citatis utramque delineavit, in 526 alpinam, in 525 alteram collinam. In alpina sunt omnia succulentiora crassioraque, folia angustiora magisque inflexa, caulis striatior, foliola involucri majora & sæpe capitulum excedentia. Utramque etiam ego exhibeo; florentem collinam; fructescentem alpinam; sed in hac, quod rarissime accidit, capitulum fructigerum in spicam oblongam productum est, cum alias soleat esse aut subrotundum aut ovatum. Malui tamen sic exhibere; triplo enim vel duplo breviorem cum eadem non diminuta latitudine quilibet sibi finget. Folia radicalia prima, & semper hæc pauca, sunt longissime & graciliter petiolata, minora reliquis, & cordata; cæterum vero aut acuta, aut obtusa, quin imo nonnunquam cordato-subrotunda. Caulina infima etiam petiolata, sed minus in alpinis. Inferiora lanceolata vel oblonga. Reliqua angustiora & acuta. Omnia glabra, & obtuse magis minusve serrata. Flores colliguntur in capitulum terminale, semper subrotundum, suffultum bracteis aliquot lanceolato-acuminatis, ad basin concavis & parum per oras ciliatis, sessilibusque. Perianthium insidet germini, pentaphyllum, persistens; foliolis concavis, longe lanceolato-acuminatis, erecto-patulis, longitudine germinis. Corolla monopetala & cærulea dividitur ferme ad basin usque in quinque lacinias lineares, acutas, longissimas, recurvate patentissimas, ad lentem intus pilis albidis hirsutissimas. Filamenta quinque capillaria & brevia sustinent antheras ochroleucas, lineares, erectas, extrorsum pendulas. Germen inferum, angulatum, viride, glabrum. Stylus crassus, versus verticem capituli incurvatus, longitudine corollæ, cæruleus cum apice saturatiore. Stigma trifidum. Capsula pentagona, trilocularis, polysperma, lateribus perforanda. Semina nitida, parva, fusca, subovata. Floret Junio. Semina fert Augusto. Folia radicalia cordata raro in planta florente adsunt, sed solent frequentius post peractam fructificationem autumno prodire.

TABULA QUADRINGENT. TRIGESIMA OCTAVA.

SAXIFRAGA AIZOON.
Saxifraga foliis radicalibus in orbem positis, serraturis cartilaginosis. *Linn. fl. lapp. p.* 140. *t.* 2. *f.* 2?

Sa-

Saxifraga foliorum ora cartilaginea, ferrata; petiolis paucifloris; petalis punctatis. *Hall. hist. helv. num.* 978.
Saxifraga fedi folio anguftiore ferrato. *Tourn. inft.* 252. *Scg. ver.* 1. *p.* 448. *t.* 9. *f.* 1.
Aizoon ferratum. *Cord. hist. pag.* 92.
Cotyledon minor, foliis fubrotundis ferratis. *Bauh. pin.* 285. *prodr.* 133.
Cotyledon media, foliis oblongis ferratis. *Bauh. pin.* 285.
Sedum ferratum. *Bauh. hift. p.* 3. *p.* 689.

Radix multiceps & perennis rofulas foliorum plures denfasque format. Sunt illa cuneiformia five lingulata, firma, craffa, glabra, obtufa, ad bafeos anguftatæ oras tamen lanuginofa, virentia cum limbo albo ferrulato & cartilagineo. Ex rofularum centro caulis oritur erectus, plus minus fpithamæus, virens aut rubellus, teres, hirfutus pilis mollibus & apice ad lentem fufco-capitatis, foliis paucis fparfis erectisque in adfcenfu veftitus, radicalium forma, cæterum feffilibus, paulatim anguftioribus minoribusque, fummis acutis. Ex horum fuperiorum omnium alis pedunculus exit etiam hirfutus, unam alteramve unciam longus, ad extremitatem plerumque triflorus; pedicellis propriis brevibus. Flos ipfum caulem terminat folitarius, reliquis paulo major & præcocior. Inveni in alpibus pumilum fpecimen, in quo unicus fine omni caule flos feffilis centrum rofulæ foliofæ occupabat. Flores funt odorati. Calyx glaber nitidus & germini inferne accretus viret, petalis duplo brevior. Hæc funt oblonga, obtufiffima, patentiffima, albida, dorfo tribus lineis ex flavo virentibus obfolete notata, modo punctis rubris adfperfa, modo immaculata. Filamenta albent. Antheræ flavent. Corona germinis eft margo orbicularis concavus & luteolus. Fructus congenerum. Crefcit paffim & copiofe in montibus & alpibus. Floret Junio & Julio. Eft omnino diftincta planta a Saxifraga Cotyledone, in Floræ Danicæ tabula 241 depicta, quam utramque Linnæus haud bene conjunxit. Neque cultarum in horto per annos altera in alteram tranfivit, fed Cotyledon femper valde paniculata evafit, Aizoon pauciflora permanfit. Depingitur fpecimen ex majoribus, tum aliud ex pumilis.

TABULA QUADRINGENT. TRIGESIMA NONA.

SCABIOSA OCHROLEUCA. *Linn. fyft. p.* 114. *Jacq. obf. part.* 2. *pag.* 20. *tab.* 73. & 74.
Scabiofa feptima. *Cluf. hift. III.*
Scabiofa multifido folio, flore flavefcente. *Bauh. pin.* 270. *Moris. hift.* 3. *p.* 48. *s.* 9. *t.* 13. *f.* 23.
Scabiofa fulphurea, incifis foliis. *Barr. ic.* 770.

A Scabiofa columbaria, quacum hanc eandem fufpicatur Hallerus, & quæ etiam apud nos copiofe crefcit, diverfiffima eft planta: cæterum valde variabilis ftatura, foliis & glabritie. Radix perennis ex fufco albicat, tandem digitum craffa lignofaque. Caulis aut unicus, aut plures, teres, ab uno ad tres pedes altus, fuberectus, modo nitidus glaberque ex integro, modo contra totus vel dumtaxat inferne villofus, pallide virens & ad foliorum exortum fæpe purpurafcens, idque faturatiffime in individuis glabris. Caulium divifio primaria eft dichotoma; reliqua per pedunculos elongatos perficitur. Folia radicalia funt in plantis primi anni, æque ac caulina infima, fpathulato-lanceolata, integra, inæqualiter ferrata, quandoque uno alterove dente profundius incifa, in petiolum longius attenuata. Hæc in annofioribus magis magisque inciduntur, ut pinnatifida, fubpinnata, etiam fubbipinnatifida evadant. Caulina fumma funt fimpliciffima, proxima pinnata, infima fæpe bipinnatifida: pinnulis linearibus acutisque. Folia glabritie vel villofitate caulem imitantur; quarum infignes varietates in Obfervationum tabulis citatis exhibui, ubi fpecimen majus fiftitur, dum

 hic

hic depingitur minus. Florum conſtans color eſt ochroleucus. Floſculi ſunt inæquales, radiati & quinquefidi. Involucri foliola plura, linearia, acuta, & corollis breviora. Perianthium proprium interius quinque ſetas habet. Semen ovatum, octoſulcatum, baſi villoſum, margine membranaceo coronatum. Capitulum fructigerum eſt ovatum. Creſcit in collibus gramineis ſiccis, in montanis ſaxoſis apricis, & alibi. Floret a Julio ad Octobrim.

TABULA QUADRINGENTESIMA QUADRAGESIMA.

SERRATULA PYGMÆA.
Carduus pigmæus. *Jacq. vindob. pag.* 282. *tab.* 8.
Carduus mollior humilis anguſtifolius. *Cluſ. hiſt. CLI.*
Carduus mollis, folio oblongo, cirſii capitulo. *Baub. pin.* 377.
Cnicus pygmæus. *Linn. ſyſt. pag.* 531.
Cirſium pigmæum. *Scop. carn.* 2. *pag.* 123.

Poſt tot brevi tempore mutata nomina, liceat iterum mutare, & ex propria peritiſſimorumque Botanicorum ſententia aſſociare Serratulis, quarum certe toto charactere gaudet, a Carduis Cnicisque Linnæi nimium aberrans. In Auſtriæ alpibus raram plantam unico in loco huc usque inveni, ſed tam hic copioſam, ac ſi nata ex ſemine de induſtria ſato fuiſſet. Pauciſſimas tamen florentes offendi. Radix perennis, nigra, longa vel brevior, ſimplex vel ramoſa, fibris aucta deſcendentibus, interdum multiceps, & pauco ſapore dulci ac ſubnauſeoſo prædita, a foliis delapſis caput ſquamis latis veſtitum gerit. Caulis erectus, fiſtuloſus, a duabus ad quinque uncias altus, ſuperne incraſſatus, pilis albis denſiſſime tegitur. Folia radicalia & caulina plurima, ſublinearia, acuta, triuncialia, alia integerrima, alia denticulata, inermia, lateribus revoluta, ſeſſilia, per nervum medium extus protuberantem ſulcata interne, piloſa at ſubtus & verſus caulem quam maxime, facie virentia ſaturate, dorſo pallide. Flos ſolitarius, terminalis, erectus, ſubodoratus, ratione plantulæ maximus, ſeſſilis in ſummis brevioribus foliis. Calyx communis ovatus vel magis oblongus, imbricatus; ſquamis plurimis lanceolatis, acuminatis, inermibus, piloſis, ciliatis, ad baſin purpuraſcentibus, cæterum pallide virentibus, intimis erectis, exterioribus apice patulis. Corollulæ omnes hermaphroditæ, purpureæ. Tubus gracilis & longus in amplum dein ovatamque formam expanditur, in lacinias quinque lineares obtuſas æquales breveſque abeuntem; in exterioribus floſculis valde incurvatus, in centralibus rectus. Antheræ ſunt violaceæ. Stigma bifidum purpuraſcit. Calyx immutatus in fructu. Receptaculum planum villis albis capillaribus & longitudine calycis obſidentur. Semina oblonga, obſolete angulata, glabra, fuſceſcentia, coronantur pappo ſeſſili, plumoſo, & longo. Floret Julio & Auguſto. Ad latus tabulæ conſpiciuntur, flos integer adhucdum clauſus, floſculus ex ambitu, & folium plantæ cultæ.

TABULA QUADRING. QUADRAGESIMA PRIMA.

CREPIS AUSTRIACA. *Jacq. vindob. pag.* 270. *tab.* 5.
Hieracium auſtriacum. *Linn. ſyſt. pag.* 523.

Radix lignoſa, perennis, fuſca, ſæpe horizontalis, fibris craſſis aucta, & quandoque præmorſa, caulem plerumque ſolitarium gignit, erectum, pedalem & ultra, inferne rubentem, ſuperne ſtriatum & hirſutum, folioſum, aut ſimpliciſſimum uniflorum, aut ſuperne in paucos pedunculos ramoſum. Folia radicalia pauca, in planta florente plerumque jam nulla, oblonga, denticulata, & ex petiolo longo orta. Caulina alterna; ex oblonga figura

in

in lanceolatam eo magis mutata, quo ſuperiora ſunt; acuta, denticulata, ſeſſilia & baſibus acute productis ſubamplexicaulia, hirſutula. Flos magnus. Calycis atrovirentis & nigrohiſpidi ſquamæ oblongæ, acutæ, duplicis ſeriei; exteriores laxi, patentes, & ab interioribus erectis diſtantes, Crepidis characterem perfecte indicant. Corolla flava. Semina oblonga coronantur pappo albo ſeſſili & piloſo. Creſcit in ſubalpinis, & alpinis; florens Auguſto. Planta depicta eſt in umbroſis nata.

TABULA QUADRING. QUADRAGES. SECUNDA.

RANUNCULUS THORA. *Linn. ſyſt. p.* 378. *Jacq. obſ. pag.* 25. *tab.* 13. *Vindob. pag.* 249. *Scop. carn.* 1. *pag.* 398. *Crantz. faſc. pag.* 119.

Ranunculus foliis duris, venoſis, reniformibus, rotunde crenatis; convexitate retuſa, acute ſerrata. *Hall. hiſt. helv. num.* 1178.

Thora major; & minor. *Camer. epit.* 825. & 826.

Thora Valdenſium; & Ranunculus grumoſa radice tertius. *Cluſ. hiſt. p.* 239. *Lob. ic.* 604.

Aconitum pardalianches primum; & alterum. *Bauh. pin.* 184.

Limeum pardalianches genus, uno tantum folio. *Dalech. hiſt.* 1738.

Tota planta nitida eſt. Radix teres, fuſceſcens, unam alteramve unciam longa, perpendicularis, calamum craſſa, & perſiſtens, in toto decurſu crura multa deorſum emittit fuſiformia, longa, pallida, & ſubimbricata. Caulis teres, a palma ad pedem longus, erectus, ad tellurem purpuraſcens, inferne aphyllus. Folia radicalia ſubreniformia, coriacea, firma, venoſa, longe petiolata, lateribus crenata, ſuperne non eodem modo inciſa, etiam ſimul ſæpe retuſa; in planta florente plerumque ſolitaria, etiam nulla; ſemper pauciſſima. Tale folium, ſed radicali multo amplius, breviusque petiolatum, quandoque ſeſſile, ſummam caulis partem ſemper unicum occupat; e cujus axilla prodit ramulus uniflorus, dum ipſe caulis in ſimilem terminatur, aut in paucos alios eosdem diſpeſcitur, idque in plantis vegetioribus; ubi alias quoque ſine ramo ullo in unicum florem ipſe caulis abit. Ramulorum folia ſunt lanceolata, acuta, integerrima & ſeſſilia; in plantis magis ramoſis infima trifida aut bifida in lobos foliis ſummis quoad figuram ſimiles. Petala ſunt quinque, nonnunquam ſex, lutea cum ungue pallidiore, patentia. Calycis foliola ovata, acuta, petalis breviora, atque horum ſitu & numero. Semina pauca, glabra, fuſca, hinc planula, foris ſubrotunda, prædita mucrone inermi reflexo. Creſcit in ſaxoſis alpium; majora ſpecimina reperiuntur ſub pinetis, cujusmodi eſt depictum fructeſcens. Floret Majo. Semina perficit Auguſto.

TABULA QUADRING. QUADRAGESIMA TERTIA.

CRATÆGUS TORMINALIS. *Linn. ſyſt. p.* 342.

Sorbus torminalis. *Crantz. faſc. p.* 85. *Cam. epit.* 162.

Sorbus torminalis & Cratægus Theophraſti. *Bauh. hiſt.* 1. *p.* 63.

Sorbus torminalis Plinii. *Cluſ. hiſt. p.* 9.

Meſpilus foliis ſerratis, ſeptilobis; lobis primis divergentibus. *Hall. hiſt. helv. num.* 1088.

Meſpilus apii folio ſylveſtris, non ſpinoſa, ſeu Sorbus torminalis. *Bauh. pin.* 454.

Arbor comoſa in ſylvis creſcit, florens ineunte Majo, fructus dans Septembri. Folia ſunt alterna, petiolata, glabra, circumſcriptione ex ovato ſubrotunda, ſerrulata, facie ſaturate, dorſo dilute virentia, ſeptemlobata; lobis acutis; infimo utrinque ad angulum acu-

tum

tum exeunte & lanceolato; reliquis brevibus, sursum tendentibus. Cymæ terminales & axillares in ramulis junioribus, valde irregulares, villosulæ uti toti ramuli. Flores ingrate odorati. Germini ovato villoso & subincano insidet perianthium monophyllum, pallidum, basi concavum, dein patentissimum & acute quinquedentatum, persistens. Petala quinque, alba, subrotunda, sessilia, obtusa, concava, patentissima, calyci, quo multo majora, inserta. Filamenta fere viginti, alba, subulata, patentia, longitudine corollæ. Styli duo, infra medium connati & hinc sulco utrinque exarati. Stigmata capitata. Fructus oblongus vel subovatus, obtusus, calycis emarcidi reliquiis coronatus, leviter umbilicatus, maturitate fuscus, carnosus, austerus, bilocularis; tandem mespili communis adinstar mollescens, edulis, & saporis aciduli gratique. Semina in quolibet loculamento bina, sed quorum alterutrum plerumque abortat, glabra, subovata, cortice donata badio, nucleo candido.

TABULA QUADRING. QUADRAGESIMA QUARTA.

ANTHEMIS AUSTRIACA.

Ex radice annua ramosa & pallente unicus ut plurimum caulis enascitur, erectus, vix pedalis, teres, in ramos paniculatus. Folia sunt bipinnata, brevia, crassula, subsessilia; pinnulis minutis, conniventibus, lanceolatis, mucronatis, integerrimis, ad lentem albide ciliatis, sessilibus. Flores solitarii erecti & pedunculati ramulos terminant. Calycis hemisphærici squamæ sunt ad oras pilosæ. Radii petala sunt alba, tridentata denticulo intermedio minimo, patentissima, noctu reflexa. Discus luteus. Receptaculum conicum vestitur paleis oblongis, mucronatis & semina longitudine superantibus, nec pungentibus. Semina oblonga, angulata, pappo destituta. Caulis, rami, folia & calyces sunt lanuginose villosula. Folia, imprimis vero flores, valido pollent odore Matricariæ officinalis, cui quiddam de Chamomilla junctum est; sapore autem amaro. Crescit passim inter segetes & ad vias; in arvis restibilibus ita nonnunquam abundans, ut sata videatur. Floret totam æstatem. Si in hybernaculum transferatur, in olla crescens, sæpe perennat, totamque floret hyemem.

TABULA QUADRING. QUADRAGESIMA QUINTA.

ARENARIA LINIFLORA? *Linn. syst. edit.* 13. *pag.* 355.

Saxis summarum alpium frequens innascitur, hic semper pumila, dense cespitosa, & caules dumtaxat unifloros promens; in demissioribus earumdem jugis paulo altior & ex supremi folii axilla serius alterum florem pedunculatum exserens. Hic pedunculus ut plurimum in progressu folia duo opposita emittit. Utriusque icon in tabula pingitur. Radix perennis, cinerea, teres, longaque, rupium fissuras penetrat, surculosque numerosos gignit ramosos perennantes foliorumque rosulis terminatos. Hæc sunt subulata, acuminata, lævia, crassa, erecta, dorso teretia, facie plana. Ramuli florentes sunt annui, erecti, unicum vel tres uncias longi, teretes, foliis oppositis brevioribus latioribusque paucis vestiti, superne villosuli, inferne glabri. Quandoque totus ramulus cum calyce foliisque purpurascit. Foliola perianthii sunt lanceolata, acuta, patentissima, glaberrima, concava, bilineata, in fructu imprimis striata. Petala alba, obverse ovata, obtusa, patentissima, calyce paulo longiora. Antheræ didymæ cum virore pallent. Capsula ovato-oblonga. Semina plurima, reniformia, muricata, fusca. Floret Julio & Augusto.

TA-

TABULA QUADRING. QUADRAGESIMA SEXTA.

CAREX PRÆCOX. *Schreb. flor. lipſ. pag.* 63.
Cyperoides vernum. *Mich. gen. pag.* 64. *num.* 70. *Seg. ver.* 1. *pag.* 122. *num.* 9. *tab.* 1. *fig.* 3. per errorem ſculptoris pro *fig.* 2. ſculpta, monente ipſo auctore *ver.* 3. *pag.* 84.
Cyperoides minus, ſpicis denſioribus. *Tourn. inſt.* 530.

Ex radice perenni folia enaſcuntur plura, ſublinearia, acuta, integerrima, ſubcanaliculata, baſi culmum amplectentia, patula. Culmus triquetrus, aphyllus, erectus, plus minus ſemipedalis. Spica maſcula unica, terminalis, oblonga, teres, erecta, fæmineis duplo longior. Spicæ fæmineæ infra maſculam duæ frequentius, alternatim ſubſeſſiles, etiam dumtaxat unica, erectæ; ſumma maſculæ proxima, inferior parumper remota. Squamæ ferrugineæ, in maribus obtuſæ, in fæminis magis in medio mucronatæ dorſoque viridiores. Antheræ ochroleucæ. Styli albi hirſutuli. Semina ovalia, triquetra, ad lentem breviter hiſpidula. Cæterum tota planta glabra eſt. Creſcit paſſim in herbidis; florens a fine Martii ad medium Aprilem.

TABULA QUADRING. QUADRAGESIMA SEPTIMA.

SORBUS DOMESTICA. *Linn. ſyſt. pag.* 343. *Crantz. faſc. pag.* 87. *t.* 2. *f.* 3.
Sorbus legitima. *Cluſ. hiſt. pag.* 9.
Sorbus ſativa. *Bauh. pin.* 415. *Blakw. tab.* 174.
Meſpilus foliis pinnatis, ſubtus villoſis. *Hall. hiſt. helv. num.* 1092.

Arbor vaſta, comoſa, trunco tandem bipedalis diametri, cortice rimoſo fuſceſcente. Folia ſunt pinnata ex foliolis plus minus ſeptem cum impari, oppoſitis, ſeſſilibus, oblongis, acutis, argute ſerratis, facie glabris, junioribus dorſo lanuginoſe villoſis ac incanis, adultis etiam glabris. Coſta teres & junior lanuginoſa. Paniculæ florum odoratorum folioſæ & terminales. Pedunculi villoſi. Bracteæ ad pedunculos ſetaceæ & caducæ. Calycis lanati & profunde quinquepartiti foliola patentiſſima, acuta, planiuſcula. Petala quinque, albida vel ſubochroleuca, ex ungue brevi ovato-ſubrotunda, valde concava, obtuſa, calyci inſerta, eodemque triplo longiora, patentiſſima & tandem reflexa. Filamenta circiter viginti, ſubulata, alba, corollæ longitudine. Antheræ ex fuſco flavæ, incumbentes. Germen inferum, turbinatum, lanuginoſum. Styli quinque, raro tres, filiformes, inferne lanuginoſi, ſuberecti, ſtaminibus paulo breviores. Stigmata capitata, obtuſa, virentia. Fructus pyriformes, noſtratibus Arſchütze vocantur, glabri, calyce coronante umbilicati, foris ex rubro flavo viridique varii, intus cum quodam virore albidi, valde acerbo ſapore præditi, quinqueloculares, pentaſpermi, quolibet loculo ex membrana bivalvi conſtructo. Semina ovata, compreſſa, cortice donata fuſco & glabro. Raro fructus trilocularis eſt; ut ſæpius planta Pyri quam Sorbi ſpecies ſit. In quinquelocularibus autem loculi etiam aliquot ſunt ſæpius obliterati feminibusque vacui. Nonnunquam fructus duplo, quam depictus, major eſt. Edulis evadit & grati ſaporis, quando ſtramine tectus molleſcit, undique tunc fuſcus. Floret ineunte Majo. Fructus matureſcit Octobri. Ad latus depingitur fructus transverſim diſciſſus, tum loculus membranaceus, & ſemen.

TABULA QUADRING. QUADRAGESIMA OCTAVA.

SCIRPUS ROMANUS. *Linn. ſyſt. pag.* 83.

Scir-

Scirpus capitulo fingulari, radice tomentofa. *Barrel. ic.* 255. *fig.* 3.
Scirpoides acutum maritimum, capitulo glomerato folitario. *Scheuchz. gram.* 373. *tab.* 8. *fig.* 6.
Juncus minor acutus maritimus, prolifer ex uno capitello multa. *Pluk. alm.* 200. *t.* 40. *f.* 5.

Radix perennis, teres, horizontalis, calamum craffa, intus albicans, dura, plures fucceffive denfo & cefpitofo agmine producit plantas, bafi bulbiformes & arcte vicinis appreffas, quæ multas emittunt radices fibrofas longas teretesque, alias craffas & tactu parumper fpongiofas, alias graciles. Bafin plantularum obveftiunt vaginæ variæ fufcæ, nitidæ, ftriatæ, acuminatæ, erectæ, ab una ad tres uncias longæ. Folia pauca, culmo femper breviora, cæterum longitudinis valde diverfæ, femiteretia, antice fulcata cum oris retorfum fcabris, linearia, acuta, recta, radicalia omnia. Culmus erectus, teres cum parte aliqua obfcure plana, ab unico ad tres pedes altus, viridis, medulla alba farctus. Flores colliguntur in capitulum fubglobofum, feffile ad apicem culmi inter duo involucri foliola fubulata & acuta, quorum alterum longiffimum & fæpe erectum mentitur productum ultra flores culmum, latere fuo fulcato orisque afperis foliis nec culmo fimile. Alterum gracilius breviusque, imo nonnunquam vix ipfo capitulo longius, reflectitur. Et tale dum unicum capitulum eft, convenit exactiffime fpecifica Linnæi determinatio. Sed variat admodum planta, dum aut in omnibus ejusdem cefpitis culmis capitulum feffile folitarium confpicitur; aut in alio cefpite feffile illud plura alia pedunculata ubique comitantur; aut dum in ejusdem plantæ cefpite alii culmi folitaria, alii plura capitula gerunt, manifefto indicio, optime Linnæum meras varietates pronunciaffe. At vero quandoquidem non minor apud nos numerus eft culmorum multicapitatorum quam illorum, qui unico capitulo gaudeant, definitio Linnæi ftare nequit. Quin etiam fcirpi Holofchœni determinatio mutanda fit, utpote fcirpi romani varietatem multicapitatam exprimens non minus. Squamæ flofculorum funt ovatæ, acutæ, concavæ, ex fufco viridi pallidoque variæ. Antheræ lineares, flavæ. Stigmata alba. Semina triquetra. Crefcit in pratis udis. Floret æftate.

TABULA QUADRING. QUADRAGESIMA NONA.

MOEHRINGIA MUSCOSA. *Linn. fyft. p.* 275. *Scop. carn.* 1. *p.* 277.
Alfine octoftemon; foliis connatis, linearibus. *Hall. hift. helv. num.* 860.
Alfine mufcofa quibusdam. *Bauh. hift.* 3. *p.* 365.
Alfine montana capillaceo folio. *Bauh. pin.* 251. *Scheuchz. it.* 7. *p.* 508. *t.* 6. *Plukn. alm.* 23. *t.* 75. *f.* 1.
Alfine faxatilis. *Lindern hort. t.* 2.
Afine tenuifolia mufcofa. *Seg. ver.* 1. *p.* 418. *t.* 5. *f.* 1.
Alfine faxifraga anguftifolia minima montana. *Col. ecphr.* 1. *p.* 292. *t.* 290.

Radix filiformis, ramofa, perennis, & infra terram repens, caules emittit herbaceos, filiformes, teretes, debiles, ramofiffimos, annuos, & virentes. Folia funt oppofita, linearia, auguftiffima, integerrima, acuta, dorfo teretia, facie canaliculata, feffilia bafique parumper connata. Cauliculi terminantur ramofe in pedunculos unifloros, unciales, fucceffive florentes & elongandos; quibus fubjiciuntur folia lanceolata & breviffima. Calycis foliola quatuor, lanceolata, acuta, patentiffima, virentia cum oris pallentibus, perfiftentia. Petala totidem, oblonga, obtufa, plana, patentiffima, alba, calycem fuperantia. Filamenta octa, alba, longitudine perianthii, capillaria. Antheræ ochroleucæ. Germen globofum ex flavo pallet. Styli duo, fubulati, erecti, longitudine ftaminum. Stigmata fimplicia acuta. Capfula globofa, unilocularis, quadrivalvis. Semina plufcula, reniformia, compref-

preſſula, nigra, cum hilo excreſcente magno multifido alboque. Creſcit paſſim in alpeſtribus ad ſcaturigines, in locis udis, ſimilibusque. Floret totam æſtatem. Ad latus ſiſtitur cauliculi floriferi, jam adulti & evoluti pars ſuperior; tum auctum multoties ſemen. Celeberrimum Seguierum non intelligo, qui autores carpit, quatuor (nec quinque, uti ille obſervaſſe ſe ait,) flori hujus plantæ petala dantes, dum tamen quatuor dumtaxat ipſe in icone habet.

TABULA QUADRINGENTES. QUINQUAGESIMA.

EUPHORBIA SEGETALIS. *Linn. ſyſt. p.* 333. *Ger. prov. pag.* 538.

Tithymalus annuus lunato flore, linariæ folio longiore. *Moris. hiſt.* 3. *p.* 339. *s.* 10. *t.* 2. *f.* 3.

Tithymalus ſegetum longifolius. *Raj. angl.* 3. *pag.* 312.

Annua, tota glaberrima, & lacte ſcatens candido planta, ex radice fibroſa & ſordide albente caulem attollit baſi adſcendentem, hinc erectum, teretem, plus minus pedalem, & ſimplicem. Folia plurima ſparſa, linearia, acuta, plana, obſcure petiolata, integerrima, foliis ferme duplo breviora. Involucella acuta & ſeſſilia forent late cordata, ſi adeſſet in baſi emarginatio. Flores omnes ſunt fertiles & ſeſſiles. Calyx glaber pallide flavet. Petala quatuor, acute lunata, citrini coloris. Filamenta albida. Antheræ citrinæ, oblongæ, gemellæ. Germen verrucoſulum. Capſula ad oculum nudum glabra, ad armatum rugoſula. Semina pallida. Creſcit in arvis. Floret totam æſtatem; viretque & vegetat in hyemem usque, quando ex alis ramoſior evadit, ipſamque umbellam principem multo etiam acquirit ramoſiorem.

APPENDIX STIRPIUM EX ALIIS PROVINCIIS, AUSTRIÆ ADJACENTIBUS.

TABULA PRIMA.

GYPSOPHILA PANICULATA. *Linn. syst. pag.* 306.
Alsine frutescens, caryophylli folio, flore parvo albo. *Gerb. tan.* 15.

Amicissimus ac reverendus Sigismundus Comes ab Hochenwart ex Hungaria a se inventam, & copiose in campis circa Budam crescentem, mihi attulit, quæ nunc a quinque annis in horto læte vegetat, & annuatim ex radice perennante, crassa, carnosa, solida, albicante intus, foris fusca, & saporis pauci ac subacris caules promit plures, teretes, nodosos, totos humi prostratos, sesquipedales, calamum crassos; inferne villosos, subscabros, obtuse atque obsoletius tetragonos, & simplices; superne glabros. Hi versus medietatem & ultra emittunt ad nodos utrinque aut ex altero tantum latere ex foliorum alis ramos adscendentes, alternatim & patentissime ramosos ipsos, pedales, nitidos, glabros, foliosos, pallentes, tandemque in paniculam florigeram diffusos, dum etiam ipsi in similes paniculas caules terminantur. Unde vix alia planta magis esse paniculata potest, dum densa flosculorum cohors totam aream tegat. Ex caulis parte aliqua unicum ramum, eumque mediocrem, exeuntem & florere modo incipientem tabula repræsentat, ex qua facile totius stirpis habitum sibi quis finget. Ex seminibus enata planta tertio demum anno floruit, antea dumtaxat caules breves sterilesque genuit. In florente planta folia caulina paulatim marcescunt, & pereunt. Sunt autem folia anguste lanceolata, acuta, opposita, sessilia, integerrima, crassa, subglauca, ad oras subscabra & ad lentem cartilagineo - crenata, infima tripollicaria, superiora sensim minora, primi anni fere omnia & subsequorum caulina infima hirsuta, reliqua glabra. Pedunculi sunt ramosi. Flores numerosissimi & inodori. Calycis subovati glabri obtusi & obtuse quinquesulcati foliola virent cum oris ad sulcos albidis. Petala alba oblonga obtusa integerrima ungue donata brevi & calyce duplo longiora revolvuntur. Filamenta semper numeravi decem, omnia antheris pallentibus instructa, nec ulla sterilia. Longitudine vero occurrunt diversissima, ita ut in aliis floribus cuncta, ejusdem longitudinis inter se, corollæ revolutæ superemineant, cujusmodi illa flos auctus ad tabulæ latus monstrat; in aliis autem quina ad minimum ita sese habeant, dum reliqua numero incerto nec æqua longitudine sint breviora, quæ vero ad priorum normam paulatim increscere suspicor. Etiam stylis longitudo varia est. Pericarpium generis est. Semina minuta valde. Florem pure masculum non vidi. Floret Julio & Augusto. Semina perficit Septembri.

TABULA SECUNDA.

SILENE PUMILIO.
Cucubalus pumilio. *Linn. syst. pag.* 309. *mant. p.* 71.
Caryophyllus sylvestris octavus. *Clus. hist. p.* 285.

Ra-

Radix perennis, digiti auricularis crassitudine, vix spithamam longa, teres, oblique in terram descendens, radiculis sive fibrillis prædita, ex foliis annotinis tabescentibus circa caput squamata; summa in tellure in latum cespitem caulium simplicissimorum, læto graminis virore eminus allicientem, undique diffusa. Caules alii floriferi; alii, iique frequentiores, foliosi dumtaxat; nulli semialterum pollicem longitudine excedentes. Hi illique semper per terram prostrati, nec nisi apicibus erecti, ut flores acaules terræ ipsi irradicatos credas. Genicula cauliculorum tria, summum quaterna, brevia, teretia, nuda. Folia radicalia seu cespitis permulta, dense aggregata, simplicia, linearia, obtusa, angusta, integra, nuda, graminis virore, semipollicaria. Caulina ad geniculorum dumtaxat bases oppostia, sessilia, sive connato-amplexicaulia, & ipsa linearia, cum modico acumine, angustissima, nuda, dilute virentia, integra, brevia, ad basin in tenera saltem ætate ciliata. Flos terminalis, unicus in quovis caule, erectus, respectu plantulæ maximus, ipsumque nonnunquam, cui insidet, cauliculum longitudine excedens. Calyx inferus, cylindricus, subinflatus; quinquedentatus, dentibus obtusis rotundatis brevibus æqualibus; ex viridi tandem nigro-ruber, villis albidis densissimis extantibus hirsutus. Corolla petalis quinque, in ungues planos, albos, longitudinem calycis æquantes, introrsum basi carinatos, decurrentibus. Limbus erecto-patens, rosei coloris; lobis latis, obovatis cum aliqua emarginatura seu obscure obcordatis, singulis ad faucem denticulis binis longiusculis setaceis initio rubris, tum incarnatis, denique albis, instructis, coronulam faucis characteristicam constituentibus. Stamina decem, sub receptaculo affixa; filamentis subulatis, albis, calycis longitudine, alternis paulo brevioribus. Antheræ oblongæ, acutiusculæ, roseæ, tandemque cinereæ, per faucem prospicientes in staminibus longioribus. Germen oblongum, cylindraceum, læve. Styli tres, albi, filiformes. Stigmata simplicia. Capsula unilocularis, trivalvis, polysperma. Odor nullus. Crescit copiossima in alpibus Carinthiacis summis solo aprico micaceo-arenoso auf den Fladnizer Alpen, Leitersteig, Winterthal, Eisenhut, Saualpen, Nafsfelder Tauern in der Malniz, Spitaler Alpen, & aliis; florens Julio & Augusto. Ad latus adstant petalum, & pistillum. W. *

TABULA TERTIA.

ECHIUM RUBRUM.
Echium creticum. *Horvat. flor. tyrnav. pag.* 24.
Echium rubro flore. *Clus. hist. CLXIII.*
Echium sylvestre hirsutum maculatum. *Bauh. pin.* 254.

Ex Sopronii pratis illustris a Mygind, ex Tyrnaviensi agro clarissimus Chemiæ & Botanices Professor Winterl vivum florensque mihi attulere speciosissimum hocce Echium, etiam aliis in Hungariæ locis copiose crescens. Radix semipedalis, calamum vel digitum crassa, lignosa, intus albicans, cortice crasso atro & inæquali obducitur, sæpe biennis, etiam plures annos durans, superne foliorum præteritorum reliquiis fœdata nigris, infra folia plerumque incurvata. Caulis ut plurimum unicus, in cultis etiam bini vel terni, pedem unum alterumve altus, stricte erectus, firmus, simplex, totus foliosus, pilis albidis hispidus & asper, punctisque atrorubentibus adspersus. Folia sunt anguste ac elongate lanceolata, acuta, integerrima, crassa, utrinque pilis densis albidisque tota hispida, dorso dilutius virentia, radicalia ad basin attenuata, caulina sessilia. Ex superiorum, successive breviorum, alis exeunt racemi, in se veluti convoluti, paulatim producti more Echii vulgaris, spicam una formantes semipedalem, in individuis altioribus sesquipedalem. Perianthii hirsu-

* Ubi littera W subjicitur descriptioni, indicatum volui, & hanc descriptionem, & ipsam iconem pictam archetypam, mecum a reverendo atque amicissimo viro, Francisco Xaverio Wulfen, Botanico insigni, ex Carinthia communicatas fuisse.

ſuti foliola ſunt petalo plus quam duplo breviora, æquantque ejusdem tubum. Ex hoc faux campanulata exoritur, in limbum oblique diviſus quinquefidum; cujus laciniæ ſunt triangulares breves & ſubæquales. Totum petalum interne glabrum, externe ad lentem hirſutum & quinque lineis prominulis ſubpentagonum eſt, elegantiſſime ſaturatiſſimeque cum levi purpura rubens, rariſſime coloris carnei, nunquam cærulei aut violacei. Filamenta roſea & glabra corollam ad unam tertiam ſui partem ſuperant, prædita antheris ſubrotundis & cæruleis. Stylus albus pilis longis ſurſum appreſſis ad apicem ferme usque obſitus eſt. Semina fuſceſcunt.

TABULA QUARTA.

PRIMULA CARNIOLICA.
Primula integrifolia. *Scop. carn.* 1. *p.* 133?

Tota planta glaberrima eſt, nullibi viſcoſa aut farinoſa. Differt manifeſte & conſtanter a Primula integrifolia Linnæi, in Auſtriæ alpibus obvia, quod vel ſolo ex flore cognoſcitur. Scilicet in Primula carniolica calyx plus quam duplo brevior eſt tubo corollæ, in integrifolia vix ultra unam tertiam ejusdem partem; eſtque præterea in illa anguſtior, in hac tubo corollæ amplior. Laciniæ petali in integrifolia multo profundius ſecantur, ipſæ ſemibifidæ; tubus vero baſi anguſtatur; quæ omnia in carniolica ſic non obtinent. Germen in integrifolia totum viret. Tum folia, etiam ex oblongo ovalia & ſubacuta, ſunt ut plurimum obſoletiſſime repanda, nec, uti in integrifolia, tam craſſa vereque integerrima, nec habent ad oras cilia ulla. Specimina viva, quæ clariſſimus Hacquet ex Carniolia transmiſit, in horto ſub dio perſiſtunt, & florent quotannis menſe Majo. Scapus leviſſime angulatus, tenuis, erectus, foliis altior, & ad peduncalorum adſcendentium exortum bracteis paucis veſtitus, in plantis majoribus, meliori ſolo creſcentibus, flores gerit a tribus ad ſex, qualis depicta major eſt; in rupibus autem, ex quibus depicta minor eſt, evadit uniflorus vel biflorus; in culta planta ab unico ad tres flores ſuſtentant. Sunt hi ſuaveolentes, & umbellati. Calycis tubuloſi virentis ſubteretisque denticuli ſunt obtuſiuſculi. Petalum vere infundibuliforme, nec ad tubum collo hemiſphærico ullibi donatum, purpuraſcit, aut rubet magis, cum tubo interne albente; inque limbi lacinias diſpeſcitur obverſe cordatas obtuſasque. Filamenta alba atque omnium breviſſima inſeruntur corollæ modo ſupra ipſam baſin intra ipſum calycem, modo altius, & vel ad ipſas fauces limbi. Antheræ flavent. Germen depreſſe globoſum ac obſolete quinqueſulcatum viret ad baſin, cæterum ex atro purpuraſcit. Stylus purpuraſcit dilute. Stigma capitatum & obtuſum pallide viret. Calyx in fructu fuſceſcit, exhibitus ad tabulæ marginem; includitque capſulam ſubrotudam parvam ſtyloque perſiſtente inſtructam, avulſo calyce proxime depictam; ſeminibus fœtam paucis. Creſcit in Carnioliæ alpibus.

TABULA QUINTA.

FERULA NODIFLORA. *Linn. ſyſt. pag.* 209. *Scop. carn.* 1. *p.* 204.
Ferula minor ad ſingulos nodos umbellifera. *Tourn. inſt. p.* 321.
Libanotis quibusdam, flore luteo, ſemine ferulæ. *Bauh. hiſt.* 3. *part.* 2. *p.* 41.
Libanotis ferulæ folio & ſemine. *Bauh. pin.* 158.
Panax Aſclepium, ferulæ facie. *Lob. ic.* 783.

Ex radice perenni, terete, longa, uncialis diametri, circulis valde extantibus exaſperata, intus alba, foris fuſceſcente, ſapore aliquo ingrato & ſubacri prædita, tandemque multi-

ticipite, caulis unicus vel plures attolluntur ad humanam altitudinem, erecti, uti tota planta glabri, ſtriati, angulati, medulla alba duriuſcula farcti, ſuperne in pedunculos umbelligeros fere paniculati. Folia caulina infima alterna, ſubſequa oppoſita, ſuperiora verticillata; ſenſim adſcendendo multo breviora & minora, ut in ſummis meræ ſine foliolis vaginulæ ſint reflexæ. Radicalia & caulina infima longe petiolata; petiolis communibus compreſſulis; coſta media in diviſione principe triangulari. Sunt autem omnia ſupradecompoſita & ampla; pinnulis extremis ſetaceo-linearibus, acutis, integerrimis & planis. Umbellæ planæ nec denſæ. Involucri univerſalis foliola reflexa; particularis patentiſſima; utriusque plura lanceolata & acuta. Radii ſtriati. Petala lutea, revoluta. Piſtillum flaveſcit. Stamina flava inter petala eriguntur. Semina obverſe ovata, obtuſa, plana, hinc fuſca, inde pallida. Creſcit in littorali Auſtriaco. Floret ſub finem Junii & Julio. Semina matureſcunt Auguſto & Septembri. Ad marginem ſtat flos auctus; & ſemen utrinque conſpectum in naturali magnitudine.

TABULA SEXTA.

CYPERUS PANNONICUS.

Hanc plantam & ſequentem, copioſe in littore lacus Peiſonis, quæ in Hungaria haud procul a limitibus Auſtriæ eſt, creſcentem, Auguſto & Septembri florentem, vivam mihi attulerunt ex itinere Botanico illuſtris Joannes Ingenhouſz, archiater Cæſareus, & clariſſimus Schivereck; ad quæ ſpecimina ſylveſtria imagines pingi curavi. Neutra habitum culta mutavit. Cyperus hic totus glaber nitidusque eſt. Radix annua, fuſceſcens aut rufa, fibrillis conſtat numeroſis longisque, culmorumque gignit ceſpitem denſiſſimum, interiorum gradatim breviorum, qui omnes toti quanti preſſe telluri inque ambitum incumbunt, fibrillas etiam novas radicales ex baſi emittentes, a ſemuncia ad ſemipedem longi, obſolete triquetri, aphylli, ex baſi incraſſata orti, & ſaporis ſalſi. Folium radicale, vaginans culmum ad variam altitudinem, ſed eodem multo brevius, lineare, canaliculatum, unicum in culmo florente eſt; ante cujus egreſſum pauca breviſſima adſunt alia, quorum nunc ſolæ reliquiæ emarcidæ ſuperſunt. Involucri foliola duo, rarius tria, longitudine inæqualia, ſpiculis plerumque longiora, ſimilitudinem folii radicalis habent. Spiculæ ex ovato oblongæ, ternæ vel quaternæ, umbellatim ſeſſiles, obtuſæ, compreſſæ, plerumque leviter incurvatæ, magnitudine diverſæ. Squamæ membranaceæ, ſubrotundæ, obtuſæ, pallidæ cum ſtriis virentibus ad dorſi ſummitatem in acumen concurrentibus. Semina dilute badia, glabra, late ovata & compreſſa. Cætera ad characterem Linnæanum ſunt. Ad latus exhibetur ſpicula ad lentem aucta.

TABULA SEPTIMA.

PHLEUM SCHOENOIDES. *Linn. ſyſt. pag.* 88.
Graminis ſpecies ſingularis, an Dactylis? *Pall. it.* 2. *p.* 713. *t. K. f.* 1. & *t. Q. f.* 2.
An? Phalaris repens, floribus ſeſſilibus faſciculatis faſtigiatis, foliaceo bivalvi compreſſo obtectis. *Lœfl. hiſp. p.* 114?

In planta nihil pungentis eſt, etiamſi rigidula ſit. Tota pallide viret, adultior magis glauca. Radix fibroſa, parva, albicans, annua, plures culmos generat procumbentes; ratione ipſius plantæ, aut puſillæ aut majoris, ab unica ad decem uncias longos; valde tamen ſemper longitudine inter ſe inæquales in ſingulis individuis; ſemiteretes, dum latere altero, quo ramulum vel folium inferius ſpectant, ſint plani; nodoſos, geniculatos, glabros, ſub-

ſtriatos, ramisque brevibus axillaribus auctos. A ſpica fructigera integra, ſæpe ultro tota germinante, ceſpes denſiſſimus plantularum enaſcitur, fere totidem, quot ſemina in ſpica fuerunt, radices in centro gerentium confuſas. Atque illæ tunc, interiores puſillæ, exteriores longiores, inque orbem omnes ſparſæ, ipſæ numeroſæ ſimul plantam mentiuntur ſingularem unicamque. Folia ex lanceolata baſi paulatim longeque in acumen deſinunt, firmula, ſtriata, integra, a dimidia ad duas uncias longa, alternantia, planiſſima vel conniventia, modo glaberrima, modo inferne rariter piloſa, ſpinulis minutiſſimis albidis & ad lentem digitumque deorſum motum ſolummodo obſervandis in oris nervoque medio dorſali exaſperata; orta ex vagina cylindrica, amplexicauli, ſtriata, pallente, ſuperne & interne barbata, geniculis multo breviore. Flores in capitulum collecti ſubrotundo-compreſſum & ſolitarium culmos ramosque terminant. Involucri foliola duo oppoſita, baſi concava latiſſimaque, & ſeſſilia, cæterum foliis ſimilia, horum longitudinem etiam habent, aut ſunt ipſis vix capitulis longiora. Infra hæc folia nonnunquam folium aliquod peculiare ſeſſile habetur, quod ſinu ſuo capitulum pauciflorum fovet. Receptaculum oblongum & gracile flores numeroſos locat, nullis paleis diſtinctos, omnes hermaphroditos & fertiles. Glumæ ſunt uniforæ, compreſſæ, carinatæ, ad oras ſerrulato-ſpinuloſæ, in dorſo acuto virentes & ex albo ſpinuloſæ, cæterum pallidæ membranaceæ & ſemipellucidæ, erectæ, muticæ; valvula altera breviore & anguſtiore. Petala ſunt duo, erecta, mutuo amplexantia, carinata, obtuſiuſcula, ſubpellucida, albida; altero, quod ante glumæ foliolum brevius ponitur, calycem ſuperante, dorſumque compreſſum virens pariterque ſpinuloſum habente; altero integerrimo & breviore. Filamenta duo, (nunquam a me obſervata tria, nec vel ipſa in Pallaſii culta viva planta,) capillaria, debilia, albida, & corollam ſuperantia, antheras ſordide flavas gerunt, lineares, baſi haſtatas, & incumbentes. Germen oblongum, obtuſum, glabrum & petalis duplo brevius viret. Styli duo, albidi, & capillares, ſtamina longitudine æquant. Semen unicum, oblongum, compreſſum, utrinque obtuſum, ſubpellucidum, glabrum, flore duplo brevius, pallidum cum margine reſpiciente valvulam glumæ breviorem fuſco, coronatum ſtylorum parte ſuperſtite, calyci conniventi includitur. Creſcit in littore lacus Peiſonis. Floret a fine Julii ad Septembrim. Semina perficiuntur Octobri. Ad latus repræſentantur aucta, flos in ſtatu ſolito; idem vi explicatus, ut omnes partes in conſpectum prodeant; ſemen; & antea idem hoc in magnitudine naturali.

TABULA OCTAVA.

VICIA SERATIFOLIA.

Vicia ſupina, latiſſimo folio ſerrato. *Tourn. inſt. p.* 397.

Aracus fabacens ſerratus. *Bauh. hiſt.* 2. *p.* 287.

Uti videtur, poſt Joannem Bauhinum, qui ab Agerio ex montibus Euganeis hanc ſe habuiſſe teſtatur, Botanicorum primus denuo excitavit autoptes illuſtris Franciſcus a Mygind, qui mihi illam recentem adtulit, copioſe circa Sopronium Hungariæ urbem ad limites Auſtriæ creſcentem. Moriſonus quidem Viciam quandam foliis ſerratis cum Vicia Narbonenſi ceu varietatem meram conjunxit; ſed nec icon nec deſcriptio evincunt, utrum fuerit de hac locutus. Radix annua, albida, ramoſa, & tuberculis more affinium donata, caulem promit unum alterumve, acute quadrangularem, adſcendentem baſi, inde erectum, unum vel duos pedes altum. Stipulæ ſunt ſubrotundæ & inæqualiter acutiſſimeque dentatæ. Folia infima ſunt binata, ſubſequa bijuga, ſuperiora trijuga aut etiam quadrijuga; cirrho plerumque tripartito terminata. Coſta eſt anguloſe ſtriata. Foliola ſubovata, obtuſa, argute dentato-ſerrata, pallidius virentia, & breviſſime petiolata. Extremi jugi foliolum aliquod ſæpe deſideratur, quando tunc folium pinnatum cum impare videri poſſet. Caulis, coſtæ, & foliorum oræ venæque dorſales tam raris tamque ſubtilibus adſperguntur pilis, ut fu-

fugiant oculum inermem. Pedunculi pauciflori axillis insident breves. Calycis compressi striati & glabri denticulus inferior angustior longiorque recta porrigitur. Hujus latera qui claudunt, latiores versus superiora arcuantur; summi duo connivent obiter. Corollæ inodoræ vexillum ex latissimo & connivente ungue in laminam explicatur erectam, emarginatam cum exiguo mucrone, purpuream cum venis adscendentibus saturatioribus, callosam ad originem violaceamque. Alæ ungue gracili longoque instruuntur, baseos segmento introrsum arcuato, inferne pallentes cum suffusa purpura; & hinc ad angulum ferme rectum propendulæ atrosanguineæ obtusissimæque. Carina violacea & obtusa ungui insistit longo albo. Glandula characteris Linnæani adest viridis. Germen hirsutum. Stigma barbatum. Legumen, quod maturum videre haud contigit, lateribus glabrum, compresso-planum, polyspermum & oblongum, ad utramque suturam cilia gerit alba, ex lata basi orta, uti ex adjecta aucta leguminis parte patet. Floret Junio.

TABULA NONA.

ERYTHRONIUM DENS CANIS. *Linn. syst. pag.* 241. *Scop. carn.* 1. *p.* 242. *Hall. hist. helv. num.* 1234. *Gmel. sib.* 1. *p.* 39. *t.* 7.

Dens caninus. *Clus. hist. p.* 266.

Dens canis latiore rotundioreque folio. *Bauh. pin.* 87.

Dens canis angustiore longioreque folio. *Bauh. pin.* 87.

Vivam plantam accepi a clar. Hacquet ex Carniolia, in qua provincia, tum etiam in Styria atque Carinthia sponte crescit, florens Aprili. Bulbus oblongus, teres, albus & uncialis, in juvene planta nedum florente solum unicum folium radicale producit; postea scapum promit teretem, purpurascentem, solidum, erectum, semipedalem, & inferne foliis duobus oppositis ornatum. Sunt hæc breviter petiolata, glabra, integerrima, acuta, in prona facie ex fusco viridique variegata; lanceolata, oblonga, vel ovata. Flos unicus, terminalis, nutans. Petala ex purpureo rubent, plana; inferne simul tubum brevem interne virentem formantia, dum alterna exteriora incumbunt alterius interioribus; hinc patentissima, tandemque reflexa. Interiora ad basin internam callum album crenatum habent. Filamenta alba, compressa, acuminata, & petalis triplo breviora, sustinent antheras nigras longasque. Germen triquetrum est. Stylus inferne pallet, superne rubet, & crassescit in stigma trifidum.

TABULA DECIMA.

ASTRANTIA CARNIOLICA.

Astrantia minor. *Scop. carn.* 1. *p.* 187. *t.* 7.

Clarissimus Hacquet, Chirurgiæ & Artis obstetriciæ professor Labacensis, plantam vivam cum horto communicavit, quæ nunc, quantum lubet, multiplicata, ibidem quotannis sub dio copiose floret. Radix perennis, digiti minimi fere crassitie, unciam plus minus longa, præmorsa, ex nigro fusca, fibris undique capillata nigris longisque, odore gaudet aromatico balsamico, sapore aromatico pauco simulque nauseoso & tandem acri. Tota planta glabra est. Caulis teres erigitur, gracilis, semipedalis vel duplo altior, fere aphyllus, nam unico plerumque folio decoratur, quod modo supra ipsam caulis originem, modo locatur altius, radicalibus simile, aut trilobum dumtaxat, etiam simplex. Caulis ipse superne in ramos striatos & sæpe subdivisos umbellatim solvitur. Ramus medius quoque adest frequenter indivisus. Umbellarum hinc numerus variat a sex ad viginti octo. Ramosiorem

Scopoliana figura monſtrat, ſimpliciorem caulem mea. Ad ramulos bracteæ exiguæ ovatæ concavæ obtuſæ pallidæque locantur. Involucrum univerſale conſtat foliolis a duobus ad quinque, ſeſſilibus, acutis, rariter ſerratis, integris vel ſemibilobis trifidisve. Umbellulæ parvæ habent involucri proprii foliola a ſex ad duodecim, ex oblongo lanceolata, integerrima, acuta, patentiſſima, alba cum linea media virente, & ſui longitudine. Floſculi inſident pedunculis propriis capillaribus & ad lentem tuberculato-ſcabris; maſculi plures longioribus; fœminei ſine certo ſitu immixti brevioribus. Petala alba, ob apicem valde inflexum cordata, erectiuſcula, in utrisque marceſcendo perſiſtunt. Perianthii proprii foliola ſunt ovata, concava, albida, & fere longitudine corollæ. Stamina corollam æquant. Germen hirſutum pallet cum aliquo virore. Semina gemella, ovalia, calyculi emarcidi parte coronata, hinc glabra & planiuſcula cineraſcunt, illinc convexa muricataque albent. Floret Julio & Auguſto. Adduntur ad latus ſemen in naturali magnitudine; tum aucta flos, ſemina utrinque conſpecta, eorumdemque ſectio transverſa.

TABULA UNDECIMA.

ASTRANTIA EPIPACTIS. *Scop. carn.* 1. *pag.* 185. *t.* 6.
Sanicula involucris maximis quinquefoliis, ſeminibus tuberculoſis. *Hall. nomencl. pag.* 67.
Helleborine. *Tabern. ic.* 84.
Helleborine ſaniculæ facie. *Baub. pin.* 186.
Alpina Elleborine, Saniculæ & Ellebori nigri facie. *Lob. ic.* 664.
Epipactis. *Matth. in Dioſc. pag.* 721.

Florentem vivam clariſſimus Hacquet ex Carniolia transmiſit. In Hungariæ Comitatu Nitrienſi primus beatus Lipp eandem invenit. Radix perennis, intus pallens, foris nigra, calamum craſſa, tortuoſa, obliqua, ramoſa, ſapore ſubacri ingrato tandemque exſiccante prædita, paucas uncias longa, fibrisque craſſis longis & nigris jubata, aliquot e capitibus inter ſquamas geminas oppoſitas concavas & rubentes folium unicum unumque ſcapum florentem producit. Hic modo una cum folio adeſt, modo folio præcocior eſt. Folium glabrum innititur petiolo ſemipedali, acute trigono, & inferne purpuraſcenti; rotundatum & ad baſin usque in tres partes diviſum; obtuſum, argute ſerratum; foliolo intermedio breviter trilobato; lateribus profunde bilobis, lobulis hisce ipſis diverſimode breviterque aut trifidis, aut bifidis. Scapus glaber erigitur ad folii circiter altitudinem, terminatus involucro plerumque pentaphyllo, interdum hexaphyllo, & eodem numero angulatus. Foliola involucri ſeſſilia patent, obverſe ovata, ſupra medium ſerrata, obtuſa, & pallidius virentia. Floſculi exigui in capitulum parvum denſe collecti occupant centrum involucri. Ex his alii, qui ſunt pedicellati, maſculi germine carent, hinc ſteriles. Alios ſeſſiles hermaphroditos, numero pauciores, vidi, fertilesque omnes; quibus mere fœmineos clariſſimus Scopoli adnumerat, quos mihi videre haud contigit. Utrisque foliola calycina ſunt quinque, ovata, acuminata, concava, pallide flaventia, & patula. Petala etiam quinque, ſublanceolata, flava, erectiuſcula, calyce duplo longiora, apicem oblongum acutumque gerentia quam maxime inflexum. Hæc inter, extrorſum magis, eriguntur filamenta quinque ſubulata longa, quibus antheræ oblongæ ſulphureæque incumbunt. Hermaphroditi ſtylum habent duplicem, filiformem, & utrinque reflexum. Semina fuſca, ovata, hinc gibba, & rugoſe ſtriata, illinc ſulcata, calyce & ſtylo perſiſtentibus coronata, inodora & ferme inſipida. Ad latus ſeorſim aucta ſiſtuntur flos maſculus integer, petalum, piſtillum cum calyce ex flore hermaphrodito, ſemen unum ejusdemque transverſa ſectio; denique in magnitudine naturali ſemen.

TA-

TABULA DUODECIMA.

TUSSILAGO SYLVESTRIS. *Scop. carn. 2. pag. 175.*

Novam plantam, quam vivam ex Carniolia a clariſſimo Hacquet accepi, tum etiam ex Styria habui, clariſſimus Scopoli primus propoſuit, non bene conjungens cum Linnæano Hallerianoque ſynonymo, quem errorem ſecutus fui in Floræ Auſtriacæ tabula ducenteſima quadrageſima ſexta, ubi ex Tuſſilaginis alpinæ ſynonymia planta hæc Scopoliana, tunc nedum mihi viſa, expungi debet, manere autem Halleriana Linnæanaque. In Carnioliæ ſylvis, inque Styriæ montoſis fagetis creſcit, florens Majo. Radix fuſca, perennis, fibris jubata pluribus, folia generat pauca, longe petiolata, ex reniformi ſubrotunda, ſuperne glabra, tenuia nec craſſa; ſubtus & ad oras juniora notabiliter, adulta vix ſenſibiliter villoſa; obiter ſeptemlobata, lobis inæqualibus & acute dentatis; utrinque virentia, dorſo pallidius quidem, nunquam tamen hic incana. Folia caulina a duobus ad quinque; inferiora ex petiolo latiſſimo concavo & amplexicauli oriuntur, lobate inciſa; ſumma ſeſſilia lanceolata & integra. Caulis teres, ſemipedalis vel altior, & villoſus, erigitur, terminatus flore plerumque unico, erecto & inodoro; cui quandoque ex foliorum ſummorum alis flos pedunculatus unus alterve accedunt. Calyx inferne viret, ſuperne purpuraſcit, conſtructus ex foliolis lanceolato - oblongis, acutis, gibbulis, circiter quindecim. Floſculi fæminei apetali in ambitu circiter deni. Hermaphroditi circiter triginta quinque petalum habent albidum quinqueſidumque. Anthera eſt ex ſpadiceo purpurea. Stigmata pubeſcunt. Omnibus ſemina ſuccedunt ſtriata & papposa. Ad latus ſiſtitur folium varians ex alia individua planta; tum pars caulis triflori.

TABULA DECIMA TERTIA.

LIGUSTICUM PELOPONNESIACUM. *Linn. ſyſt. p. 211. Scop. carn. 1 p. 205.*

Liguſticum foliis duplicato - pinnatis; pinnulis acute dentatis, longe lanceolatis. *Hall. hiſt. helv. num. 758.*

Seſeli Peloponnenſe. *Cam. epit. p. 514.*

Cicutaria latifolia fœtida. *Bauh. pin. 161.*

Cicuta latifolia fœtidiſſima. *Moris. umb. p. 18. t. 6.*

Radix perennis, odorata, & ſaporis haud grati in crura diſpeſcitur plura, longa, pollicem æquantia, etiam craſſiora, fungoſe carnoſa, alba, veſtita cortice membranaceo ſordente tenui ac facile ſolubili. Caulis pollicem & ultra craſſus, ampliter fiſtuloſus, teres, ſtriatus, intus niveus, parum ramoſus, & erectiuſculus, ad trium vel quinque pedum altitudinem attollitur. Folia radicalia & caulinum inferius ſunt tripinnata & circumſcriptione ampliſſima. Tum caulinum præterea adeſt ſuperius unum alterumve bipinnatum. Summa quandoque oppoſita ſunt, vel & terna aut quina. Pinnæ ſunt pinnatifidæ, longe lanceolatæ, confluentes & acutæ; quædam etiam quandoque ſeſſiles ad coſtarum diviſiones. Coſtæ teretes, ſtriatæ, craſſæ, & fiſtuloſæ. Umbella caulina terminalis, erecta, ampla, denſa, convexa, præcocius florens. Aliæ axillares ex foliis, hinc interdum verticillatæ, minores, modo ultra primariam elongatæ, modo breviores, ſæpe abortantes ob defectum germinis aut totæ, aut ex parte. Pedunculi ſunt patentiſſimi. Radii ſtriati a viginti quatuor ad quadraginta. Involucri utriusque foliola circiter quina, anguſta & inæqualia. Petala pallida, ovalia, acuta, patentiſſima vel reflexa, apicem gerunt quidem inflexum, nec tamen cordata. Filamenta albida cum virore aliquo & patentiſſima corollam ſuperant. Antheræ & vertex germinis flavent. Styli ſubulati eriguntur. Fructus compreſſus & glaber diſpeſcitur in

femina oblonga, fufca, intus plana breviterque bimarginata, extus tribus alis donata, fafemina oblonga, fufca, intus plana breviterque bimarginata, extus tribus alis donata, fa-poris aromatici nec grati. Tota planta glabra eft, & trita olet quidem, at non fœtet. Floret Majo & Junio. Semina maturefcunt fub finem Julii. Cultam in horto defcripfi, & pingi curavi. Ad tabulæ latus fiftitur radicis portio cum fecedente corticis parte. Dein flos auctus; femen in nativa magnitudine, utrinque confpectum; & hujus aucti fectio transverfa.

TABULA DECIMA QUARTA.

EUPHORBIA CARNIOLICA.
Tithymalus pilofus. *Scop. carn.* 1. *pag.* 336. *t.* 21.

Clariffimus Scopoli folus, opinor, hujus plantæ mentionem fecit, cujus nomen, quia pilofa Linnæi non eft, fubfiftere non potuit, quare novum impofui. Vivam a clariffimo Hacquet habui, quæ culta in horto jam ab aliquot annis habitum non mutavit, fructum tamen maturum nullum dedit. Lacte candido, nec acri, tota turget. Ex radice perenni, craffa, nodofa, foris nigricante, inæquali, obliqua, fibrisque craffis aucta, caules herbacei, annui, plures, teretes, rariter fubpilofi, fimplices, fpithamæi, alii floriferi, alii fteriles, eriguntur. Folia fparfim alternantur, obverfe lanceolata, mollia, integerrima, obtufiufcula, patentiffima, in brevem petiolum attenuata vel fubfeffilia; pilis mollibus oculoque nudo vix confpiciendis obfita, in dorfo inque margine plurimis, in facie raris. Umbella terminalis quinquefida fit ex radiis debilibus patentiffimis fereque cernuis, cum pedunculo centrali unifloro etiam cernuo. Radii bifidi in dichotomia quoque pedunculum emittunt. Involucra & involucella funt ovato-lanceolata & acuta, cæterum foliis fimilia. Ex foliorum fummorum axillis ramuli etiam exeunt breves bifidi biflorique. Calyx campanulatus, pallide flavet, pilisque albis pubefcit, quinquedentatus denticulis triangularibus & acutis. Petala omnibus funt quina, fubrotunda, integra & lutea. Antheræ globofæ, didymæ, & fubvirides, inhærent filamentis pallidis & geniculatis. Germen eft muricatum. Flores plerique dichotomiarum germine carent, propterea mafculi & fteriles. Capfulam, quam non vidi maturam, clariffimus Scopoli dicit verrucofam. Floret Aprili & ineunte Majo. Crefcit circa Idriam. Ad latus flos fiftitur auctus.

TABULA DECIMA QUINTA.

DIANTHUS VIRGINEUS. *Linn. fyft. pag.* 308.
Tunica virginea. *Scop. carn.* 1. *p.* 302.

Specimina ficca & femina mihi ex littorali Auftriaco clariffimus Brufati attulit, quæ, data terræ, altero ætatis anno florentem protulere plantam in tabula exhibitam, a ficcis fpeciminibus non difcrepantem. Duplo breviora poftea habui ex Tyroli a clariffimo Schivereck. Tota planta glabra eft. Radix perennis rufa & lignofa caules annuatim gignit plurimos, herbaceos, teretes, erectos, plus minus pedales, aut unifloros, aut ex alis fupremis unum adhuc alterumve florem pedunculatum gerentes. Folia funt linearia, acuminata, canaliculata, per microfcopium ad oras denticulata, caulina oppofita bafique connata. Flores inodori. Calycis fquamæ quatuor, rotundato-acuminatæ, breves, duæ exteriores fæpe ab interioribus remotæ, nonnunquam ad illam diftantiam, ut foliorum caulinorum fpeciem breviorum præ fe ferant. Ipfe calyx tubulofus breviterque quinquedentatus. Petalorum unguis albus; lamina rofea & crenulata, nullos ad faucem pilos gerens. Stamina & ftylus albent. Capfula craffa rigida & ad apicem quadrivalvis continet femina plura nigra & plana, matura Augufto. Floret Junio & Julio.

TA-

TABULA DECIMA SEXTA.

ECHIUM ALTISSIMUM.

In Comitatu Hungariæ Nitrienſi ad viam, qua Poſonio Schemnitzium itur, creſcens inveni locis campeſtribus ſiccis, ubi Julio floret, ſemina ferens matura Auguſto. Vivum habui, ut depingi potuerit, a clariſſimo Winterl. Radix plerumque biennis, interdum ex capite laterali futura annoſior, primo anno ſola folia radicalia producit. Caulis erigitur, in ſylveſtri planta ſemper a me obſervatus unicus, teres, per maximam fere partem æquabiliter floridus, a tribus ad quinque pedes altus; in culta (tunc ſæpe multicauli) etiam ſenos ſuperans. Folia ſunt lineari-lanceolata, acuta, ſaturate virentia, craſſula, integerrima, ſeſſilia. Hæc utrinque & ad oras, caulis, bracteæ & calyces, pilis albis denſe hiſpida ſunt, vix tamen pungentia. Pedunculi communes axillares, ſecundi, multiflori & conjugati. In bracteis lanceolatis & acutis flores ſeſſiles & ſolitarii. Corollæ infundibuliformis & perpetuo albæ tubus fere cylindricus eſt longitudine calycis. Limbus tubo brevior & patens, modo eſt æqualiſſimus, modo obſcure ſubbilabiatus; diviſus in quinque lacinias ovatas & obtuſas. Filamenta alba & declinata corollam fere ad duplum ſuperant. Antheræ cum virore flaveſcunt. Stigmatis bifidi extremitates ſunt obtuſæ. Semina fuſca, ovata, acuta, angulata & muricata. Tabula repreſentat caulem brevioris plantæ, ad ſemipedalem a radice diſtantiam abſciſſum. Altioris idea naſcetur, ſi quis ſuperiorem alteram depicti caulis partem ad ſesquipedem ultra elongatam ſibi fingat. Ad latus ſiſtitur racemus conjugatus, poſt floreſcentiam ultimam jam evolutus; dein corolla lateraliter, eademque antice conſpecta.

TABULA DECIMA SEPTIMA.

LONICERA CÆRULEA. *Linn. ſyſt. p.* 166. *Scop. carn.* 1. *p.* 154.
Caprifolium foliis ovatis; bacca ſingulari, ovata, biflora. *Hall. hiſt. helv. num.* 674.
Periclymenum rectum tertium. *Cluſ. hiſt. p.* 58.
Chamæceraſus montana, fructu ſingulari cæruleo. *Bauh. pin.* 451.

Planta hortenſis depingitur, quæ ſponte in montanis & ſubalpinis Carnioliæ, Styriæ & Tyrolis creſcit. Culta læte vegetat, florens Aprili & Majo ineunte, fructus ſub finem Maji maturans. Frutex multicaulis ramis glabris teretibus & ex fuſco rubentibus, junioribus piloſis, adultis glaberrimis. Folia ſunt oppoſita, breviter petiolata, ex ovato oblonga, obtuſa, integerrima, venoſa, ſubtus pallide virentia, & glabra. Hæc autem in ramis truncisque junioribus ad oras, nervum dorſalem, petioloſque ſunt ciliata, geruntque in alis ſuis ſtipulas ſive gemmas tres, ſubulatas, aculeiformes, molles, patentes, rubentes cum ſummitatibus pallidis, inferiores longiores. Petioli etiam horum foliorum connectuntur ſtipula ſubrotunda ciliataque. Pedunculi uniflori, ſolitarii, axillares, breves, teretes, glabri & oppoſiti nutant. Germen unicum, integrum, ſubrotundum, compreſſulum, coronatur perianthio exiguo gemello quadridentato, ſeſſili inter binas bracteas ſetaceas & piloſas. Corollæ geminæ, ochroleucæ, infundibuliformes, extus rariter piloſæ, baſi bigibboſæ, altero gibbo breviore ſolo inſidentes germini, limbum habent veluti bilabiatum; cujus labium ſuperius ſæpe tantum bidentatum eſt, quandoque profundius inciditur ferme adinſtar labii inferioris, lacinias tres ſubovatas habentis. Filamenta inferne hirſuta, & antheris donata oblongis flavis atque erectis, æquant longitudine petalum, cujus fundo adnaſcuntur. Stigma craſſum. Bacca difformiter pyriformis vel ſubrotundior, ſaturate cæruleus, ſimulque rore perfuſus albido, margine calycino emarcido coronatus, maculaque ad latus fuſceſcente ampliore notata, pulpam includit purpuream acidulamque. Semina ſunt ovata, plana, nitida & flaveſcentia.

TABULA DECIMA OCTAVA.

ARETIA ALPINA. *Linn. ſyſt. p.* 151.
Aretia foliis ovatis, repandis; ſcapis unifloris. *Hall. hiſt. helv. num.* 618. *t.* 11.

Summis in alpibus, ſtratis ampliſſimis, perquam copioſe habitare ſolet, plantularum elegantiſſima. Initio Junii in ſupremis Folkartenſium alpium jugis florentem legi. Alias itidem in principio menſis Julii in Fladnizenſibus ſummitatibus circa Leiterſteig, & quas jure ſcalares ſummitates dicas. Tum in excelſo Winterthal; Eiſenhut Carinthiaco & Styriaco; &c. Undique flore rubro, ſcapis jam exiguis, alias elatioribus; ſed in ipſa ſummitate Eiſenhut prope pyramidem, e ſuperimpoſitis temere lapidibus exſtructam, flore niveo. Locis ſemper apricis gramineis. Dubius longiuſcule hærebam, unam an tres ſpecies ſtatuerem? Non ſola Halleri autoritas, quanquam maxima, ipſa me denique autopſia docuit, omnes tres ejusdem dumtaxat eſſe ſpeciei varietates. Nivea varietas media velut eſt inter rubram majorem & minimam; plerumque ſegmentis corollarum ipſo in apice crena minima inciſis; ſed tamen & petalis integris invenitur. In varietate rubra ſegmenta pleraque integra, quandoque tamen emarginatis mixta; uti hæc omnia ex figuris videre licet. Folia quoque omnibus eadem, dempta magnitudine. Villi, licet minimi, & fere procumbentes, tamen & in foliis omnibus adſunt, niſi cum tempore & ætate plus minus evaneſcant. Id ſolum peculiare habet varietas nivea, quod annulo flavo faux coronetur. Sed etiam in rubra varietate faux ſaturatius rubet. Minimam rubram varietatem non adjeci, quod ſola parvitate differat, quam macriori ſolo tribuere queas. Radix perennis, utcumque gracilis, ſub ipſa jam terra ramoſiſſime caulifera, ita, ut ex una perſæpe radice, nec ea maxima, ingens tamen caulium ceſpes terram late ſternat. De caulibus nihil ſupra terram eminet præter aggregatas denſiſſime & ſediformes quidem foliorum patentium roſulas. Sunt vero caules ſub terra ſemitabidis ſuperiorum annorum foliis imbricatim veſtiti. Folia ſunt oblongo-ovata, aut obtuſe lanceolata, ſeſſilia, plana, integerrima, læte virentia, initio denſe villoſula, cum tempore ſupra fere glabriuſcula; oris dumtaxat villoſo-ciliatis. Scapi modo ex roſularum centro, modo de lateribus caulis; nunc plures, alias pauciores; in minimis individuis altitudine duarum vel trium linearum, in maximis etiam pollicares; ſemper graciles admodum, ac in infantia etiam pube nonnulla ſubtiliſſima ſuperinducti; rubri in varietatibus rubris, in albis virides; erecti cum apice ſubnutante, uniflori. Calyx tubuloſo-ſemiquinquefidus, initio villoſulus; laciniis dorſo carinatis, & acutiuſculis. Tubus corollæ calyce brevior annulum cylindricum efformat. Sub fauce ſtamina infiguntur quinque; quorum filamenta ſubulata, minima, alba. Antheræ oblongæ, flavæ. Limbus corollæ quinquepartitus, planus, fauce pervia; ſegmentis oblongo-ſubovatis, rotundatis, integris, cum minima quandoque crenula in apice exciſa. Germen in fundo calycis ſeſſile, primo depreſſiuſculum, dein globoſum, denique oblongo-ovatum. Stylus ſtamina attingens, virens. Stigma ſubcapitatum. Capſula unilocularis, polyſperma, apice dehiſcens in valvulas quinque divergentes, intra calycem permanens. Odor plantæ nullus. W.

TABULA DECIMA NONA.

INULA BUBONIUM.
Aſter Bubonium. *Scop. carn.* 2. *pag.* 173. *tab.* 58.

Clariſſimus V. Bruſati plantam ipſam florentem, ſeminaque attulit ex littorali Auſtriaco, quæ ſata primo jam anno flores dederunt. Iaones ad ipſas plantas ſylveſtres pictæ fuere, alteram ramoſam, caule ſimplici donatam alteram. Tota ſubodorata eſt, ſaporisque amari ac ingrati. Radix perennis, numeroſis conſtat fibris craſſis longisque, quæ ex capite com-

communi caules promunt plures erectos, sesquipedales, subteretes, foliosos, modo simplicissimos paucisque floribus pedunculatis terminatos, modo ex pluribus foliis ramulos simplices & axillares emittentes. Folia sunt lanceolata, acuta, sessilia, alterna, rigidula, denticulata, summa integerrima. Caulis, rami, & folia ad oras imprimis & nervum dorsalem villos habent, magis minusve conspicuos. Calycis glabri squamæ sunt subovatæ, infimæ foliaceæ, omnes (intimis acutioribus exceptis) squarrose ad apicem patentes. Corolla lutea. Ligulæ radii sunt acute & minutim tridenticulatæ. Antheræ setas generis habent. Semina linearia, fusca, striataque, pappo coronantur piloso, sessili, ad lentem villoso. Floret Augusto & Septembri.

TABULA VIGESIMA.

LILIUM CHALCEDONICUM. *Linn. syst. p.* 240. *Scop. carn.* 1. *p.* 240.
Lilium rubrum sive miniatum Byzantinum. *Clus. hist. p.* 131.
Lilium Byzantinum miniatum. &
Lilium Byzantinum miniatum polyanthos. &
Lilium purpureo-sanguineum, flore reflexo. *Bauh. pin.* 78.
Hemerocallis calcedonica. *Lob. ic.* 169.

Diversis annis, diversis in montibus inveni, plerumque uniflorum, etiam biflorum, rarius tri-& quadriflorum, semper in summitatibus prægrandium montium; Slanizæ aut Slivinzæ supra lacum Zischnizensem prope Planinam; Utozkæ inter Pillichgraz & Bischoflag; in vertice Loibl inter Carnioliam & Carinthiam, si paulo supra interiorem columnam confinalem in sylvulam diverteris; tum in alpibus Lithopolitanis supra SS. Primum & Felicianum. Et alibi. Bulbus profundus, oblongo-ovatus, constans e meris squamis carnosis, albis, lanceolatis, laxe imbricatis, & rectis, basi funiculorum modo demittens fibras teretes sordide ex albido fuscescentes. Caulis e centro bulbi erigitur ad duas supra terram spithamas, intra terram albus, duplici verticillo fibrillarum ex albo tandem nigrescentium coronatus; inde ad duos tresve pollices sanguinescens, & maculis saturatioribus variegatus; tum ad verticem usque viridis, & dense foliosus; cæterum firmus, teres, farctus, glaber. Folia dense per caulem sparsa, erecto-patentia, lanceolata, integra, sessilia, supra plana & nuda ac nitentia, subtus multinervia, nervis & oris per totam longitudinem albo-ciliatis. Flos superbe elegans, magnus, nutans, petalis sursum revolutis. Flores, dum plures, singuli pedunculati pedunculo basi aut supra basin bractea vel foliolo breviore stipato. Calyx nullus. Corolla hexapetala; petalis lanceolatis æqualibus, tribus interioribus, singulis aut miniatis aut aurantiacis (duplicis enim coloris inveni,) a basi ad medium in cylindrum conniventibus, inde ad apicem sursum revolutis; externa parte lævi & pallidiore, interna pagina vero saturatius colorata, basin versus canaliculata, inde ad apicem sulcis longitudinalibus exarata, carinulis carunculato-tuberculosis, tuberculis oblongis ex rubro vel aurantiaco tandem atris. Pubes sive tomentum fugax petalorum apices occupat, quo ante explicationem in cylindrum angulosum petala cohærent. Stamina sex corollis breviora, erecta, ex viridi lutescentia, subulata. Antheræ longæ, in medio staminibus affixæ, saturatius petalis ipsis coloratæ. Germen oblongum, obtuse hexagonum, basi strangulatum magis quam apice, læve. Stylus crassus, minus tamen quam germen; ex cylindraceo magis magisque, tamen semper obtuse, trigonus, in stigma denique abiens obtusum, crassum, trigonum, ex luteo rubens. Capsula oblonga, turbinata, sulcis senis percursa, apice trifariam dehiscente, obtusissima, trilocularis. Semina copiosa, plana, orbiculata, extrorsum a sulco valvulæ seu parietis intrante excisa sive emarginata, coloris ferrugineo-brunnescentis. Odor fœtens, gravis, molestus, ut mirer, a Scopolio dici potuisse, aurantiaca olere. Floret Junio; in alpibus Julio; annis maturius calidis etiam Majo. W.

TABULA VIGESIMA PRIMA.

CARDAMINE RESEDIFOLIA. *Linn. ſyſt. pag.* 812.
Cardamine foliis radicalibus petiolatis, ovatis; caulinis pinnatis obtuſis. *Hall. hiſt. helv. num.* 476. *β.*
Naſturtium alpinum minus, reſedæ folio. *Bocc. muſ.* 2. *p.* 41. *t.* 46. *Bauh. prodr.* 45. *pin.* 104.

Fruſtra Hallerus, licet ſummus in omnibus, contendit cum bellidifolia Cardamine conjungendam eſſe. Rarius utraque, eadem in alpe, invenitur. Pinnata folia haudquaquam ætatis dumtaxat ſoboles dici poſſunt. Reſedifolia, etſi caule ſit dimidii pollicis, ſemper foliis integris, trilobis, pinnatiſque gaudet; quod in bellidifolia, etſi ſpithamam attingat, & jam ſemina perficiat, nusquam contingit. Præterea reſedifolia plerumque ramoſiſſima eſt, licet parva admodum; cum tamen bellidifolia ſimplicitatem caulis non deſerat. Radix in reſedifolia longa, fuſiformis, ex albido ſubargillacea; licet utcunque tenuis, perennans tamen; oblique etiam ad horizontem repens, apice multiceps; ex quovis capite, dum plura adſunt, multicaulis; caulibus perſæpe radice ipſa brevioribus, plerumque ramoſiſſimis, denſiſſimis, vix unquam dimidiæ ſpithamæ altitudinem attingentibus, teretibus, ſubſtriatis, lævibus, imo nitentibus, ex viridi tandem atrocærulescentibus. Folia radicalia confertiſſima plurimaque, longe petiolata, ſubrotunda, ovata, obtuſa, integerrima; baſi ipſa, unde petiolus exit, frequenter nonnihil emarginata, ut ſubreniformia dici poſſint. Caulina inferiora, maxime quæ radici propiora ſunt, itidem longe petiolata, ſed lyrato-haſtata, nec aliter triloba; lobis planis, rotundis, extimo majore; ſuperiora caulina petiolata, pinnata; jugis pinnarum plerumque duobus, rarius tribus, cum impare; pinnis linearibus, obtuſis, integerrimis, extima impare oblongo-obovata. Cæterum folia omnia plana, lævia, ſubnitentia, nonnihil firma. Racemi terminales. Flores ſinguli proprio pedicello donati, erecti. Calyx tetraphyllus; foliolis oblongo-ovatis, obtuſis, concavis, corolla duplo brevioribus, cum pallido virore ſubcærulescentibus, tandem ſubflaventibus & deciduis. Corollæ niveæ, tetrapetalæ; petalis obovato-oblongis, integris, erecto-patentibus. Stamina tetradynama, calycis longitudine. Filamenta ſubulata, alba. Antheræ flavæ. Germen oblongum, ſubcylindraceum, læve; ſtylo vix ullo; ſtigmate ſubcapitato, truncato, ſubflaveſcente. Siliqua fere pollicaris, linearis, plana, ex ſeminibus protuberantibus toruloſa, bilocularis, bivalvis; valvulis extus atrocærulescentibus nitidisque; diſſepimento valvulis parallelo, utrinque protuberante. Semina copioſa, lentiformia, valvulis a baſi ſurſum revolutis elaſtice ejecta. Odor plantæ nullus. Creſcit perquam copioſe, & floret initio Julii in apricis gramineis duriuſculis ſummarum alpium Fladnizenſium, Leiterſteig, Winterthal, Eiſenhut, tum & in ſummitate alpis Grünpichel Styriæ, item in Reichenau in alpe Gorten; nec non in Taurero Naſsfeldenſi. Et alibi. W.

TABULA VIGESIMA SECUNDA.

GEUM REPTANS. *Linn. ſyſt. pag.* 352.
Geum foliis pinnatis, trilobatis, inciſis; flagellis reptans. *Hall. hiſt. helv. num.* 1132.
Caryophyllata petræa major. *Geſn. ic. lign.* 137.
Caryophyllata alpina tenuifolia incana, flore luteo, longius radicata. *Barr. ic.* 400. *Bocc. muſ. p.* 116. *t.* 128.
Caryophyllata alpina, apii folio. *Bauh. pin.* 322.

Picta icon & deſcriptio a reverendo Wulfen miſſæ fuerunt, qui abunde creſcentem invenit florentemque menſe Julio in abruptis præcipitiis ſummarum alpium Wintherthal & Ei-

Eiſenhut, tum etiam ſolo arenoſo glareoſo ſupremarum viarum cavarum Carinthiam inter & Styriam ſupra alpes Fladnizenſes. Ex alpibus Carpaticis mihi clar. Lipp attulit, ex Tyrolenſibus clar. Schivereck. Radix teres, flavens, multiceps, radiculis inſtructa, ac obvallata exuviis ſemitabidis foliorum præteritorum annorum; proferens ſimul copiam foliorum, ſcaporum, flagellorum reptantium. Flagella longa, teretia, rubra, villis inſperſa, per intervalla fibrillis terræ irradicata, nec foliis deſtituta, licet multo minoribus, conſimilibus tamen cum iis, quæ ſive de radice, ſive de ſcapis exoriuntur. Folia radicalia omnia pinnata; axe communi pinnarum villoſo, ex viridi tandem rubente; pinnis ſeſſilibus, imbricatis, uniformibus, ſubcuneiformibus, tri-quadri-vel quinquefidis, ſupra nudis, ſubtus primum villoſis, tum etiam glabriuſculis, & incaneſcentibus. Præter has pinnas affixa ſunt axi communi verſus baſin foliola ſive pinnulæ aliæ, multo reliquis minores, ſimplices, ovato-acutiuſculæ, fere alternæ, ſeſſiles, a ſeſe invicem ſejunctæ. Scapi erecti, rubentes, teretes, villoſi, duo aut tria folia ſpuria, ſive potius bracteas, proferentes. Bracteæ hæ ſunt alternæ, ſeſſiles, oblongæ, ſubtus villoſæ, non tam pinnatæ quam potius pinnato-dentatæ, dentibus lineari-lanceolatis integris. Petiolus his nullus, ſed ejus loco bractea ſeſſilis inter ſtipulas binas amplas, ovato-lanceolatas, integras, ſubtus villoſas. Flos in quolibet ſcapo unicus, terminalis, magnus, aureus. Calyx monophyllus, etiam octodecimfidus, ſeu in multas lacinias lanceolatas, integras, alternas breviores, ſat profunde diſciſſus, coriaceus, extus ſaturate ex nigro ruber, villoſus. Petala quinque ad octo, etiam dena, magna, aurea, nonnihil emarginata, calyce majora. Stamina calycina plurima longitudine calycis, una cum antheris aurea. Receptaculum in centro calycis ſeſſile, erectum, oblongo-ovatum ſeu elliptoideum, hirſutum, villo albido. Germina ſeſſilia, in capitulum collecta, plurima, ovata, dorſo externo convexa, lateribus introrſum in carinam convergentia aut compreſſa, adeoque ſubtriquetra, hirſuta villo conſimili. Stylus longiſſimus, lateri germinis ad apicem inſertus, a baſi ad medium villoſus villo albido ſericeo, inde ad apicem nudus, flavens. Stigma ſimplex. Semina, qualia germina ſunt, cum ſtylo perſiſtente, in medio infracto, ſeu potius geniculato-ariſtato.

TABULA VIGESIMA TERTIA.

SAPONARIA OCYMOIDES. *Linn. ſyſt. p.* 307. *Scop. an.* 2. *p.* 51.
Saponaria caule decumbente, nodoſo; foliis ovato-lanceolatis; calycibus tubuloſis, hirſutis. *Hall. hiſt. helv. num.* 909.
Saponaria minor quibusdam. *Bauh. hiſt.* 3. *p.* 344.
Lychnis, vel ocymoides repens, montanum. *Bauh. pin.* 206. *Seg. ver.* 1. *p.* 430.
Ocymoides repens, polygonifolia. *Lob. ic.* 341.

Creſcit copioſe, & floret a Majo ad Auguſtum in Carinthiæ valle Gilienſi tota; in valle Canalenſi; circa Leontium in Tyroli contermina; Malborgetti verſus Clauſen in valle frigida; Pontebæ in monte ſancto Luſchavienſi. Delectatur ſolo duro arenoſo umbroſo ſylvarum. Odor nullus. Radix lenta, fuſiformis; etiam ramoſa; longa, repens, radiculis undique copioſe emiſſis inſtructa, ceſpitulum perſæpe integrum ſuo e capite educit caulium. Hi vix ſpithamæi, procumbentes, ex dichotomiis paniculati, teretes, ex viridi rubentes, villoſi, geniculorum aliquot. Folia ad geniculorum nodulos tantum, oppoſita, connato-ſeſſilia, obovato-oblonga, obtuſiuſcula, in petiolum velut decurrentia, gramineo-virentia, integerrima, nuda, oris dumtaxat baſin verſus ex pube ciliatis. Flores eo prorſus modo, quo in Silenis id fieri aſſolet, per dichotomias ſuſpenduntur erecti, ſinguli pedicello brevi rubro villoſo ſuffulti. Calyx in floreſcentia cylindricus, coriaceus, ruber, albido-villoſus, quinquedentatus, perſiſtens; in fructu obovato-clavatus. Petala quinque, quorum ungues albi, plani, longitudine calycis; lamina vero limbi patentis oblongo-ſubovata, integerri-

ma, supra pallide rosea, ac demum saturatius rubra, subtus albido-rubella. Faux cujusque petali denticulis binis parallelis ex albo rubentibus, haud aliter quam in Silenes specie aliqua. Stamina decem; filamentis albis, calycem nec petala excedentibus, alternis petalorum basi affixis paulo altioribus, alternis de receptaculo exortis brevioribus. Antheræ subcordatæ, cinereo-cærulescentes. Germen subpedunculatum intra calycem, cylindraceum, glabrum. Styli duo, albi, paralleli; stigmata simplicia. Capsula obovato-clavata, subquadrangula, unilocularis, quadrivalvis. Semina orbiculato-reniformia, columnæ quadrato-pyramidali in quatuor lateribus ex pedicellis minimis affixa. W.

TABULA VIGESIMA QUARTA.

TORDYLIUM NODOSUM. *Linn. syst. p.* 205.
Caucalis nodosa. *Scop. carn.* 1. *pag.* 192.
Caucalis nodosa, echinato semine. *Bauh. pin.* 153. *prodr.* 80. *hist.* 3. *p.* 83.

In Istria & littorali Austriaco spontanea hæc planta occurrit; quæ ex radice annua & graciliter fusiformi unum vel plures caules promit erectiusculos vel inclinatos, parum ramosos, teretes, striatos, graciles, ad tactum tantisper asperos, uti tota planta, nec tamen manifeste hirsutos. Folia sunt subbipinnata, circumscriptione oblonga; costa striata, antice sulcata, ad basin dilatato-membranacea; pinnulis laciniatis, acutis. Umbellæ florentes terminales & fere sessiles ad summa folia; quæ caule & ramis elongatis, nunc fructigeræ, conspiciuntur ad nodos oppositæ foliis, & longius nunc pedunculatæ. Cæterum sunt difformes; universales nullo involucro suffultæ; particulares geminæ vel ternæ, donatæ foliolis involucri plusculis linearibus & acutis, flores densissime congestos gerentes. Flores sunt exigui, omnes fertiles. Germen magnum, oblongum, setis albis adscendentibus hispidum. Petala alba, ovata, apicem acutum inflexum habentia. Antheræ pallent. Semina hinc convexa & hispida pilis uncinatis, inde plana. Ad latus exhibentur flos auctus, semen utrinque spectatum in nativa magnitudine, & seminis aucti sectio transversa.

TABULA VIGESIMA QUINTA.

POTENTILLA NITIDA. *Linn. syst. pag.* 351. *Scop. it. tyr. p.* 52.
Heptaphyllum argenteum alpinum trifoliatum sabaudum. *Bocc. mus. p.* 20. *t.* 9.
Trifolium alpinum argenteum, persici flore. *Bauh. pin.* 328. *Pon. bald.* 222.
Comaroides alpina argentea sericea, persici flore. *Seg. ver.* 1. *p.* 497.

Julio copiosissime florentem in Carinthiæ alpe Villacensi inveni, ubi a casis pastoritiis descenditur versus Sanctum Spiritum. Item in altissimis jugis Mittagskogl prope Malborgetto intra rupes & petras. Tum in summis alpibus Pontebanis Trügl; in editissimis Tyrolensibus alpibus Leontinis. Et alibi. Cespites amplissimi ex una eademque radice perenni oriuntur. Caules plurimi, erecti & semiprocumbentes, unum aut semialterum pollicem alti, teretes, una cum foliis & calyce tomentosi ex villo seu densa prostrataque pube albo-sericea & glaucescente. Folia radicalia plurima, semper præcise ternata. Foliola obovata, nonnunquam etiam oblongo-ovata, acutiuscula, subsessilia in apice petioli communis, plana, utrinque æqualiter sericeo-tomentosa, plerumque apice tridentata, denticulis antice incisis ac conniventibus, persæpe tamen etiam per oram superiorem dentata, denticulis pluribus. Folia caulina inferiora radicalibus similia; petiolo basi stipulis binis ovato-acuminatis integris & ipsis tomentosis cincto. Superiora brevissime petiolata, ternata tamen cum petiolo stipulis breviore; foliolis una cum stipulis lanceolatis, integris. Folium supremum nonnunquam sim-

ſimplex, ovato-acutum, ſeſſile, integrum. Stipulæ foliorum radicalium ovato-acuminatæ, integræ. Videtur itaque Linnæus ſtipulas confudiſſe cum foliolis, qui folia quinata huic Potentillæ tribuit. Flos in caule quovis unicus, terminalis, magnus, ſpecioſus; rarius enim ſub apice flos alter occurrit. Calyx ſubcoriaceus, decemfidus; ſegmentis lanceolatis, alternis brevioribus anguſtioribusque, ſupra tandem ſature rubris, ſubtus ſemper colore & tomento foliorum. Petala quinque, ſubcordata propter emarginaturam non admodum magnam, colore florum perſicæ amœniſſime roſea, ampla. Stamina plurima, calycina, ſature rubra. Antheræ rubræ cum polline aureo. Receptaculum villoſum. Germina copioſa, ovata, ſeſſilia, rubra, ſed villo albo ſericeo nitente veſtita. Stylus nudus, ſature ruber. Stigma ſimplex. Odor nullus. W.

TABULA VIGESIMA SEXTA.

PRIMULA GLUTINOSA.
Auricula urſi ſeptima. *Cluſ. hiſt. pag.* 304.
Auricula urſi octava. *Cluſ. cur. poſt. pag.* 31.
Auricula urſi montana, anguſtis, & leviter crenatis foliis, floribus purpureis, in horto Patavino collecta. *Pluk. alm.* 62. *t.* 149. *f.* 6.

Per plures jam annos plantulam hanc ex alpibus Tyrolenſibus vivam accepi, etiam integros ceſpites, in quibus mixtim cum primula minima, & copioſe creſcebat, ut centena habuerim ſpecimina; ſed quantumvis læte in principio vegetarent cultæ, nulla plantula annum ſuperavit; nec floruit ulla. Iconem hinc ex Carinthia reverendus de Wulfen miſit, & ad ſylveſtrem non minus concinnatam, quæ ſequitur, deſcriptionem. Folia radicalia omnia, plurima, lineari-lanceolata, obtuſiuſcula, ſerrata, nuda, fere pulpoſa, viſcoſa, odorata, minus tamen quam flores. Scapus pollicaris aut duplo altior, erectus, nudus, teretiuſculus, e viridi tandem rufo-ſubcæruleſcens, apice umbella florum terminatus, primum ſubnutante, ex floribus quinque, ſex vel ſeptem, ſubſeſſilibus & ſubſecundis. Involucrum univerſale, tubum corollarum æquans, fit ex foliolis quatuor, quinque vel ſex, inæqualibus, oblongo-ovatis, obtuſiuſculis, ſubcoriaceis, integris, nudis, ſubrugoſis, ſubglutinoſis, e viridi atropurpuraſcentibus. Calyx campanulatus, obovatus, ſubventricoſus, rugoſulus, tubo corollæ brevior, ſubcoriaceus, cæterum nudus, virens, quinquefidus; lacinulis integris, rotundatis. Corolla infundibuliformis; tubo cylindrico, albo; limbo quinquepartito, erecto-patente, ſature violaceo, ſegmentis obcordatis. Faux pervia, albida, & fere aquoſe luteola. Filamenta quinque, minima, alba, interno tubi parieti ſub fauce inſerta. Antheræ oblongæ, acutæ, flavæ. Germen globoſum, glabrum. Stylus longitudine tubi corollæ, albicans, ſub ſtigmate ſubcæruleſcens. Stigma capitatum, dilute ſubluteolum. Capſula globoſa, unilocularis, polyſperma. Odor floris & foliorum amœnus, fere is, qui in orchide conopſea aut odoratiſſima eſt. Vulgo in alpibus vocatur *blauer Jochſpeich*, quaſi dicas cæruleam ſpicam celticam. Maxima in copia menſe Julio invenitur per alpes Carinthiacas, & Leontinas Tyrolenſes. In Melbinger alpen diſtrictus Gmündtenſis inter inferiorem & ſuperiorem lacum, ac ſi ſtudio ſeminata fuiſſet. In apricis gramineis alpium Falkartenſium ſupra Klein Kirchaim paulo ſupra lacum. In alpibus Fladnizenſibus auf den Leiterſteig. In Taurero Naſsfeldenſi. In alpibus Spitalenſibus bey den drey Geracher Seen. In rupeſtribus Hoseckeralpen auf den Reichenaueralpen. In Taureris verſus ſtatum Salisburgenſem. Et alibi.

TABULA VIGESIMA SEPTIMA.

PRIMULA VILLOSA.

Primula foliis ciliatis, dentatis; fcapo paucifloro. *Hall. hift. helv. num.* 613.
Auricula urfi tertia. *Cluf. hift. pag.* 303.

Copiofiffima in alpibus Reichenau Garten dictis; item in fupremis rupibus alpium Falcarenfium; in rupibus Leiterfteig alpium Fladnizenfium; in rupibus alpium Winterthal & Eifenhut; abunde etiam in alpibus Leontinis, ubi color fæpe faturatius violaceus & faux lutea funt. Floret initio Julii, & vix ad finem usque menfis. Radix craffiufcula, fæpe fat longa, intra rupes fortiter adacta, verfus caput petiolis foliorum antiquorum femitabidis induta, radiculas albas agens. Folia radicalia tantum adfunt, in rofam copiofam effufa, oblongo - ovalia, in petiolum velut decurrentia planum, craffula, undique villofula, faturo graminis virore, obtufiufcula, oris anterioribus obtufe ferratis. Scapus ab uno pollice ad dimidiam fpithamam altus, teres, villofulus, apice umbellifer. Involucri univerfalis foliola ovata, obtufa, erecta, parva, villofula, a tribus ad feptem. Flores in umbella a duobus ad duodecim. Pedicelli plus minus longi, inæquales, teretes, villofuli, in individuis parvis fæpe breviffimi. Calyx ovato-campanulatus, quinquefidus, villofulus; lacinulis rotundatis, obtufis, æqualibus. Corolla elegans, infundibuliformis; tubo cylindrico, albo, tandem fub limbo cærulefcente, fubtiliffime villofulo; limbo quinquepartito, erecto - patenti, vulgariter dilute cæruleo, alias magis violaceo; fauce alba. Segmenta funt obcordata. Stamina quinque, alba, breviffima, fubulata. Antheræ oblongæ, acutæ, flavæ. Germen globofum. Stylus ftamina attingens. Stigma capitatum. Odor fuaviffimus. Farina nulla eft in tota planta. W.

TABULA VIGESIMA OCTAVA.

GENTIANA PUNCTATA. *Linn. fyft. pag.* 199.
Gentiana foliis ovato - lanceolatis, nervofis; floribus campaniformibus, fafciculatis, creberrime punctatis. *Hall. hift. helv. num.* 638.
Gentiana major pallido flore, punctis diftincto. *Cluf. hift. p.* 312.
Gentiana major, flore punctato. *Bauh. pin.* 187.

Nec eadem eft, nec eadem fede moratur cum Gentiana pannonica Jacquini, altiorum longe alpium incola. Exeunte Julio flores aperit, Augufto læte florens. In Spitalenfibus alpibus, poftquam ultra böfe Nafe verfus Purnftraner See proceffferis, & prata declivia aprica, vulgo die Stellen attigeris. In Taurero Malnizenfi in parte Auftriaca, maxima in copia. In alpibus Reichenaviæ fupra fanctum Laurentium, vulgo Garten. In alpibus Fladnizenfibus, ubi ex Eifenhut & Winterthal verfus mapalia paftorum & ovium vaccarumque greges defcenditur. In declivitatibus infra alpem Grünpichl Styriæ. In alpe Wexel. Et alibi. In multis cum Gentiana pannonica convenit; in fequentibus præprimis diverfa. Folia magis ovata, minus elongata, ftrictiora. Calyces humiliores, magis pelviformes. Dentes calycini multo anguftiores, acutiores, minus foliacei. Corolla velut papyracea, fubtiliffima, coloris trifte & pallidiffime ex virore ftraminei, punctis creberrimis minimis inordinate fparfis. Laciniæ limbi plerumque feptem, etiam octo, rarius tantum fex; at femper breviores, minus latæ, contiguæ, rotundatæ, obtufæ, nullis in bafi auriculis. Denique ventricofitas corollarum obtufior & fere eadem per totam campanam. Cæterum eft defcriptio ejus fequens. Radix perennis, craffa, fufiformis, horizontaliter obliqua, unam duasve fpithamas longa, fimplex aut ramofa, caput verfus novas foliorum caulium que futuri anni gemmas efformans, fature flava & infignis amaroris. Folia radicalia & caulina, qualia in pannonica cum exceptione indicata. Nervi paginæ inferioris non quinque folum, verum etiam quandoque feptem, & initio etiam ex cæruleo atri effe folent, donec ætate diluti virides & aquofi fiant. Caulis ad duas fere usque fpithamas affurgit, farctus, teres, alternatim tamen

per

per genicula velut anceps, ex communi foliorum oppofitorum, ubi connafcuntur, ora, per totum geniculum decurrente, ex quo humilis admodum carina protuberans enafcitur. Solet in fpecie hacce, floribus adhucdum immaturis & claufis, caulis in fuperioribus totus effe ex cæruleo ater & nitens; fed cum tempore magis magisque virefcit. Flores verticillati, in duobus aut tribus, rariffime quatuor verticillis, fere quadrifloris fingulis, extimis plerumque magis multifloris. Bifloros etiam vidi, ut aptius tunc flores oppofiti, quam verticillati dicantur. Bracteæ foliorum æmulæ, tam communes, quæ verticillos fuffulciant, quam quæ nonnunquam proprio cuique flori fubjectæ fint. Flores finguli pedicello brevi & craffiufculo infident, funtque erecti, fere breviores quam in pannonica. Calyx campanulato-pelviformis, leviter hexagonus vel pentagonus, membranaceus, primum ex cæleftino albens, tum ex albido fubluteolus; limbo in dentes a quinque ad octo, inæquales, lanceolato-fubulatos vel lineari-lanceolatos, ex cæruleo virefcentes, divifo. Corolla magna; claufa dum eft, extus ex nigro cærulefcens; dein matura in pallidiffime ftramineum colorem abiens; cæterum cylindraceo-campaniformis, ventricofa, fauce tantillo contractior, papyraceæ tenuitatis, nitore carens, totaque undique extus & intus punctis obfcure atropurpureis minimis inordinate fparfis variegata. Limbus a fex ad novemfidus; laciniis contiguis, ovato-rotundatis, obtufis, integerrimis. Stamina a fex ad novem, ex cæruleo albida. Antheræ longæ, flavæ, circa germen in cylindrum aut potius pyramidem leviter cohærentes. Germen bafi gibbos a quinque ad feptem proftantes poffidet, inde ftrangulatum aliquantum, donec oblongo-ellipfoidicum cum longiufculo collo, ftyli vices agente, reddatur, læve, virefcens, linea longitudinali, punctisque ex cæruleo purpureis variegatum. Stigmata duo, orbiculata, divaricata, deorfum incurva. Capfula unilocularis, bivalvis, polyfperma; feminibus lentiformibus, per oras parumper alatis. Odor nullus. W.

TABULA VIGESIMA NONA.

GENTIANA CAMPANULATA.

Gentiana alpina major, floribus flavis, punctis carentibus, campanulæ forma, ex Pyrenæis. *Bauh. pin.* 187.

Autorum, qui venuftam hanc alpium noftrarum ftirpem defcripferit, novi neminem, præter Cafparum Bauhinum, qui, loco citato, illius meminiffe videtur, fed plantæ dumtaxat ficcæ, ab alio lectæ, fcilicet a Burfero, uti teftatur Linnæus in fpeciebus fuis pag. 329, qui varietatem Gentianæ purpureæ credit; adeo ut Burfero maneat primæ inventionis gloria. Crefcit in alpe Carinthiæ, Garten dicta, in Reichenau, menfe Julio florens. Radix perennis, qualis in punctata & pannonica, extus flava, amariffima, fufiformis, teres, oblique horizontaliter defcendens, in ramos divifa; annis fingulis novas, caput verfus, foliorum gemmas formans, &c. Folia tam radicalia quam caulina, quin & bracteæ verticillorum, ad pannonicæ formam accedunt, tactu mollia, craffiufcula, ex glabritie velut unctuofa, ovato-lanceolata, in acumen longius, quam in punctata, excurrentia. Nervi foliorum in pagina inferiore extantes quinque vel feptem. Caulis lævis, farctus, ex atrocæruleo tandem viridis, erectus, ad fpithamas duas adfcendens, teres, alterne tamen per fingula genicula nonnihil anceps. Verticilli florum bini vel tres. Flores fere feffiles, in quavis axilla ab uno ad tres, extimo verticillo de more pluribus floribus onufto. Calyx humilem & pelviformem refert campanulam fubheptagonam, membranaceam, albidam, cæleftino cæruleo verfus angulos tralucente; limbo hiante & feptemfido; denticulis brevibus, latiufculis, obtufis, integris, planis, viridibus, foliaceis. Corolla magna, fulphurea (coloris gummi guttæ,) tota nitens quafi lævigata foret, ftriata longitudinaliter, cæterum immaculata, nullis punctis variegata, campanulata, bafin verfus fere ventricofior ac velut fphæroidica, inde cylindracea; limbo feptemfido; fegmentis æqualibus, erectis, contiguis, obtu-

tuse triangularibus, integerrimis. Stamina ex corollæ interno pariete enata, similia Gentianæ punctatæ; filamentis albo sublutescentibus, antheris flavis longisque. Germen etiam simile, linea quidem longitudinali utrinque atrocæruleo picta, nullis tamen punctis variegatum. Stigmata & capsula ut in eadem. Odor etiam nullus. W.

TABULA TRIGESIMA.

ANTHEMIS ALPINA. *Linn. syst. pag.* 565.

Chamæmelum alpinum saxatile perenne, flore albo singulari, calyce nigricante, Michelii. *Till. hort. pis.* 38. *tab.* 19. *f.* 1. *Seg. ver.* 3. *p.* 282.

Radix lignescens, composita, fibroso-ramosa, multos caules effert spithamæos, ex viridi rubentes, striatos, erectos, villosos, unifloros, (semel biflorum inveni). Folia sunt subbipinnata. Radicalia copiosa, pinnata; pinnis linearibus, angustis, superioribus pinnato-dentatis; denticulis ipsis etiam linearibus. Caulina alterna cum pinnis nonnullis bifidis trifidisve. Cæterum sunt omnia læte virentia, nonnunquam prorsus nuda, alias villosula. Flos magnus, terminalis. Calyx hemisphæricus; squamis imbricatis aliquot ordinum, ovato-lanceolatis, obtusis, virentibus cum oris nigris, subvillosis vel nudis. Receptaculum conicum, paleaceum, paleis planis obtusis & per oras nigris. Corollæ radius fæmineus ligulatus; ligulis oblongo-obovatis, albis, striatis, planis, apice obtuse tridentatis. Corollulæ disci tubulosæ, quinquedentatæ, albæ. Antheræ flavæ. Semina pappo carent. Odor nullus. Crescit abunde in montibus & alpibus prope Leontium. Floret Julio & Augusto. W.

TABULA TRIGESIMA PRIMA.

SAXIFRAGA ASPERA. *Linn. syst. pag.* 304. *Ger. gallopr. p.* 423.

Saxifraga sedi foliis crenatis asperis. *Scheuchz. it.* 2. *p.* 140. *t.* 20. *f.* 3.

Sedum alpinum foliis crenatis asperis. *Bauh. prodr.* 132. *pin.* 284. *Gesn. pag.* 22. *num.* 27.* *tab.* 6.

Sedum alpinum, hispidum, fere spinosum, flore pallido. *Bauh. hist.* 3. *p.* 695. *Moris. hist.* 3. *p.* 479. *s.* 12. *t.* 10. *f.* 25.

Cespites persæpe magni, densi, terræ muscisque magnam partem libere instrati, de rupestribus asperis humidis umbrosisque locis penduli, ac sarmentis longis repentes. Sarmenta dico stolones liberos, prostratos, terræ iterum iterumque per intervalla irradicatos, rubros, læviusculos, tenues, teretes, lentos, non tamen absque rigiditate quadam. Sparsæ per hæc sarmenta occurrunt in majore aut minore copia rosulæ subglobosæ foliorum & sessiles, veluti totidem capitula exigui cujusdam cardui; foliis imbricato-ovato-acuminatis, conniventibus, duriusculis, nudis, per oras subspinoso-ciliatis. Caules de centro annotinarum rosularum enati, simplices, tri-vel quadripollicares, basi procumbentes, inde erecti, teretes, graciles, primum pubentes, dein glabri, foliosi, apicem versus ramosi sive racemosi; pedunculis a tribus ad quinque, unifloris, axillaribus ex bractea subspinose ciliata. Folia caulina sessilia, lineari-lanceolata, plana, nuda, ex viridi luteola, per oras subspinoso-ciliata; ciliis albis, molliter rigidulis. Rosulæ subglobosæ foliorum, in axillis infimorum foliorum sessiles, propagines novas efficiunt. Flores ante explicationem globosi, nutantes. Calyx inferus, quinquepartitus; foliolis ovato-acutis, initio subvillosulis, corolla duplo brevioribus, per oras albidis, cæterum dilute virentibus, tum aquose luteolis. Corolla alba, non nivea, concavo-patens, pentapetala; petalis rotundo-ovatis, integerrimis,

mis, basi interna notatis macula magna, pallide flava, quæ si prope aut per microscopium inspiciatur, congeries est punctulorum multorum flaventium. Stamina decem ex basi receptaculi sub germine orta, subulata, alba, calyce nec corolla longiora, alternis paulo brevioribus. Antheræ aurantiacæ. Germen in fundo calycis sessile, ovato-acuminatum, apice bifidum, nudum. Styli vix ulli præter acumina bina conniventia. Stigmata simplicia, obtusiuscula. Capsula erecta, oblonga, bilocularis, birostris, rostris divaricatis, polysperma. Odor nullus. Crescit locis asperis rupestribus umbrosis & fere sylvosis, ubi aquæ per saxa largius destillant. In sylva, antequam ad castellum & fanum sancti Joannis in Fladniz veniatur. Tum in valle rupestri, per quam torrens Nasfeldensis iteratis vicibus sese præcipitat trans Taurerum Malnizensem. Item in alpibus Spitalensibus, Reichenaviensibus &c. W.

TABULA TRIGESIMA SECUNDA.

FRITILLARIA MELEAGRIS. *Linn. syst. pag.* 241. *Scop. carn.* 1. *p.* 241.
Fritillaria caule paucifloro; foliis caulinis gramineis, alternis. *Hall. hist. helv. num.* 1235.
Fritillaria. *Clus. hist. pag.* 152.
Meleagris. *Renealm. spec. pag.* 147.

Labaci in Carniolia, maxima in copia, a medio Martii usque ad medium vel finem Aprilis; in sylva urbica (Stadtwald), & in palustribus secus fluvium Labacum, idque usque Hyperlabacum vidi. Bulbus radicis, majoris avellanæ magnitudine, solidus, albus, subglobosus, gibbus, velut e pluribus constans; nec squamosus, ut in liliis; nec tunicatus, ut in alliis; verum inclusus thecæ sphæricæ, carnosæ, subpulposæ, obsolete albidæ, ex cujus basi capillitium fibrillarum aut radicularum descendit. Caulis spithama altior, teres, farctus, lævis, ex viridi rufescens, & nonnunquam etiam maculis, aut punctis rufo-fuscis, variegatus. Folia quinque vel sex, caulina dumtaxat, ea alterna, sessilia, basi supra canaliculata, ac velut caulem amplexantia, & vaginantia, cæterum lineari-lanceolata, crispo-fluitantia, lævia, ex viridi subglaucescentia. Flos in caule unicus, (nec plures inter centenos vidi,) terminalis, pendulus, primum obverse pyriformis aut potius ovato-pyramidalis, tum campanulatus. Calyx nullus. Corolla magna; petalis sex, æqualibus, lanceolato-ovatis, integerrimis; alternis interioribus. Sunt autem speciosissime variegata ex feriatis maculis subquadratis, alternatim rubris albidisque sive aquose luteolis, apice ex virore flavente & callescente. Non isthic in petalorum fundo speciosam illam Coronæ imperialis hemisphæricam & lacrymantem quæras foveam; adest character generis, sed obscurior, in canalem lanceolatum ad unam tertiam petali supra basin internam excavatus, sordide lutescens, & madens, per oras ater; & huic in externa petalorum pagina respondens gibbus flavescens. Stamina sex, petalis humiliora; filamentis subulatis, albidis, ultra germen elatis. Antheræ oblongæ, quadrangulæ, polline flavo, apice virescente instructæ. Germen erectum, luteo-virens, trigono-prismaticum. Stylus erectus, in stigmata tria æqualia divergentia sat profunde divisus, quæ in superficie secundum totam longitudinem sulco tenui sunt canaliculata. Odor nullus. W.

TABULA TRIGESIMA TERTIA.

ACHILLÆA MOSCHATA.
Achillæa foliis pinnatis; pinnis simplicibus, glabris, punctatis. *Hall. hist. helv. num.* 112.
Iva moschata. *Gesn. epist.* 66.
Tanacetum alpinum. *Bauh. pin.* 132.

Radix sublignescens & sub ipsa jam terra cespitose caulifera. Caules erecti & incurvi, multi ex eadem radice, vix dimidiam spithamam excedentes, modo glabri, modo tomentosuli, apice elegantem florum umbellam sustinent. Folia tam radicalia quam caulina pinnata, plerumque glabra; sed etiam tomentosula, præsertim in prima ætate; nonnihil pulposa, microscopio etiam porulosa. Pinnæ lineares, angustæ, planæ, acutæ, simplices, radicalium tamen foliorum nonnullæ bi-vel trifidæ cum laciniis acutis & linearibus. Folia caulina suprema sessilia, lanceolata, pinnatifide incisa, acuta. Umbella florum terminalis, floribus pedunculatis. Calyx oblongo-ovatus; squamis plurium ordinum imbricatis, oblongo-subovatis, obtusiusculis, medio viridibus, per oras fuscis aut nigris, subtomentosis. In corollæ radio a quinque ad octo locantur fæmineæ ligulatæ, albæ, striatæ, obovatæ, obtusissime trifidæ, patentes. Corollulæ disci tubulosæ, quinquedentatæ, æquales, albæ. Columna antherarum flava. Receptaculum anguste conicum, paleaceum; paleis lanceolatis, apice subdentatis, planis. Semina nuda, obverse tetragono-pyramidalia, pappo nullo. Planta tota aromatica odorata. Copiosa in altissimis Leontinis alpibus occurrit. Floret Julio & Augusto. W.

TABULA TRIGESIMA QUARTA.

ARTEMISIA SPICATA.

Artemisia foliis sericeis; radicalibus petiolatis, pinnatis, incisis; caulinis semipinnatis. *Hall. hist. helv. num.* 127.

Absinthium alpinum spicatum; foliis petiolatis, bis trifidis; caulinis pinnatis. *Allion. ped.* 1. *p.* 3. *t.* 1. *f.* 2.

Absinthium pumilum palmatum minus, argenteo sericeoque folio. *Bocc. mus.* 2. *p.* 1. *pag.* 81. *tab.* 71. *Barr. rar. tab.* 462.

Ab Artemisia rupestri, quacum Linnæus tanquam varietatem confundit, diversissima planta. Radix liquescens, fusiformis, fibras funiculorum instar emittit. Plures a capite educit caules, vix spithamæ altitudine. Hi basi nonnunquam procumbunt, inde erecti, teretiusculi, una cum foliis & calycibus tomento sericeo brevi & ex viridi cinerascente obsiti. Folia radicalia multa, longe petiolata, biternata; laciniis seu lobis planis, oblongis, obtusis. Caulina sessilia, lanceolata, pinnatifide incisa, laciniis linearibus. Flores in spicam longam & fere compactam, maxime apicem versus, dispositi, axillares, subsessiles, alterni, solitarii. Calyx ovatus, squamis ordinum aliquot imbricatis, conniventibus, ovato-lanceolatis, e viridi obsolete cinereis, per oras fuscis vel nigris. Receptaculum nudum. Flosculi flavi, plerique hermaphroditæ, atque hi corollulis tubuloso-quinquedentatis. Fæminei nonnulli in circumferentia tenuissimi, solo tubo absque limbo dentato constantes. Antheræ & styli flavent. Semina inverse pyramidata, nuda, sine pappo. Odor plantæ gratus, aromaticus, potens. Crescit in supremis rupibus alpium Leontinarum, florens Julio & Augusto. W.

TABULA TRIGESIMA QUINTA.

ARTEMISIA GLACIALIS. *Linn. syst. pag.* 542.

Apsinthium ex alis floridum; foliis augustis, sericeis, pinnatis; pinnis trifidis & quinquefidis. *Hall. hist. helv. num.* 126.

Apsinthium foliis sericeis, petiolatis, pinnatis; pinnulis trifidis & quinquefidis. *Hall. hist. helv. num.* 125.

Ab-

Abſinthium alpinum incanum. *Bauh. prodr.* 71. *pin.* 139.
Abſinthium alpinum candidum humile. *Bauh. pin.* 139. *Allion. ped. p.* 5. *t.* 1. *f.* 3.
Abſinthium ſericeum montanum candidum. *Scheuchz. it. alp.* 1. *p.* 29. *t.* 3. *f.* 1.

Citatam apud modo nominatos omnes auctores plantam pro una eademque ſpecie habeo: ubi monere tamen oportet, clariſſimos Mygindum & Jacquinium, quibuscum ſuper illa multum diuque diſſerui, cum Hallero etiamnum ſentire, & diſtinguere Halleri Abſinthium num. 126., quod pro mea habent, ab ejusdem Abſinthio num. 125., quod eſſet, (nec mea) Artemiſia glacialis Linnæi. Creſcit copioſe & floret Julio & Auguſto in ſummitate Koralpen; in Reichenau inter ſanctum Laurentium & alpes Fladnizenſes; item abunde in alpibus Leontinis. Radix fuſiformis, radiculis lateralibus longiuſculis inſtructa, equidem non admodum craſſa, imo nonnunquam ſat gracilis; ex capite tamen in plurimos perſæpe diviſa caules latum ceſpitem efficit. Folia radicalia quam plurima, longe petiolata, petiolo baſi vaginante; apicem verſus ſubbipinnata, ſeu pinnata, pinnarum paribus a duobus ad quatuor cum impare; pinnis palmato-multifidis, profunde inciſis, laciniis linearibus, anguſtis. Folia caulina alterna, remota, longe petiolata, petiolo planiuſculo, apice pinnata in inferioribus, in ſuperioribus vero palmata, laciniis linearibus anguſtisque. Caulis teretiuſculus, ex ſemiprocumbente baſi adſcendens, ſpithamæus. Folia, caulis, & calyx, ſericeo-tomentoſa, tomento in novella planta ex viridi cano, in adulta autem albo. Flores in quibusdam caulibus nulli, niſi in vertice tres quatuorve contigui & ſubſeſſiles; in plerisque axillares, ſolitarii, pedunculati, ab invicem remoti, erecti, majuſculi, ſubgloboſi. Pedunculus folio ſuccollante brevior. Calyx ſquamis duorum ordinum imbricatus quidem, ſed æqualibus; hinc vix imbricatio detegitur niſi ſquamæ ſeparentur cultello. Squamæ ipſæ lineari-lanceolatæ, introrſum concavæ, ſed & dorſo longitudinaliter convexo, margine toto ex rufo fuſceſcente, quamvis propter tomentum ſoli apices colorati videantur. Receptaculum villoſum villo candido. Floſculi calyce tantillo longiores, citrini, plerique hermaphroditæ, tubuloſi, quinquedenticulati, pauciores in ambitu fæminei auguſtiſſime tubuloſi. Styli & ſtamina de more generis. Semina parva, oblonga, turbinata, & fere inverſe pyramidata, nuda. Odor plantæ aromaticus, gratus, potens. W.

TABULA TRIGESIMA SEXTA.

CROCUS VERNUS. *Linn. ſyſt. p.* 75. *Scop. carn.* 1. *p.* 39.
Crocus tuba breviſſime trifida. *Hall. hiſt. helv. num.* 1257.
Crocum vernum latifolium cum varietatibus ſuis. *Cluſ. hiſt. p.* 203. & aliorum autorum.

Circa Goritiam undique maxima in copia, jam Februario floret, coloris vulgo nivei aut violacei, nonnunquam ex rubro violacei. Solet etiam varietas alba extus, ubi tubus corollæ ad faucem dilatatur, plus minus, ſaltem per ſtrias, cæruleſcere. Circa Labacum in Carniolia copioſe Martio & Aprili. In Carinthia prope Clagenfurtum in fine Martii & Aprili in ſummitate montis Rathsberg copioſe flore albo cæruleo. Item in monte Sancti Udalrici ſupra ſylvas, ubi prata alpina incipiunt, copioſiſſimus. Circa Maria Elendt. Circa Gurk perfrequens, vulgo violaceus &c. Linnæus cum ſativo autumnali confundit; ego ſemper pro diverſa habebo ſpecie. Alter præciſe autumnalis; hic vernus dumtaxat. Hujus ſtigma infundibuliforme, trifidum, laciniis breviſſimis, obovatis, planis, dentatis, fatuum. Illius aromaticum; laciniis rubris, longis, &c. Iſte ſativus, non autem ille. Sed & in bulbis diverſitas, ut conferenti figuram noſtram cum Dodonæana clarum eſt: nam in ſativo bulbus ſuperior multo major eſt inferiore, ubi contrarium in verno obtinet. Vide figuram croci ſativi autumnalis florentis apud Matthiolum. Croco verno pro radice eſt bulbus velut

 du-

duplicatus, majoris avellanæ magnitudine, folidus, albus, fubphæroidicus, inferiore duplo majore, involutus extus thecis fquamæformibus, fufco - argillaceis, bafi capillitio copiofo radicularum fibrofarum coloris pariter fufco - argillacei. Ex centro aut apice potius pulvilli bulbi fuperioris fcapus erigitur fere pollicaris, albus, triqueter, folidus, cui corolla, & in fundo corollæ germen infidet. Corolla longiffima, bipollicaris; tubo longo, tereti, faucem verfus latefcente; limbo fexpartito, primum erecto, tandem erecto - patente; fegmentis æqualibus, oblongo- ovalibus, integris, ternis, alterne interioribus. Stamina tria, infidentia alternis fegmentis corollæ; filamentis albis; antheris elongato - fagittatis, aurantiacis. Germen in fundo tubi corollæ, oblongum, obtufe triquetro - elliptoidicum; ftylo longiffimo, corollam æquante, albo, fub ftigmate flammeo - aurantiaco. Stigma infundibuliforme, tripartitum; fegmentis planis, brevibus, obovatis, ferratis, flammeo - aurantiacis. Pericarpium oblongum, elliptoidicum, obtufe trigonum, triloculare. Semina multa, ovata. Folia tantum radicalia, a duobus ad quatuor, floris altitudine aut longiora, graminea, angufta, nuda, nitentia, læte virentia, fupra canaliculata lineaque nivea fecundum totam longitudinem picta, fubtus carinata, carina extante plana. Apprimi hæc flori folent fpathis vaginantibus, obfolete albentibus, ternis, quandoque quaternis; ut nefciam, cur Linnæus dixerit *fpatham univalvem radicalem?* Odor nullus. W.

TABULA TRIGESIMA SEPTIMA.

SCANDIX ODORATA. *Linn. fyft. pag.* 213.
Myrrhis odorata. *Scop. carn.* 1. *pag.* 207.
Myrrhis foliis triplicato - pinnatis, mollibus; feminibus fulcatis, maximis. *Hall. hift. helv. num.* 753.
Myrrhis major, Cicutaria odorata. *Bauh. pin.* 160.
Odorata. *Riv. pent. tab.* 56.

Crefcit in alpibus Carnioliæ & vicinarum provinciarum. Radix perennis, fæpe difformis & maxima, tunc ex variis locis multicaulis, dulcis, aromatica, & odore pollens, uti tota planta, in quo aliquid de Cerefolio & Anifo effe videtur. Caulis bipedalis, fiftulofus, lineato - ftriatus, villofulus, parum ramofus. Folia funt multiplicato - pinnata, ampla, mollia, fubtus ad lentem fericeo - villofula, plana, circumfcriptione triangularia; cofta terete, ad bafin vaginante & ftriata; pinnulis ultimis ovatis vel oblongis, incifo - ferratis, inque foliolum longe lanceolatum acutumque fubconfluentibus. Umbella univerfalis planiufcula componitur ex radiis circiter quindenis, involucro deftituta. Partialis eft fimilis, fed involucro gaudet pentaphyllo ex foliolis lanceolatis, fetaceo - acuminatis, pallidis, patentiffimis, longitudine umbellulæ. Flofculi plerique funt mares; pauci hermaphroditi & fertiles in centro. Petala inflexo - cordata, patentiffima, alba, extima umbellularum majora. Radii in fructu eriguntur omnes. Semina linearia, longa, fufca, nitida, acuminata, hinc plana, illinc acute pentagona & quinquefulcata. Floret Junio. Culta in horto jam Majo. In tabula fiftuntur pars caulis fuperior; pars radicis, quæ in culta fæpe caput humanum æquat; umbella fructigera, nedum matura; involucrum partiale; & femen idemque transverfe disfectum; omnia in naturali magnitudine.

TABULA TRIGESIMA OCTAVA.

ANTHERICUM SEROTINUM. *Linn. fyft. pag.* 244.
Phalangium foliis craffulis, fcapo unifloro. *Hall. hift. helv. num.* 1209.

Bul-

Bulbocodium alpinum, juncifolium; flore unico, intus albo, extus ſqualide rubente. *Ray. ſyn.* 3. *pag.* 374. *tab.* 17. *fig.* 2.

Pſeudonarciſsus gramineo folio, ſeu Leuconarciſſus æſtivus. *Bauh. prodr. p.* 27. *Rudb. elyſ. p.* 64. *Bauh. pin.* 51.

Narciſſus ſerotinus montanus. *Cluſ. pann. pag.* 176.

Non niſi ſuprema altiſſimarum alpium incolit loca aprica, graminoſa, dura, rupeſtria; nempe in ſummis jugis Folkart, Leiterſteig, Winterthal, Eiſenhut, Mittagskogel, Trügel; tum in ſummitate alpium Ortenburgenſium, Spitalenſium, Taureri Malnizenſis, Leontinarum, &c. Bulbus ſolidus, ovatus, albus; thecis nonnullis inſtar perichætii involutus, ad folia, opinor, ſcapo approximata retinenda, nam veræ ſpathæ adſunt nullæ. Forſan & hæ thecæ, aut ſi mavis indumenta, reliquiæ dumtaxat ſunt foliorum præteritorum annorum. Baſis bulbi infima in parcum radicularum capillitium abit. Odor allii nullus. Folia radicalia caulem perſæpe ſuperantia, primum triquetra, tum ſubcylindracea, denique planiuſcula, ſemper craſſiuſcula, admodum anguſta, linearia, graminea, acuta, læviſſima, nitentia, & velut ſetacea, ſaturo graminis virore. Caulis vix dimidiam attingens ſpithamam, erectus, teres, lævis, apice uniflorus; foliis alternis tribus quatuorve ſeſſilibus amplexicaulibus, lanceolatis, oris velut convolutis. Flos reſpective magnus. Calyx nullus. Corolla hexapetala; petalis oblongo-ovatis, integerrimis, erecto-patentibus, alternis interioribus, ſubæqualibus; ungue ſeu baſi potius ipſa luteola, fovea nectarifera paulo ſupra baſin internam ſuſtentata velut tuberculo extante horizontali flavo ex tribus minoribus conſtante. Cæterum petala ſunt intus alba, ſtriis tribus impreſſis rubellis picta, extus ex albo pallide & aquoſe rubella cum lineis tribus ſaturatioribus & extantibus perarata. Stamina ſex æqualia, petalis breviora, ſubulata, alba; antheris ſubrotundis, luteis. Germen columnare, triquetro-priſmaticum. Stylus & ipſe triquetrus, craſſiuſculus, a germine manifeſte diſtinctus. Stigma truncatum. W.

TABULA TRIGESIMA NONA.

PÆDEROTA BONAROTA. *Linn. ſyſt. edit.* 13. *pag.* 58.

Pæderota cærulea. *Scop. ann.* 2. *pag.* 41.

Bonarota montana, italica, chamædryos folio, flore cæruleo. *Mich. gen. pag.* 19. *tab.* 15. *fig.* 1.

Bonarota montana, italica, chamædryos folio rotundiore & quaſi circinato, ſpica cærulea habitiore. *Mich. gen. pag.* 19. *tab.* 15. *fig.* 2.

Chamædrys montis Sumani. *Bauh. hiſt.* 3. *pag.* 289.

Floret abunde Junio Julioque Malborgetti in rupibus; tum in ſummitatibus apricis alpinis Pontebanis, Trog aut Trigel dictis, [ubi folia ſæpe ovato-acuta eſſe ſolent, & vel ſupra etiam villoſa, minus firma, neque nitentia, ſed & color ibi corollæ cæruleus multo magis dilutus, nonnunquam etiam albus. Denique in rupibus circa Leontium abunde. Et hæc ceſpitoſe creſcere ſolet. Radix intra rupium rimas arcte hæret, caules floriferos & alios ſteriles efferens. Caules aut ſimplices, aut baſi ramoſi, ramis duobus tribusve, erecti, ligneſcentes, ſpithamales, cæterum ſat graciles, firmi, teretes, ex viridi ruſeſcentes, villoſuli. Folia tantum oppoſita; inferiora minora, ſeſſilia, rotunda; ſuperiora oblonga, aut ovato-oblonga, aut etiam rotundata, ſeſſilia aut ſubſeſſilia, ſemper ſat firma, craſſiuſcula, dentata magis quam ſerrata, ſature viridia, ſupra glaberrima & nitentia, ſubtus villoſa villis extantibus & ſeſe demum magnam partem perdentibus; ſumma lineari-lanceolata & integra. Spica terminalis, initio ſat compacta, ſed tandem laxa. Bracteæ lineares, villoſæ, flores æquantes, tandem ruſæ. Flores axillares in bracteis, pedunculati. Calyx quinque-

par-

partitus; laciniis linearibus, rufis, villofis, æqualibus. Flos eleganter violaceus. Tubus albus. Labium fuperius longius, apicem verfus latefcens, æqualiter tridentatum. Labium inferius nonnihil brevius, ovato-acutum, plerumque integrum, & deorfum pendens. Stamina duo, violacea. Antheræ cordatæ, cæleftino-cæruleæ. Stylus altior ftaminibus, violaceus. Stigma fubcapitatum, albidum. Reliqua, ut in Pæderota Ageria Linnæi. Odor nullus. W.

TABULA QUADRAGESIMA.

SEMPERVIVUM GLOBIFERUM. *Linn. fyft. pag.* 335.

Sedum rofulis hirfutis, ciliatis; petalis fubulato-lanceolatis, duodenis. *Hall. hift. helv. num.* 950.

Sedum majus vulgari fimile, globulis decidentibus. *Moris. hift.* 3. *p.* 472. *f.* 12. *t.* 7. *f.* 18.

Sedum vulgari magno fimile. *Bauh. hift.* 3. *p.* 688.

Radix fufiformis, rugofa, ex albo fubargillacea, ramos agens, multiceps. Rofæ foliorum radicales, aliæ in radicis capitibus feffiles, aliæ petiolatæ veluti e longis procumbentibus aut fub terra prorepentibus flagellis, liberis, iterumque radicatis. Sediformes hæ rofæ funt propagines annuæ, e foliis radicalibus imbricatæ, primum globofæ five ovatæ foliis conniventibus; in patentiffimas denique explicatæ rofas, increfcentibus & a fe invicem difcedentibus foliis. Folia ovato-acuminata, fupra concava; fenfim oblonga; denique fere lanceolata, fupra plana, fubtus convexa, undique glabra, lævia, fuccofa, carnofa, ex viridi glaucefcentia, bafin verfus rubentia, integra, oris ciliata ciliis albis, rigidiufculis, remotiufculis. Caulis fpithamæ altitudine, e centro vetulæ anni prioris rofæ, erectus, villofus, teres, farctus, fuccofus, albido-virens, ac ex virore aquofiffime fublutefcens; foliis undique fparfis, ovato-lanceolatis, feffilibus, integris, fupra planiufculis, fubtus convexis & villofis, apicibus rubentibus, fucco turgidis, denique deciduis. Caulis apice in cymam aut corymbum trium quatuor aut quinque brachiorum abit, quæ funt fubæqualia, erecto-patentia, inde obtufe arcuata, divergentia, villofa, fuperne flores feffiles fecundos in eadem ferie longitudinali racemofe fufpendentes. Flores magni pedunculo parvo craffiufculo villofo infiftentes in axilla bracteolæ villofæ nec calycem excedentis. Hic hemisphæricus, monophyllus, ut tota planta, fuccofus, villofus, in lacinias lineares, æquales, numero duodecim, fedecim, octodecim imo & viginti, profunde fecatur. Petala a duodecim ad octodecim, lineari-lanceolata, integra, calycem triplo excedentia, flava, patentiffima, fubtus villofa, per oras villofo-ciliata, bafi fubrubentia leviterque cohærentia. Stamina petalorum bafi infixa, bina perfæpe uno in petalo, calyce longiora, fed petalis duplo breviora; filamentis fubulatis, fature rubris, ac bafi pubefcentibus; antheris aureis. Germina tot, quot petala, oblongo-ovalia, in ftylum acuminata, initio conniventia & villofula; tum divergentia in circulum, dorfo longitudinaliter convexo, lateribus furfum verfis compreffis, fulco longitudinem fupernam exarante, ac demum dehifcente. Stigmata capitata, umbilicata, papillofa, alba. Siliquæ capfulares, uniloculares, bivalves, polyfpermæ, maximam partem glabræ. Odor nullus. Crefcit & floret Julio & Augufto perquam copiofe in rupeftribus alpium Fladnizenfium, Winterthal, Eifenhut, Reichenavienfium & Leontinarum. W.

TABULA QUADRAGESIMA PRIMA.

SEMPERVIVUM MONTANUM. *Linn. fyft. pag.* 335.

Sedum rosulis semipatulis, hirsutis; petalis novenis, subhirsutis. *Hall. hist. helv. num.* 951.
Sedum minus, flore rubente. *Besl. eyst. vern. O. 6. fol. 8. fig.* 2.
Sedum montanum umbilicatum minus, flore sature purpureo. *Barr. ic.* 374.
Sedum alpinum rubro magno flore. *Bauh. pin.* 284.
Sedum majus montanum; foliis non dentatis; floribus rubentibus. *Bauh. pin.* 283.
Cotyledon altera tertia. *Clus. hist. pag. LXIV.*

Crescit in iisdem fere cum Sempervivo arachnoideo locis; in alpibus Millestadiensibus, Volkart, Koralpen, Gmundt, Deblingeralpen, Obervellach, Taurero Malnizensi, in alpibus Schleinizensibus & Magrnwaldensibus, &c. Propagines globosæ, tum patentissimæ; foliis villosulis, initio velut ovatis, tandem lineari-lanceolatis, viridibus, apice rubris, dorso convexis. Caulis dimidia spithama plerumque paulo altior, villosus, ex viridi tandem totus una cum foliis ruber. Folia semper villosa, sessilia, dorso convexa, semicylindracea, acuminata, alias viridia cum apicibus rubris, alias tota rubra. Cyma florum terminalis, trifida. Brachia cymæ patentissima & arcuata. Flores racematim subspicati subpedunculati. Calyx in duodecim & ultra dentes semisectus, apicibus rubris. Petala pallidissime rosea, patentissima, lineari-lanceolata, villosa, a duodecim ad viginti quatuor. Filamenta plus quam viginti quatuor, sature rubra, petalis breviora. Antheræ flavæ, aurantiacæ. Germina numero petalorum. Differt ab arachnoideo plurimum petalis angustis, longis, villosis, constanter aliter coloratis; tum defectu telæ araneaceæ. Vidi hac in specie sæpe cymam florum acaulem, in centro rosulæ sessilem. W.

TABULA QUADRAGESIMA SECUNDA.

SEMPERVIVUM ARACHNOIDEUM. *Linn. syst. pag.* 335.
Sempervivum rubrum, montanum, gnaphalodes. *Col. ecphr. 1. pag. 292. t.* 291.
Sedum petalis novenis, connatis; rosulis araneosis, calvescentibus. *Hall. hist. helv. num.* 952.
Sedum montanum roseum minus reticulatum. *Barr. ic.* 393.
Sedum montanum tomentosum. *Bauh. pin.* 284.

Circa Millestadium in rupibus ubivis. Malthæ omnes sepes murariæ abundant hac planta. Prope Gmund in alpe Deblingensi. Obervellaci versus Malniz. In alpibus Leontinis, Reichenau, &c. Cespites integri propaginum globosarum funiculis teretibus uni eidemque radici cohærent. Propagines initio globosæ sunt, & filis araneaceis obsolete albentibus obsitæ, quibus apices foliorum cohærent. Folia ipsa in principio videntur ovata; sed cum tempore oblonga magis fiunt & velut semicylindracea, dorso convexa, supra planiuscula, plus minusve virentia cum apicibus rubris primumque undique villosis, dein glabrioribus. Prouti folia propaginum a sese magis discedunt, ac se in rosam sediformem expandunt, eo etiam fila araneacea magis diducuntur, & reticulum araneaceum efformant. E centro rosæ præteriti anni, & jam emarcidæ, caulis exsurgit, plerumque vix dimidiæ spithamæ, villosus, foliis undique sparsis vestitus; quæ sunt sublanceolata, sessilia, dorso convexa, carnosa, succo plena, villosa, apice ac denique tota rubra, quum initio viridia fuerunt. Caulis apice in cymam, plerumque trifidam, abit; flore centrali subpedunculato. Brachia cymæ de more divergunt arcuatim, & flores racematim subspicatos possident elegantissimos. Bracteolæ foliis cum proportione æmulæ. Calyx carnosus, villosus & succi plenus, in dentes novem, decem vel duodecim semisectus, apice rubentes. Petala octo, novem aut decem, etiam sæpe duodecim numeravi, ovato-lanceolata, elegantissime rosea, linea saturatiore mediam longitudinem percurrente. Stamina petalis duplo plura, rubra, tum atropurpurea. Antheræ flavæ. Germina petalorum numerum sequuntur; stylis rubris, in coronam magis

 ma-

magisque divergentibus. Reliqua, ut in congeneribus. Villi propter exilitatem in foliis non fuerunt expreſſi. W.

TABULA QUADRAGESIMA TERTIA.

HIERACIUM INTYBACEUM.

Hieracium foliis oblongis, aſperis, lanceolatis, dentatis; calyce hirſutiſſimo. *Hall. hiſt. helv. num.* 41.

Hieracium intybaceum, flore magno albido. *Bauh. prodr. pag.* 65. *Scheuchz it.* 4. *pag.* 336.

Radix brevis, craſſula, oblique horizontalis, extus nigra, radiculis, fibrarum inſtar, perpendiculariter & copioſe demiſſis, caulem attollit unius plus minus ſpithamæ, erectum, ab unico ad tres & rarius quatuor flores ferentem, villoſum, una cum tota planta glutinoſum. Villi caulis calycisque extantes, nigri, apice globello glutinoſo, capitelli inſtar, ornati. Folia ſparſa, oblonga, ſeſſilia, ſublanceolata, villoſa, craſſiuſcula, mollia tamen, inordinate dentata, per oras criſpato-undata; ſummis fere linearibus & integris. Pedunculus in planta uniflora plerumque aphyllus; ſed dum plures flores adſunt, tum etiam reliqui folioſi, ramorum inſtar monanthorum. Flores ſat magni. Calyx componitur ex ſquamis rectis, æqualibus, planiuſculis, nigro-villoſis; ſeſſilis inter folia, quæ velut calycem exteriorem formant, longa ut calycem quandoque excedant, ſemiteretia, laxa, fluitantia, minus nigra. Receptaculum nudum, punctatum. Corollulæ omnes æquales, ligulatæ, quinquedenticulatæ, coloris dilutiſſime ſtraminei aut ſulphurei. Columna antherarum, ſtyli, & ſtigmata revoluta, ejusdem plane coloris. Pappus ſimplex, ſeſſilis, piloſus, microſcopio dumtaxat parce ciliatus. Odor peculiaris nullus. Menſibus Julio & Auguſto haud infrequentem inveni in alpibus Reichenavienſibus & Leontinis Marnwaldenſibus, &c. Deſcriptio & figura ſunt a Rev. Wulfen. Ex Tyroli etiam ſpecimina ſicca a clar. Schivereck accepi.

TABULA QUADRAGESIMA QUARTA.

LASERPITIUM SILAIFOLIUM.

Clariſſimo Bruſati notitiam hujus plantæ debeo, qui & ſemina, & ſpecimina ſicca ante aliquot annos dedit. Illa, tertia demum ætatis anno florentes, ſtirpes genuere; ex quibus depingi curavi ſuperiorem caulis partem, a ſylveſtri planta vix differentem; tum radicem, florem auctum; ſemen in nativa magnitudine, utrinque conſpectum; ejusdemque aucti transverſam ſectionem. Quam vero addo deſcriptionem, a ſupra laudato viro eſt ad ſylveſtria individua concinnata, quæ in collibus ſaxoſis Cartſii in Carniolia, & in Monte generoſo Italiæ, copioſa invenit. Radix perennis, intus & extus alba, hic tandem ætate fuſca, rarius fuſiformis & perpendicularis, ſæpius transverſa & ramoſa, inæqualis, digitum æquans craſſitie, fibris aucta, ſaporis ſubacris, odoris aromatici. Caulis in collibus apricis & ſaxoſis pertenuis, unam alteramve lineam craſſus, ſpithamam aliquando non ſuperans altitudine; in declivi magisque fertili ſolo ad fruticeta & margines ſylvarum altitudinem quatuor pedum ſæpe aſſequitur, calamique ſcriptorii craſſitiem. Ex una radice ab uno ad tres & ultra egrediuntur caules, erecti, ſtriati, glabri, flexuoſi, ramoſi. Petioli membranacei caulem amplexantur, ſtriati canaliculati. Folia multiplicato-pinnata, glabra; foliolis profunde inciſis, planis; laciniis oblongis, breviter mucronatis. Pedunculi oppoſitifolii, erecti, ſtriati. Umbellæ denſæ, planiuſculæ, ex radiis numeroſis. Umbellulæ ſimiles. Involucri univerſalis foliola pauca, etiam unicum, linearia, rarius pinnatifida, umbella duplo breviora. Par-

Particularis plura, linearia, umbellulæ longitudine. Flores omnes hermaphroditi. Petala alba vel ex albo flaventia, ſubæqualia, ob apicem inflexum ex oblongo cordata, erectiuſcula. Germen ſtriatum, oblongum, glabrum. Filamenta filiformia, petalis multo longiora. Antheræ pallidæ. Styli albi & erecti. Semina elliptica, glabra, hinc plana, illinc convexa, & alis quinque membranaceis munita.

TABULA QUADRAGESIMA QUINTA.

SENECIO DORONICUM. *Linn. ſyſt. p.* 552. *Scop. carn.* 2. *p.* 163.

Senecio foliis craſſis, ſerratis; imis petiolatis, ſubrotundis; caulinis lanceolatis. *Hall. hiſt. helv. num.* 67.

Senecio corollis radiantibus; caule ſimplici, ſubunifloro; foliis indiviſis; radicalibus petiolatis, ſubtus incanis. *Ger. gallopr. pag.* 196. *tab.* 7.

Jacobæa integro & craſſo hieracii folio. *Seg. ver.* 3. *p.* 278.

Doronicum tertium, Auſtriacum alterum. *Cluſ. hiſt. XVII.*

Doronicum folio longo ſerrato. *Baub. hiſt.* 3. *part.* 1. *pag.* 19.

Doronicum radice dulci. *Baub. pin.* 184.

Doronicum Helveticum incanum. Et Doronicum Helveticum humile craſſis foliis. *Baub. prodr. pag.* 97.

Jure merito multiformem plantam Hallerus vocat, ſi omnia hæc ſynonyma & inſuper alia, uti vir celeberrimus, plurimarum autoptes, judicat, uni eidemque ſpeciei ſint adſcribenda. Hujus, quæ Carinthiaca eſt, iconem ſequentemque deſcriptionem reverendus Wulfen mecum communicavit. Copioſe creſcit & floret Julio menſe in alpibus Reichenavienſibus & Marnwaldenſibus, &c. Radix oblique horizontalis, funiculis copioſis recta deſcendentibus, coloris fuſco-argillacei, caulem effert plus quam ſpithamæum, teretem, ſtriatum, villoſum, firmum, ab uno ad tres, raro quatuor vel quinque, flores gerentem. Folia omnia acute ſerrata, firma, carnoſa, ſupra ſature viridia, glabra, & nonnihil nitentia, ſubtus pallidiora & villoſa; radicalia oblongo-ovata, in petiolum decurrentia; caulina lanceolata & plerumque ſeſſilia. Flos pedunculatus, nonnihil arcuato-nutans, aureus ſive ſaturate aurantiacus. Calycis ſquamæ interiores, unius ordinis, lineares, apice tandem ſordide rufeſcentes. Exteriores rariores, fere calyculum laxum concavum formantes, paulo interioribus breviores. Receptaculum nudum. Corollulæ radii copioſæ, ligulatæ, tridenticulatæ, fæmineæ; ſtylo concolore bifido; ſtigmatibus compreſſis. Corollæ diſci tubuloſæ, quinquefidæ, concolores; columna antherarum & ſtylo bifido pariter ejuſdem coloris. Pappus ſeſſilis, piloſus.

TABULA QUADRAGESIMA SEXTA.

PRIMULA LONGIFLORA.

Primula foliis glabris, ellipticis, rugoſis, ſerratis; floribus umbellatis; tubo longiſſimo. *Hall. hiſt. helv. num.* 611.

Primulæ farinoſæ varietas Tyrolenſis tubo unciali. *Scop. carn.* 1. *p.* 133.

In alpibus Schleinizenſibus & Marnwaldenſibus, nec ſcio, an alibi? floret Julio. Oculatus in loco ipſo nativitatis teſtis, magno Hallero contradicere debeo; nam flos eſt pallide & aquoſe rubellus, ſed qui ſiccatus, aut intra libros compreſſus, imo quandoque vixdum ex ipſis alpibus domum allatus, jam totus evadat violaceus. Adeſt præterea circum faucem planam albamque circellus flavus. Denique & folia ſubtus, & plicæ calycis, pulvere albo, licet parcius, adſperſa tamen. Eſt tamen a Primula farinoſa ſpecies diverſa. Radix parva, una cum fibris alba. Folia tantum radicalia, copioſa, obtuſe ſublanceolata, in petiolum velut decurrentia, aquoſe virentia, ambitu ſerrata, ſupra nuda, ſubtus pallidiora,

  ra,

ra, & insperſa parcius farina albida, quæ ſe demum perdit. Scapus ſpithamæus, teres, lævis, apice umbellam florum, in floreſcentia nutantem ſemper, ſuſtinet. Involucrum umbellæ tot fere ſquamarum aut bractearum, quot pedunculi florentes adſunt; ſuntque illæ lineari-lanceolatæ, fere ſemiteretes, ſubulatæ, & pedunculis breviores. Flores a duobus ad ſex, raro plures, ſubæquales, ſinguli pedunculis teretibus, lævibus, omnibus in floreſcentia verſus unam partem nutantibus, & involucro quidem, at non tubo floris, longioribus, inſtruuntur. Calyx oblongus, tubuloſo-ſemiquinquefidus, quinquangulus cum plicis farina alba inſperſis; laciniis ſubulatis. Corolla infundibuliformis, tubo elongato, calyce bis terque excedente, extus pallide rubello, intus albo & ſtamina quinque brevia affixa habente, quorum antheræ oblongæ, acutæ, flavæ ſunt. Limbus patulus, planus, quinquepartitus; laciniis obverſe cordatis, fame alba, coronula aut circello flavo coronata. Odorem non obſervavi ullum. Flores in fructum abeuntes eriguntur. Germen globoſum, ſtylo ſtamina attingente; ſtigmate capitato. Flos ſeneſcens violaceus. W.

TABULA QUADRAGESIMA SEPTIMA.

SEDUM HISPANICUM. *Linn. ſyſt. pag.* 317.
Sedum hiſpanicum; folio glauco, acuto; flore albido. *Dill. elth. pag.* 342. *tab.* 256. *fig.* 332.

In alpibus Lithopolitanis Carnioliæ, Ebriacenſibus Carinthiæ, item in Reichenau, Koralpen, & famigeratiſſima illa ex tot anilibus fabellis Kaiſersburg. Ceſpitoſe creſcere ſolet, more gentis. Caules erecti, tandem, quum longiores fiunt, ſuo & cymæ florentis pondere decumbunt. Ramos itidem quandoque ex inferioribus partibus agunt. Cæteroquin teretes, læves, glauci, baſin verſus rubeſcentes, apice in cymam vulgo trifidam, ſed & nonnunquam quadrifidam, ex centro arcuatim divergentem, abeunt. Folia, per ætatem ſaltem, undique ſparſa, ſemiteretia, ſubulata, ſucci plena, nonnihil arcuata, lævia, glauca, non ipſa baſi ſed latere interiore cauli leviter adnata, ut adeo, licet ſeſſilia, baſi tamen libera ſint. Flos in centro cymæ ſolitarius, ſubſeſſilis. Calyx exiguus, quinquefidus vel ſexfidus, colore & natura foliorum. Corolla regulariter pentapetala, frequenter etiam hexapetala; petalis lanceolatis, aut ovato-acuminatiſſimis, ſupra medium canaliculatis, niveis, & ſubtus dorſo medio linea roſea pictis. Stamina duplo plura quam petala, alterna breviora, alterna petalorum baſibus affixa, corollam haud excedentia; filamentis albis ſubulatis; antheris rubris, tandem nigris, polline albo. Nectaria & germina numero petalorum; illa emarginata; hæc ovato-acuminatiſſima, conniventia, tandem in roſam divergentia. Capſulæ ſubcimbiformes, ſupra longitudinaliter canaliculatæ & dehiſcentes. Vidi etiam petala ſeptem & octo. Tota cyma leviſſime pubeſcit, ut villi apte exprimi non potuerint. W.

TABULA QUADRAGESIMA OCTAVA.

CYTISUS PURPUREUS. *Scop. carn.* 2. *p.* 69. *t.* 43.
Cytiſus glaber, ſiliqua anguſta. *Bauh. hiſt.* 1. *part.* 2. *pag.* 373?

Figura citati Joannis Bauhini, etiamſi haud optima, vix in aliam quam in noſtri hujus Cytiſi ſpeciem cadere poteſt, niſi de novo forte quodam mihi haud cognito Cytiſo egerit. Deſcriptio ejuſdem ex ramo transmiſſo ſicco talis eſt, ut certi inde nihil eruere liceat. De floris colore altum ſilentium. Quæ ſubjunxit de fratre Caſpare, deque dato ab hoc plantæ transmiſſæ nomine, manifeſte indicant Cytiſum ſeſſilifolium Linnæi, ut hic contradicat propriæ figuræ & deſcriptioni. Unde Bauhini ſynonymum dubium manet. Anno 1761, cum Goritiæ Profeſſor Matheſeos publicus eſſem, verſus finem Aprilis, Salcanum, ad pedem Montis ſancti ſitum pagum, conceſſi, eo potiſſimum fine, ut plantas quærerem. Multas inter, tam elegantes, quam raras, tum in monte ipſo, tum in ripa Liſoncii, inveni & Cyti-

tisum hunc, quem a florum colore purpureum dixi; & primum quidem ad rupes lateris lævi hujusce fluvii prope molam tabacariam penes trajectum; tum altera vice circa medium mensis Maji, semihorio ultra Salcanum in eodem Lisoncii latere ad fonticulum limpidissimæ aquæ, vulgo Merzliac dictum. Annis deinde insequentibus 1762 & 1763, Labaci in Carniolia Philosophiam publice prælegens, repetitis vicibus obvium habui. Septima Maji in superioribus montis Grossgallenberg ipsa in via ad rupes sinistras; decima octava Maji vero in sylvula ante Savum fluvium, via, qua in Lusthal itur. Denique vigesima nona Junii Ponewitschii, quod prædium Baronis a Wolkensberg, in pratis Savo adsitis, &, quantum memini, Scheriau dictis, atque hic quidem abundantissime. Cum amicissimo dein Scopoli, Medico Idriensi, communicavi, qui alteri Floræ Carniolicæ editioni intulit cum addita icone, qua quidem cum minus essem contentus, nuper ad cl. Hacquet, Chirurgiæ professorem Labacensem, scripsi, indicatisque loco & tempore florescentiæ eundem rogavi, ut ad me recens evulsam plantam per cursorem publicum transmittere vellet, quod vir humanissimus cum fecisset, ilico pingendam curavi. Determinari posset Cytisus floribus solitariis, lateralibus; leguminibus nudis, compressis, subfalcatis. Descriptio est sequens. Planta suffruticosa & perennis radicem habet lignescentem, ramosam, ex brunneo fuscam; ex qua complures caules, pennæ anserinæ crassitudine, nudi, glabri, brunnescentes, etiam ex rubro fusci, & velut lignescentes, ac lenti, exoriuntur, perque terram prostrati decumbunt. Annotini hi caules annis singulis novos edunt vimineos surculos sive cauliculos, eosque graciles, teneros, molles, ex procumbenti adscendentes, nec simplices dumtaxat, verum & ipsos persæpe ramosos, non nisi prima in ætate sericea pube leviter adspersos, sed demum glabros. Rami quidam præcise foliosi sunt; alii foliis simul & floribus onusti. Folia sparsa, alterna, ternata, in apice petioli parvi & plani tanquam axe communi sessilia, ovata, acutiuscula, plana, tenera, sature viridia, integerrima; subtus (initio saltem) pube sericea prostrata sed parum visibili notata; supra, etsi primum pubes nonnulla conspiciatur, tamen hac brevi deperdita, nuda & glabra. Flores axillares, solitarii, (raro in solo pingui prope Ponewitsch in infimis axillis bini,) erecti, insidentes pedicello folium subjectum haud excedenti. Calyx monophyllus, cylindraceus, bilabiatus, ex aquose viridi rubellus, primum ex pube sericea villosulus; labio superiore sub vexillo, breviore & bidentato; inferiore autem carinæ respondente, paulo longiore, ovato, acuto, integro, ac præcise acumine ipso inciso. Corolla papilionacea, magna, lætissime rubra. Vexillum obcordatum, latum, basi in stipitem velut productum semicylindricum, album, lateribus villoso-ciliatis. Alæ oblongo-ovales, integræ, conniventes, veluti pedunculatæ, pedunculo albo, ora villosa & ciliata. Carina bipes, navicularis, adscendens, obtusa, oris baseos villoso-ciliatis. Filamenta decem, omnia usque ad basin in cylindrum connata. Antheræ aurantiacæ, alternæ nonnihil altiores. Germen lineare, angustum, nudum, nec nisi quandoque subtilissime pubescens, viride. Stylus oblique adscendens, albus. Stigma simplex. Legumen basi multo angustius, tanquam pedunculatum, & ipsum lineare, compressum, ac initio saltem falcatum, nudum, tandem atrum, ora marginis utriusque per maturitatem repando-emarginata, uniloculare, bivalve, polyspermum. Odor plantæ nullus. Vigesima secunda Julii 1762 ex monte Grossgallenberg legumina retuli pubescentia. Forsan aër in loco edito asperior ad hoc contribuerat: alias enim legumina, etiam adhuc immatura, nuda glabra & lævia inveni. W.

TABULA QUADRAGESIMA NONA.

ONONIS ROTUNDIFOLIA. *Linn. syst. pag.* 479.

Anonis foliis subrotundis, serratis, petiolatis, floribus pedunculatis, petiolis multifloris. *Hall. hist. helv. num.* 357.

Cicer sylvestre verius. *Lob. ic.* 2. 73.

Cicer sylvestre tertium. *Dod. pempt.* 4. *l.* 2. *c.* 15.

Ci-

Cicer ſylveſtre latifolium triphyllum. *Baub. pin.* 347.
Cicer ſylveſtre trifolium. *Baub. hiſt.* 2. *pag.* 295.

Floret a Majo ad Julium in ſubalpinis Leontinis fruticoſa & perennis planta. Radix lignescens, fere brachii craſſitudine, ſed brevior, ramoſa, ramis fuſiformibus, radiculis funium inſtar inſtructa. Caput radicis craſſum effundit ceſpitem caulinum ramoſorum ex procumbenti erectorum. Caules inæquales, ſpithamæi, nonnunquam & cubitales, fiſtuloſi, teretes, ſtriati, ex viridi ſubrubentes, villoſi, ac nonnihil viſcoſi. Folia alterna, ternata, rotunda, undique crenata, craſſiuſcula, ſature viridia, parumper viſcoſa, villoſa, ſuſpenſa circa apicem ex petiolo communi longo terete & pubente; foliola lateralia ſeſſilia, impare petiolato. Stipulæ majuſculæ, ſemicirculares, ſubcrenulatæ, ſtrictæ, amplæ, villoſæ, amplexicaules. Pedunculi axillares, longi, foliis ſubæquales, teretes, villoſi, aphylli, apicem verſus triflori, nonnunquam biflori, & rariſſime unicum vel quatuor flores gerentes. Flores initio nutantes ex brevibus pedicellis, ſuccollantur bracteis breviſſimis, canaliculatis, oblongo-ovatis, integris, ſubtrifidis. Calyx tubuloſo-turbinatus, ſubcompreſſus, ſtriatus, villoſus, ex viridi-rufeſcens; fauce effuſa, quinquedentata; dentibus ſubæqualibus, villoſis, reliquo calyce longioribus, lineari-ſetaceis. Vexillum ex albo roſeum, ſtriis ſaturatioribus pictum, integrum, ſurſum incurvum, lateribus lente revolutis, amplum, ſupra per microſcopium pubens. Alæ oblongo-ovales, integræ, extus convexæ, conniventes, albæ cum exigua roſei tinctura. Carina curvo adſcendens, in roſtrum longiuſculum & teres acuminata, baſi alba, medio roſea, apice ex albo flaveſcente. Stamina diadelpha, alba; antheris flavis. Legumen compreſſum, villoſum, lanceolatum, nutans, polyſpermum. Odorem non obſervavi. W.

TABULA QUINQUAGESIMA.

PHYTEUMA COMOSUM. *Linn. ſyſt pag.* 163.
Rapunculus alpinus corniculatus. *Baub. prodr.* 33. *t.* 33. *pin.* 113.
Trachelium minus petræum. *Pon. bald. p.* 70. *Barr. ic.* 889.
Campanula ſphærocephalos pervenuſta, foliorum ad oras inſigniter denticulata. *Pluk. alm. pag.* 77. *tab.* 152. *fig.* 6.

Malborgetti e rupibus vallis frigidæ, qua torrens Malborgettanus erumpit, floret in fine Junii & initio Julii. E fiſſuris rupeſtrium parietum, permodica repletis terra, radix exit perennis, haud magna, fibris inſtructa, multiceps. Caules ne ſpithamam quidem longi, a pondere capitulorum fere proſtrati, teretes, ſubſtriati, læves, glauceſcentes, ſimpliciſſimi. Folia radicalia complura, longe petiolata, ſubrotundo-cordata, inæqualiter ambitu dentata, plana, venoſa, lævia, ac per oras dumtaxat piloſo-ciliata, ſupra ſubtusque ex virore incano glauceſcentia. Caulina vero & ipſa frequentia, undique ſparſa, oblonga, ovato-lanceolata, inferiora petiolata, reliqua ſubſeſſilia, cæterum radicalibus ſimilia. Flores copioſi, ſpecioſiſſimi, in capitulum terminale collecti inter folia nonnulla reliquis ſimilia, ſed anguſtiora, pedunculo breviſſimo inſtructi ſinguli, fulto bracteola fere ſubulata. Germen inferum, nudum, erectum, turbinato-quinquangulum, biloculare. Calyx germen coronans, dentibus quinque ſubulatis ſtellæ inſtar patentibus. Corolla inverſe pyriformis, ovato-acuminata, facie cucurbitæ lagenariæ, monopetala, tandem quinquefariam ab uno ſurſum dehiſcens, germini intra calycis dentes adnata, ſeſſilis, baſi inflata, attenuata in cylindrum corniculatum aut roſtratum, apice quinquedenticulatum. Color partis inferioris corollæ cæleſtinus, ſuperioris vero ſeu colli ex rubro atroviolaceus. Stamina quinque alba, baſi ipſi corollæ adnata, verſus ſtylum arcuata. Antheræ oblongæ, flaventes, filamentis adnatæ. Stylus longiſſimus, violaceus, pubeſcens, ultra corollæ roſtrum prominens, ac in duo plerumque, vel tria, ſtigmata ſpiraliter revoluta diviſus. Odor nullus. Planta lacteſcit. W.

INDEX.

A.

Achillæa atrata . . . . Tab. 77
— — Clavennæ . . 76
— — moſchata . . 33 *
Aconitum Anthora . . 382
— — Cammarum . . 424
— — lycoctonum . . 380
— — Napellus . . 381
Adonis apennina . . 44
— — flammea . . 355
— — miniata . . . 354
Agaricus alliaceus . . . 82
— — niveus . . . 288
— — oſtreatus . . 104
— — pſeudoboletus . . 41
Allium angulosum . . 423
— — flavum . . . 141
— — multibulboſum . . 10
— — Victorialis . . 216
Althæa cannabina . . 101
— — hirſuta . . . 170
Alyſſum calycinum . . 338
— — montanum . . 37
Anaſtatica ſyriaca . . . 6
Andropogon Iſchæmum . . 384
Androſace elongata . . 330
— — lactea . . . 333
— — maxima . . 331
— — villoſa . . 332
Anemone alpina . . . 85
— — narciſſiflora . . 159
Anthemis alpina . . 30 *
— — auſtriaca . . 444
Anthericum ramoſum . . 161
— — ſerotinum . . 38 *
Anthyllis montana . . 334
Antirrhinum alpinum . . 58
— — geniſtifolium . . 244
Arabis bellidifolia . . 280
— pumila . . . 281
— Turrita . . . 11
Arenaria auſtriaca . . 270
— — faſciculata . . 182
— — laricifolia . . 272
— — liniflora . . . 445
— — verna . . . 404
Aretia alpina . . . 18 *
Arnica Doronicum . . 92
— ſcorpioides . . 249
Artemiſia auſtriaca . . 100
— — glacialis . . 35 *
— — pontica . . 99
— — ſpicata . . 34 *
Aſter alpinus . . . 88
— Amellus . . 425
Aſtragalus auſtriacus . . 195
— — Cicer . . . 251
— — montanus . . 167
— — Onobrychis . . 38
— — piloſus . . . 51
Aſtrantia carniolica . . 10 *
— — Epipactis . . 11 *
Athamanta Cervaria . . 69
— — cretenſis . . 62
— — Libanotis . . 392
— — Meum . . 303
— — Oreoſelinum . . 68
Atragene alpina . . . 241
Atropa Belladonna . . 309

B.

Betonica Alopecuros . . 78
Biſcutella lævigata . . 339
Boletus cinnabarinus . . 304
— — ramoſiſſimus . . 172
— — rugoſus . . . 169
Braſſica auſtriaca . . . 383
— — orientalis . . . 382
Bryonia dioica . . . 199
Bunias Erucago . . . 340
Buphthalmum ſalicifolium . . 370
Bupleurum falcatum . . 158
— — Gerardi . . . 256

C.

Cacalia alpina . . . 234
— — tomentoſa . . 235
Campanula alpina . . 118
— — pulla . . . 285
— — ſibirica . . 200
— — thyrſoides . . 411
Cardamine reſedifolia . . 21 *
— — trifolia . . 27
Carduus acanthoides . . 249
— — canus . . 42 & 43
— — defloratus . . 89
— — eriophorus . . 171
— — mollis . . . 18
— — Perſonata . . 348
— — rivularis . . 91
— — ſerratuloides . . 127
— — tartaricus . . 90
Carex præcox . . . 446
Carpeſium cernuum . . . 204
Carum Carvi . . . 393
Caucalis daucoides . . 157
— — grandiflora . . 54
Centaurea montana . . 371
— — paniculata . . 320
Cerinthe minor . . . 124
Chærophyllum aromaticum . . 150
— — — aureum . . 64
— — — bulboſum . . 63
— — — hirſutum . . 148
— — — ſylveſtre . . 149
— — — temulum . . 65
Cheiranthus alpinus . . 75
— — eryſimoides . . 74
Cherleria ſedoides . . 284
Chondrilla juncea . . 427
Chryſanthemum corymboſum . . 379
Cineraria cordata . . 176 & 177
— — criſpa . . . 178
— — integrifolia . . 179 & 180
— — longifolia . . 181
Ciſtus Fumana . . . 252
— canus . . . 277
— œlandicus . . 399
Clematis erecta . . . 291
— — integrifolia . . 363
— — Vitalba . . . 308
Cochlearia Draba . . 315
Conium maculatum . . 156
Convallaria latifolia . . 232
Convolvulus Cantabrica . . 296
Coronilla coronata . . 95
— — minima . . 271

P Cra-

Cratægus Chamæmespilus 231
— — monogyna 292
— — Oxyacantha 292
— — torminalis 443
Crepis austriaca 441
Crocus vernus 36 *
Cyclamen europæum 401
Cyperus pannonicus 6 *
Cytisus austriacus 21
— — capitatus 33
— — Laburnum 306
— — nigricans 387
— — purpureus 48 *
— — supinus 20

D.

Daphne Cneorum 426
— — Laureola 183
Dentaria enneaphylla 316
Dianthus alpinus 52
— — virgineus 15
Dictamnus albus 428
Digitalis ochroleuca 57
Dipsacus laciniatus 403
— — pilosus 248
— — sylvestris 402
Doronicum austriacum 130
— — Bellidiastrum 400
— — Pardalianches 350
Draba aizoides 192
— hirta 432

E.

Echium altissimum 16 *
— — rubrum 3 *
Erica carnea 32
Eryngium campestre 155
— — planum 391
Erysimum cheiranthoides 23
— — hieracifolium 73
— — repandum 22
Erythronium dens canis 9
Euonymus latifolius 289
— — verrucosus 49
Euphorbia carniolica 14 *
— — cyparissias 435
— — epithymoides 344
— — falcata 121
— — Gerardiana 436
— — platycarpos 376
— — saxatilis 345
— — segetalis 450
— — sylvatica 375
Euphrasia lutea 398

F.

Ferula nodiflora 5 *
Fritillaria Meleagris 32 *

G.

Galanthus nivalis 313
Galium austriacum 80
— — glaucum 81
— — rotundifolium 94
— — scabrum 422
Genista pilosa 208
— — sagittalis 209
Gentiana acaulis 135
— — asclepiadea 328
— — campanulata 29 *
Gentiana ciliata 113
— — cruciata 372
— — pannonica 136
— — pumila 302
— — punctata 28 *
Geum montanum 373
— reptans 22 *
Gnaphalium Leontopodium 86
Gypsophila paniculata 1 *
— — repens 407

H.

Hedysarum obscurum 168
— — Onobrychis 3[illegible]2
Heliotropium europæum 207
Helleborus hyemalis 202
— — niger 201
— — viridis 106
Heracleum angustifolium 173
— — austriacum 61
— — elegans 175
— — longifolium 174
Hesperis inodora 347
— — tristis 102
Hieracium alpestre 191
— — aurantiacum 410
— — chondrilloides 429
— — humile 189
— — incanum 287
— — intybaceum 43 *
— — molle 119
— — montanum 190
— — porrifolium 286
— — stipitatum 293
— — villosum 87
Hyacinthus comosus 126
— — racemosus 187
Hydnum gelatinosum 239
Hypericum barbatum 259
Hypnum aquaticum 290
Hyssopus officinalis 254

I.

Inula Bubonium 19 *
— — ensifolia 162
— — germanica 134
— — hirta 358
— — oculus Christi 223
Iris graminea 2
— pumila 1
— sibirica 3
— spuria 4
— variegata 5
Isopyrum thalictroides 105
Juncus Jacquini 221

L.

Lactuca saligna 250
Laserpitium aquilegifolium 147
— — latifolium 146
— — prutenicum 153
— — silaifolium 44 *
— — Siler 145
Lavatera thuringiaca 311
Leontodon alpinum 93
— — hastile 164
Leonurus Marrubiastrum 405
Lepidium alpinum 137
— — perfoliatum 346
— — petræum 131
Leucoium æstivum 263
— — vernum 312

Li-

Lichen æruginosus	275
Ligusticum austriacum	151
— — peloponnesiacum	13 *
Lilium bulbiferum	226
— — Martagon	351
— — calcedonicum	20 *
Linum alpinum	321
— — austriacum	418
— — flavum	214
— — hirsutum	31
— — tenuifolium	215
Lithospermum purpurocæruleum	14
Lonicera alpigena	274
— — Caprifolium	352
— — cærulea	17 *
— — nigra	314
Loranthus europæus	30
Lotus siliquosus	361
Lycoperdon cancellatum	17
— — ramosum	224
Lycopodium helveticum	196
Lycopsis pulla	188
Lysimachia punctata	366
Lythrum Hyssopifolia	133
— — virgatum	7

M.

Marrubium peregrinum	160
Melittis Melissophyllum	26
Mentha austriaca	430
Mespilus Amelanchier	300
Mœhringia muscosa	449
Mucor miniatus	299
Myagrum austriacum	111
— — perenne	414
— — saxatile	128

N.

Nepeta nuda	24
— — pannonica	129

O.

OEnanthe pimpinelloides	394
Ononis minutissima	240
— — rotundifolia	49 *
Onosma echioides	295
Orchis abortiva	193
— — coriophora	122
— — fusca	307
— — globosa	265
— — pallens	45
— — pyramidalis	266
— — odoratissima	264
— — ornithis	138
— — sambucina	108
Ornithogalum nutans	301
— — — pyrenaicum	103
— — — umbellatum	343
Orobanche purpurea	267
Orobus pannonicus	39

P.

Pæderota cærulea	39 *
Papaver alpinum	83
— — dubium	25
Pedicularis foliosa	139
— — incarnata	140
— — recutita	258
— — rostrata	205
— — verticillata	206
Peltaria alliacea	123
Peucedanum alsaticum	70
— — Silaus	15
Peziza coccinea	163
Phaca frigida	166
Phellandrium Mutellina	56
Phleum schœnoides	7 *
Phyteuma comosum	50 *
— — orbiculare	437
Pimpinella major	396
— — orientalis	397
— — pumila	28
— — Saxifraga	395
Polycnemum arvense	365
Polygala amara	412
— — Chamæbuxus	233
— — major	413
Potentilla alba	115
— — Clusiana	116
— — caulescens	220
— — nitida	25 *
— — recta	383
— — rupestris	114
— — supina	406
Prenanthes purpurea	317
— — viminea	9
Primula Auricula	415
— — carniolica	4 *
— — glutinosa	26 *
— — integrifolia	327
— — longiflora	46 *
— — minima	473
— — villosa	27 *
Prunella grandiflora	377
— — laciniata	378
Prunus Mahaleb	227
Pyrus Cydonia	342
— nivalis	107

R.

Ranunculus alpestris	110
— — falcatus	48
— — illyricus	222
— — nivalis	325 & 326
— — Thora	442
Reseda Phyteuma	132
— — lutea	353
Rhamnus saxatilis	53
Rhododendrum Chamæcistus	217
— — ferrugineum	255
— — hirsutum	98
Rhus Cotinus	210
Ribes alpinum	47
Rosa alpina	279
— collina	197
— pumila	198
— rubiginosa	50

S.

Salix arbuscula	408
— — fusca	409
— — serpillifolia	298
Salsola prostrata	294
Salvia Æthiopis	211
— austriaca	112
— sylvestris	212
Saponaria ocymoides	23 *
Satyrium Epipogium	84
— — hircinum	367
— — nigrum	368
— — repens	369
Saxifraga Aizoon	438
— — androsacea	389
— — aspera	31 *

Saxifraga cæsia 374
Scabiosa ochroleuca . . . 439
— — sylvatica 362
Scandix Anthriscus . . . 154
— — Cerefolium . . . 390
— — infesta 46
— — odorata . . . 37 *
— — Pecten 263
Scilla amœna 218
— bifolia 117
Scirpus romanus 448
Scorzonera humilis . . . 36
— — laciniata . . . 356
— — parviflora . . . 305
— — purpurea . . . 35
Sedum atratum 8
— — hispanicum . . . 47 *
Selinum austriacum . . . 71
— — Carvifolia Chabræi . . 72
— — — — Linnæi . . 16
— — sylvestre . . . 152
Sempervivum arachnoideum . . 42 *
— — globiferum . . . 40 *
— — hirtum . . . 12
— — montanum . . . 41 *
Senecio abrotanifolius . . . 79
— — Doria 185
— — Doronicum . . . 45 *
— — nemorensis . . . 184
— — sarracenicus . . . 186
— — tenuifolius . . . 278
Serratula pygmæa 440
Seseli annuum 55
— glaucum 144
— Hippomarathrum . . . 143
Sideritis montana 434
Silene alpestris 96
— — conica 253
— — pumilio . . . . 2 *
— — quadrifida 120
Sinapis pyrenaica . . . 262
Sisymbrium columnæ . . . 323
— — Irio 322
— — Lœselii 324
— — strictissimum . . . 194
Sium angustifolium . . . 67
— Falcaria 257
— latifolium 66
— repens 260
Soldanella alpina 13
Sorbus domestica . . . 447
Stachys annua 360
— — germanica . . . 319
— — recta 359
Swertia perennis 243
Symphytum tuberosum . . . 225

T.

Teucrium supinum . . . 417
Thalictrum aquilegifolium . . . 318
— — nigricans . . . 421
— — majus 420
— — minus 419
Thesium alpinum 416
Thlaspi alpinum 238
— — montanum . . . 237
— — perfoliatum . . . 337
— — saxatile 236
Thymus alpinus 97
Tordylium Anthriscus . . . 261
— — maximum . . . 142
— — nodosum . . . . 24 *
Tozzia alpina 165
Tragopogon major 29
Trifolium alpestre 433
— — flexuosum . . . 386
— — ochroleucum . . . 40
— — rubens 385
Tussilago alpina 246
— — discolor 247
— — sylvestris . . . . 12 *

V.

Valeriana elongata . . . 219
— — montana . . . 269
— — saxatilis . . . 267
— — tripteris . . . 268
Veratrum album 335
— — nigrum 336
Verbascum phœniceum . . . 125
Veronica multifida 329
— — Pseudochamædrys . . . 60
— — urticæfolia . . . 59
Viburnum Lantana 341
Vicia Gerardi 229
— pannonica 34
— pisiformis 364
— serratifolia . . . . 8 *
Viola alpina 242

X.

Xeranthemum annuum . . . 388

Qui numeri stellulam appositam habent, Appendicis tabulas indicant.

99 1007165

T. 401.

T. 404.

T. 407.

T. 708.

T. 409.

T. 412.

T. 416.

T.422.

T. 426.

T. 130.

T. 431.

T. 432.

T. 434.

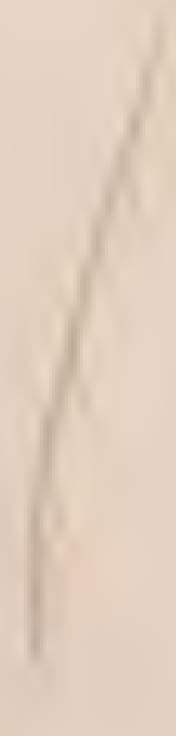

T. 436.

T. 438.

T. 140

T. 445

T. 440

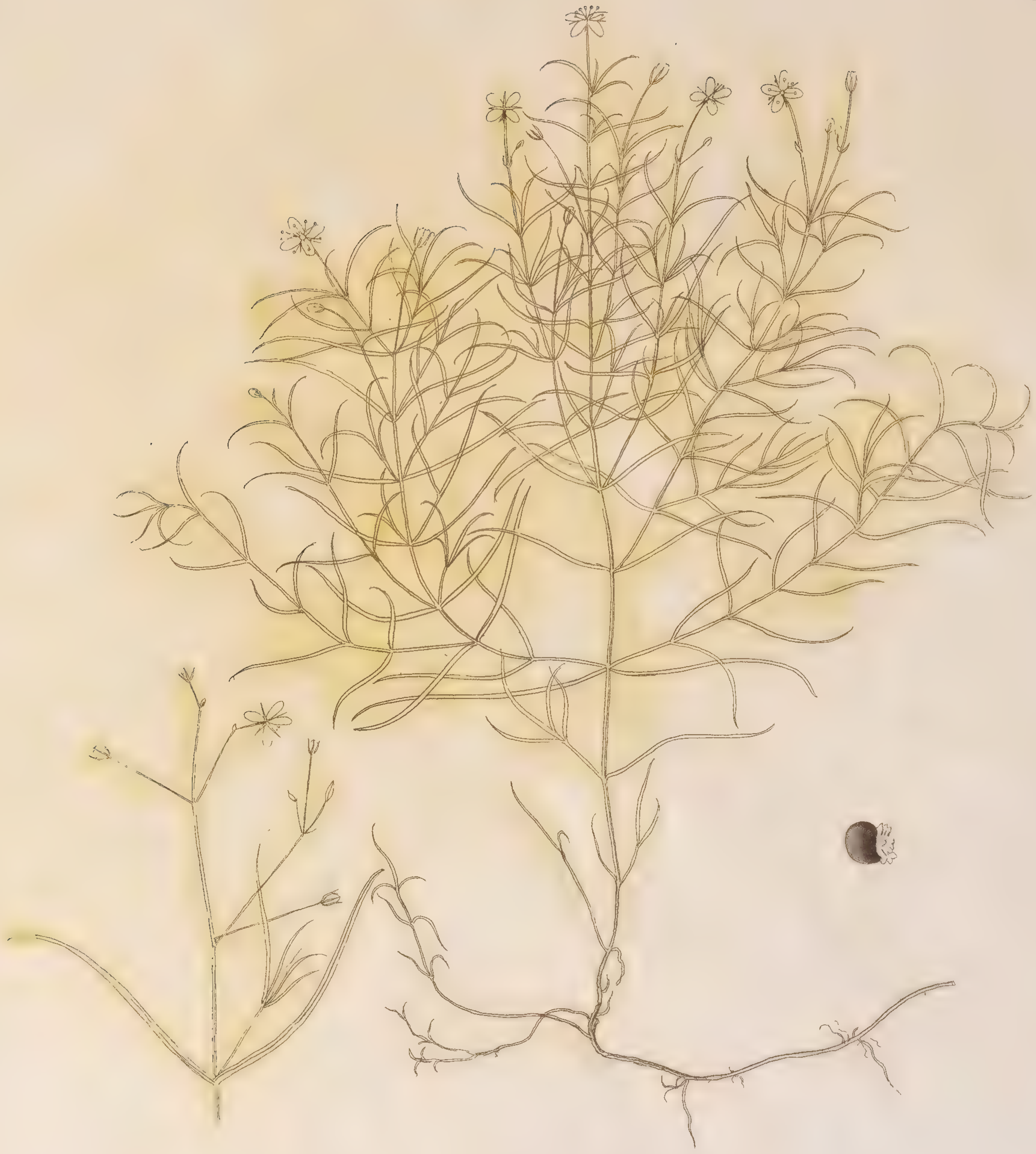

A.T. 2.

A. T. 4.

A. T. 9.

A.T. 10.

A. T. ii.

A. T. 12.

A.T. 14.

A. T. 16.

A.T. 17.

A.T. 18.

A. T. 21.

A.T. 22.

A.T. 23.

A.T. 25.

A.T. 26.

A.T. 27.

A.T 29.

A. T. 30.

A.T. 31.

A.T. 32.

A. T. 33.

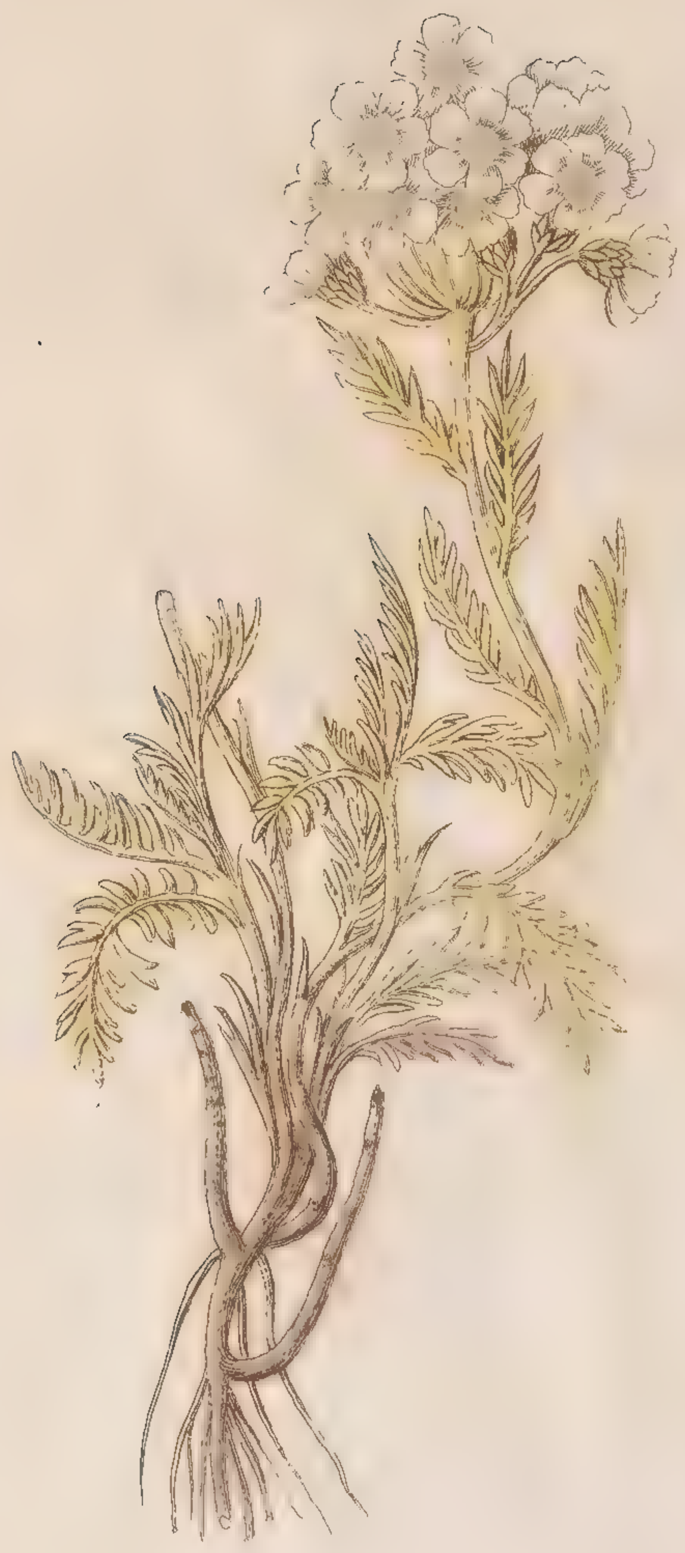

A.T. 34.

A.T. 35.

A. T. 36.

A.T. 38.

A.T. 40.

A. T. 41.

N. T. 42.

A.T. 46.

A.T. 47.

A.T.48.

A.T. 49.

A.T. 50.

99 1007165

12765

FLORÆ AUSTRIACÆ,

SIVE

PLANTARUM SELECTARUM

IN

AUSTRIÆ ARCHIDUCATU

SPONTE CRESCENTIUM,

ICONES,

AD VIVUM COLORATÆ, ET DESCRIPTIONIBUS,

AC

SYNONYMIS ILLUSTRATÆ.

VOL. V.

OPERA AC SUMPTIBUS

NICOLAI JOSEPHI JACQUIN.

VIENNÆ AUSTRIÆ,

TYPIS JOSEPHI MICHAELIS GEROLD,

AULÆ IMPERIALIS TYPOGRAPHI.

MDCCLXXVIII.

1872